Hazreti Süleyman

“Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi.”
(Sad Suresi, 30)

Harun Yahya

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci baskı: Ocak 2002
İkinci baskı: Aralık 2002
Üçüncü baskı:Eylül 2004
Dördüncü baskı: Ekim 2005
Beşinci baskı: Ekim 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık
Litros Yolu, Nevzat Fikret Koru Holding Binası
No: 4/1-A Topkapı – Istanbul
Tel: (0 212) 612 43 59

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İçindekiler

Okuyucuya

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi

üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

G İ R İ Ş

İ nsanlara bir rahmet ve hidayet rehberi olarak indirilen Kuran'da Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in yaşadıklarından, inkar edenlere yönelik tebliğinden ve Allah'ın dinini yaymak için yaptığı büyük mücadeleden çok önemli hikmetler aktarılır. Aynı şekilde Peygamberimiz (sav)'den önce yaşamış olan Hz. Musa, Hz. Yusuf, Hz. İsa, Hz. Yunus, Hz Lut, Hz. Nuh, Hz. Şuayb ve Hz. Salih gibi birçok elçinin hayatları hakkında da önemli bilgiler verilir. Onlar da, Peygamberimiz (sav) gibi, insanları Allah'a iman etmeye davet edip ahiret gününe karşı uyarmakla, güzel ahlakın toplum içinde benimsenmesi amacıyla hak dinin tebliğini yapmakla sorumlu kılınmışlardır.

Ayetlerde elçilerin güzel ahlakları, samimi duaları, zorluklar karşısındaki tavırları ve ihlaslı çabaları tüm insanlara bir öğüt ve hatırlatma olarak tarif edilir. Ve Allah insanlara, bu kutlu elçilerin gösterdikleri yola uymalarını, onlara itaat etmelerini öğütler. Bu hidayet önderlerinin yolunda ilerleyen, sakınan ve davranışlarını düzeltenlerin, dünya ve ahiret hayatları boyunca bir korku ya da üzüntü yaşamayacaklarını müjdeler. (Araf Suresi, 35) Elçilerin gönderilme amaçları Nisa Suresi'nde şu şekilde bildirilir:

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik... (Nisa Suresi, 64)

İşte Kuran'da bu değerli ve kutlu insanlar arasında adı geçen peygamberlerden biri de Hz. Süleyman'dır. Hz. Süleyman Hz. Nuh'un soyundan gelen, kendisine Allah katından hidayet ve yüksek ilim verilen bir peygamberdir. Kuran'da Hz. Süleyman ile ilgili olarak şöyle buyurulmaktadır:

... Bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (En'am Suresi, 84)

Allah Hz. Süleyman'ı İsrailoğulları'na bir uyarıcı ve korkutucu olarak göndermiştir. Ve o, Allah katından vahiy alan peygamberlerden biridir:

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (Nisa Suresi, 163)

Kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı olarak göreceğimiz gibi, Allah Hz. Süleyman'a büyük bir saltanat, eşsiz bir zenginlik, cinler ve kuşlarla desteklenmiş çok güçlü ordular ve üstün ilimler lütfetmiştir. Yaşadığı topraklarda hayatı boyunca adaletle hükmetmiş, yüksek yöneticilik ve hakimlik vasfı ile farklı toplulukları hizmetinde toplamıştır. Ancak kainattaki tüm ilimlerin, mülkün ve hükmün gerçek sahibinin alemlerin Rabbi olan Allah olduğunu her zaman bilerek, her işinde Allah'a yönelmiş (Sad Suresi, 30), O'na karşı olan boyun eğici ve teslimiyetli tavrını hayatı boyunca muhafaza etmiştir.

Bu kitabı yazmaktaki amacımız da, Allah'ın, birçok yönden insanlara üstün kıldığı Hz. Süleyman'ı Kuran'da tarif edilen özellikleriyle insanlara tanıtmak, Rabbimizin bu seçkin kulunun örnek ahlakı üzerinde derin derin düşünmektir. Hz. Süleyman'dan bahseden ayetler öğüt almak amacıyla incelendiğinde, her birinin günümüze de ışık tutan pek çok önemli öğüt ve dersler taşıdığı görülecektir.

Bu kitabın yazılmasındaki bir diğer amaç ise, söz konusu kıssanın birçok yönüyle ahir zamana bakıyor olmasıdır. Bilindiği gibi ahir zaman, kıyamete yakın bir vakitte Kuran ahlakının tüm dünya üzerinde hakim olacağı ve insanlar arasında yaygın olarak yaşanacağı bir dönemdir. Geçmiş dönemlerde yaşanan ahlaksızlıklar, baskılar, zulümler, adaletsizlikler ve dejenerasyon bu kutlu dönemde ortadan kalkacak, her türlü sıkıntının yerini bereket, bolluk, zenginlik, güzellik, barış ve huzur alacaktır. Teknolojide çok büyük gelişmeler yaşanacak ve bunlar tüm insanların hayrı ve rahatlığı için kullanılacaktır.

Peygamber Efendimizden nakledilen hadislerde ahir zamanın pek çok özelliği tarif edilmektedir. Bu dönemde, Allah, Hadi (hidayet veren) sıfatını taşıyan bir şahsı (Hz. Mehdi) vesile edecek, inkarcı felsefe ve ideolojileri ortadan kaldıracak ve dünyanın dört bir yanında devam eden zulüm ve kargaşayı sona erdirecektir. Hz. Mehdi'nin en önemli görevi, dinin Peygamberimiz (sav) dönemindeki şekliyle yaşanmasını sağlamak, Kuran ahlakını insanlar arasında hakim kılmak, tüm dünyada huzuru ve barışı tesis etmektir. Peygamber Efendimiz (sav)'in aşağıdaki hadisinde ise Hz. Mehdi'nin Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn ile ortak bir özelliğine dikkat çekilmektedir:

Mehdi tıpkı Zülkarneyn ve Süleyman gibi dünyaya hükmedecektir. ***(El Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiy-il Muntazar, s. 29)***

Yukarıdaki hadiste, Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemlerinde yaşanan yeryüzü hakimiyetiyle, Hz. Mehdi döneminde yaşanacak olan hakimiyetin birbiriyle çok benzeyeceğine dikkat çekilmektedir. İşte bu nedenle Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemini anlatan ayetler bu bakış açısıyla incelendiğinde, her birinin ahir zamana ve Altınçağ'a yönelik çok önemli işaretler içerdikleri görülür. (Hz. Zülkarneyn dönemi ile ahir zaman bağlantısını *Kehf Suresi'nden Ahir Zamana İşaretler* isimli kitabımızda okuyabilirsiniz.) Nitekim ahir zamanda bilim ve teknoloji alanında yaşanacak olan gelişmeler, ekonomik ve sosyal hayattaki ilerlemeler Hz. Süleyman kıssasındaki pek çok açıklamayla çok büyük benzerlikler taşımaktadır. Ayetlerdeki bu anlatımlar iman

edenlerin dünya üzerinde gelişen olayları daha geniş bir perspektiften değerlendirmelerine vesile olan, ufuklarını açan, çok hikmetli açıklamalardır. Bu kitabın bir amacı da tüm insanları ahir zamanın bu müjdesi üzerinde düşünmeye ve bunun şevk ve heyecanını birbirleriyle paylaşmaya teşvik etmektir.

Bilinmelidir ki, ahir zamanın en büyük müjdesi olan Mehdilik görevi, yüksek ahlak sahibi Türk Milleti'nin şahs-ı manevisinde tecelli etmektedir. Yüce milletimiz, sahip olduğu Osmanlı mirası ile giderek büyüyüp gelişmeye başlamış, Kuran ahlakının bereketiyle tıpkı Hz. Süleyman dönemindeki gibi süper bir devlet olma yolunda büyük adımlar atmıştır. İçinde bulunduğumuz yüzyıl, Allah'ın izniyle, milletimizin Kuran ahlakını temel alarak tüm insanlığı karanlıktan aydınlığa çıkaracağı kutlu bir dönem olacaktır. Bizce Mehdilik budur. Ancak her şahs-ı manevinin başında bir lider bulunması zorunludur. Hz. Mehdi de ahirzamanda gelecek olan bu liderdir.

HZ. SÜLEYMAN

Andolsun, Biz Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik:

"Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. Süleyman, Davud'a mirasçı oldu... (Neml Suresi, 15-16)

Hz. Süleyman, Allah'ın Kendi katından mülk ve hikmetle desteklediği (Bakara Suresi, 251), bir fazl verdiği (Sebe Suresi, 10) ve Zebur'u vahyettiği, üstün ilim sahibi kulu Hz. Davud'un oğludur. Allah Sad Suresi'nde **"Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik..."** (Sad Suresi, 30) şeklinde buyurmaktadır.

... Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. Ve ona (İbrahime) İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (Enam Suresi, 83-87)

Allah, Hz. Süleyman'ı -aynı Hz. Davud gibi- İsrailoğulları'na peygamber olarak göndermiştir. Onu hidayete ulaştırmış, salih kullarından biri olarak saymış ve diğer peygamberler gibi alemlere üstün kılmıştır. Ayetin devamında ise Allah iman edenlere şu şekilde öğütte bulunmuştur:

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (Enam Suresi, 90)

Hz. Süleyman da diğer peygamberler gibi insanları, Allah'a iman etmeye, şirk koştukları ilahlarından uzaklaşmaya, Allah'ın emir ve tavsiyelerine uymaya davet etmiştir.

HZ. SÜLEYMAN'A VERİLEN ÜSTÜN İLİM VE NİMETLER

(Süleyman dedi ki:) Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin. (Sad Suresi, 35)

Yukarıdaki ayette haber verilen Hz. Süleyman'ın duasına Allah icabet etmiş ve onu Kendi katından çok büyük nimetlerle ve üstün ilimlerle desteklemiş, ona hiç kimsenin ulaşamayacağı bir mülk, görkemli bir saltanat, eşi ve benzeri bulunmayan bir hakimiyet vermiştir. Hz. Süleyman'ın hayatından bazı bölümlerin aktarıldığı ayetlerde bu zenginlikten, güç ve iktidardan, sahip olduğu ilimleri kullanış şeklinden pek çok detay verilir.

Hz. Süleyman'a Hüküm Verme Yetkisi Verilmiştir

**Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık,
her birine hüküm ve ilim verdik...
(Enbiya Suresi, 79)**

Peygamberlerin hayatlarını incelediğimizde verdikleri kararlarda, çeşitli uygulamalarında, konuşmalarında Allah'ın kendilerine lütfettiği üstün bir ilmin getirdiği akıl ve hikmet açıkça ortaya çıkmaktadır. Hz. Süleyman da kendisine hüküm ve ilim verilmiş bir peygamberdir. O yaşadığı süre boyunca aynı babası Hz. Davud gibi "hak ile hükmetmiş" (Sad Suresi, 26), kendisine gelen her türlü anlaşmazlığı en adil şekilde çözüme kavuşturmuştur.

**Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahidler idik.
(Enbiya Suresi, 78)**

Adalet sisteminin başarıyla yürütülmesi için herşeyden önce adil yöneticilere, adaletle hükmeden iman sahibi insanlara ihtiyaç vardır. Hz. Süleyman'ın dönemi de, Allah'ın **"Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar."** (Yunus Suresi, 47) ayetiyle bildirdiği gibi, bu adalet anlayışının gerçek anlamda yaşandığı bir dönemdir. Ayetlerden Hz. Süleyman'ın döneminde adil bir yargılama sistemi olduğu

anlaşılmaktadır. Davalara bakan ve adaletle hüküm veren kişiler Hz. Süleyman ve Hz. Davud'dur.

Hüdhüd adlı kuşun gerekli bir zamanda ortadan kaybolması üzerine Hz. Süleyman'ın söylediği söz, bu konuda dikkat çekicidir:

Ve kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldu? Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (Neml Suresi, 20-21)

Hz. Süleyman'ın adil tavrının bir örneği Hüdhüd'ün kaybolmasının ardından gösterdiği tutumdur. Hz. Süleyman, önce Hüdhüd'ün kendisini savunmasına fırsat vermiş, onu dikkatle dinlemiş, ani bir kararla cezalandırmamıştır. Onun açık bir delil getirmesini beklemiştir.

Hz. Süleyman'a Kuşların Konuşma Dili Öğretilmiştir

Allah Hz. Süleyman'a kuşların konuşma dilini öğretmiş ve bu üstün ilim sayesinde ordusunda kuşlardan oluşan bir bölük kurmasını sağlamıştır. Hz. Süleyman bu vesileyle kuşlarla bağlantı kurmuş, onlara dilediği şekilde hükmedebilmiştir. Bu durum tümüyle Allah'ın Hz. Süleyman'a olan rahmetinin bir sonucudur. Bunun farkında olan Süleyman Peygamber, halkına yaptığı açıklamada bu ilmi kendisine Allah'ın öğrettiğini özellikle belirtmiştir. Bu ilmin kendisine ait bir özellik olmadığını ve insanın sadece Allah'ın öğretmesiyle böyle bir ilme sahip olabileceğini vurgulamıştır. Böylece Allah'a karşı olan teslimiyetini ve muhtaçlığını açıkça ifade etmiştir:

... Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür.
(Neml Suresi, 16)

Hz. Süleyman kıssasındaki bu bilgiden, bazı önemli sonuçlar çıkmaktadır:

Kuşların, diğer insanların duyamadığı özel bir dalga boyunda, kendilerine has bir konuşmaları vardır. Hz. Süleyman'a bu özel frekanstaki konuşmayı anlayabilecek bir ilim verilmiştir. Bu, teknolojik bir imkanla da olmuş olabilir.

Süleyman Peygamber, kuşların bu farklı frekanslardaki sesli iletişimini anlaması sayesinde onlara çeşitli emirler vermiş, kuşlar da onun bu emirlerini yerine getirmiş olabilirler. (En doğrusunu Allah bilir.)

Hz. Süleyman kuşları kimi zaman haber taşımada, kimi zaman da istihbarat toplamada kullanmış ve bu şekilde çok önemli sonuçlar elde etmiştir. Bu ilim, onun

diğer ülkelerle iletişimini kolaylaştırmış, çok zor ulaşılabilecek bölgelere rahatlıkla ulaşmasına imkan vermiştir. (En doğrusunu Allah bilir)

Bu ayetle, ahir zamanda benzeri kullanılacak olan üstün bir teknolojinin varlığına dikkat çekiliyor olabilir. Bu kıssada geçen kuşlarla, bildiğimiz kuşlara değil, bugün kullanılmakta olan pilotsuz uçaklara da işaret ediliyor olması muhtemeldir.

Bunların dışında, Hz. Süleyman diğer ülkeler ve düşmanları hakkında istihbarat elde etmek için kuşlara verici yerleştirmiş, bu şekilde hem görüntü hem de ses kaydı elde etmiş, elde ettiği kayıtları ülkesinin yönetiminde çeşitli şekillerde kullanmış olabilir.

Hz. Süleyman'ın cinler ve şeytanlar üzerinde büyük bir hakimiyeti olduğu bilinmektedir. Allah Sebe Suresi'nin 12. ayetinde **"... Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı..."** şeklinde bildirmektedir. Enbiya Suresi'nin 82. ayetinde ise **"... Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik)..."** diye buyurulmaktadır. Bu yönüyle düşünüldüğünde kuşlardan kasıt, kuş görünümündeki cinlerden meydana gelen bir ordu olabilir.

Ayrıca bir başka ihtimal de, ayette söz edilen kuşların, cinler vasıtasıyla yönlendiriliyor olmasıdır. Ve Süleyman Peygamber de cinler vasıtasıyla kuşlara istediği tüm işleri yaptırmış olabilir.

Kuran, Allah'ın kıyamete kadar tüm insanlar için geçerli kıldığı kitabıdır. Dolayısıyla Hz. Süleyman kıssasında anlatılan olayların benzerleri ahir zamanda da yaşanacak olabilir. Bu ayetler, Allah'ın cinleri ve şeytanları ahir zamanda da insanların hizmetine vereceğine işaret olabilir. Yine bu kıssada işari manada dikkat çekilen yüksek teknolojiden, ahir zamandaki insanların çok yoğun olarak istifade edeceğine dikkat çekiliyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Hz. Süleyman'ın Dişi Karıncayı Anlaması

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin."
(Neml Suresi, 18)

Üstteki ayetten şu gibi yorumlar yapılabilir:

Dişi karınca, vadiye gelenlerin Hz. Süleyman'ın ordusu olduğunu anlamaktadır. Burada son derece şuurlu bir tanıma vardır. Bu vadide bulunan karıncaların kendi aralarında konuşmaları, çevrelerinde olup biten olayların tam olarak şuurunda olmaları, farklı bir topluluk olabileceklerine işaret olabilir. Bu şuurlu davranış, söz konusu canlıların cin olma ihtimalini akla getirmektedir. (En doğrusunu Allah bilir)

Ayrıca burada herhangi bir karıncadan bahsedilmemektedir. "Karınca vadisi" denen özel bir yere ve özel karıncalara dikkat çekilmektedir. Bu da söz konusu canlıların cin olma ihtimalini kuvvetlendirmektedir.

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (Neml Suresi, 19)

Hz. Süleyman'ın, karıncaların kendi aralarındaki konuşmalarını duymasında da ahir zamanda bilgisayar teknolojisinde yaşanacak olan gelişmelere yönelik bazı dikkat çekici işaretler bulunuyor olabilir.

Günümüzde "Silikon Vadisi" terimi teknoloji dünyasının merkezini ifade etmektedir. Hz. Süleyman Kıssası'nda da bir "karınca vadisi"nden bahsedilmesi son derece manidardır. Allah bu ayetle ahir zamanda yaşanacak olan ileri bir teknolojiye dikkat çekiyor olabilir.

Ayrıca günümüzde karıncalar ve bazı böcek türleri yüksek teknoloji alanında yoğun olarak kullanılmaktadır. Bu canlılar örnek alınarak geliştirilen robot projeleri, savunma sanayinden teknoloji alanına kadar pek çok alanda hizmet vermeyi amaçlamaktadır. Ayette bu gelişmelere de işaret olabilir.

Rüzgarın Hz. Süleyman'ın Emrine Verilmesi

Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz herşeyi bilenleriz.
(Enbiya Suresi, 81)

Allah, rüzgarı, Hz. Süleyman'ın emrine vermiş ve çeşitli işlerinde bir araç olarak kullanmasına imkan sağlamıştır. Bu ifadeyle Hz. Süleyman döneminde ve aynı şekilde ahir zamanda rüzgar enerjisinin, teknolojide kullanılacağına işaret ediliyor olabilir.

Hz. Süleyman'ın emrine "fırtına biçimindeki rüzgarın" verildiğinin belirtilmesiyle, ahir zamanda gelişecek yüksek uçak teknolojisine de dikkat çekiliyor olabilir.

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik)…
(Sebe Suresi, 12)

Ayette yer alan **"… sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik)…"** ifadesi ile Hz. Süleyman'ın çeşitli bölgeler arasında hızlı bir şekilde hareket ettiğine dikkat çekiliyor olabilir.

Hz. Süleyman, kendi döneminde, günümüzdeki uçak teknolojisine benzer bir teknolojiyi kullanıp, rüzgarla hareket eden vasıtalar meydana getirmiş ve bunlar aracılığıyla birbirine uzak mesafeleri kısa sürede almış olabilir. Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.

Elektrik Kullanımına İşaretler

... Erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık...
(Sebe Suresi, 12)

Allah'ın Hz. Süleyman'ın emrine verdiği büyük nimetlerden biri "erimiş bakır madeni"dir. Bu ayeti, farklı şekillerde yorumlamak mümkündür.

Hz. Süleyman emrindeki şeytan ve cinleri kullanarak erimiş bakırdan hem dekorasyon, hem de kullanım amaçlı geniş çanaklar, kazanlar ve heykeller yaptırmış olabilir. Nitekim bu çanak, kazan ve heykellerden ayetlerde söz edilmektedir. (Sebe Suresi, 13)

Erimiş bakırın kullanılması ile, Hz. Süleyman döneminde elektrik kullanılan yüksek bir teknolojinin varlığına da işaret ediliyor olabilir. Bilindiği gibi bakır, elektriği ve ısıyı en iyi ileten metallerden biridir ve bu yönüyle elektrik sanayiinin temelini oluşturmaktadır. Dünyada üretilen bakırın önemli bir bölümü elektrik sanayiinde kullanılmaktadır.

Hz. Süleyman döneminde yüksek miktarda üretilen elektrik, inşaat ve ulaşım gibi pek çok alanda kulanılmış olabilir. Ayette geçen **"sel gibi akıttık"** ifadesi de bu kullanımın çok geniş alanlara yayıldığına işaret ediyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

Ayette geçen "aynel kıtri" ifadesi bazı müfessirler tarafından petrol olarak yorumlanmaktadır. Günümüzde petrol, yüksek teknolojinin en temel hammaddesidir. Hz. Süleyman da petrolü, kendi döneminin teknolojisinin işleyişinde çok yoğun olarak kullanmış olabilir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

Cin ve Şeytanların Hz. Süleyman'ın Emrine Verilmesi

... Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (Sebe Suresi, 12)

Allah'ın Hz. Süleyman'a verdiği bir diğer nimet de birtakım şeytan ve cinleri ona hizmetçi kılmasıdır. Hz. Süleyman, emrine verilen cin ve şeytanları ordusunda, sanatsal çalışmalarında ve inşa faaliyetlerinde türlü görevler vererek kullanmıştır.

Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı.
(Sad Suresi, 36-37)

Hz. Süleyman'ın emrine şeytanların verilmesi, ona Allah'tan çok büyük bir lütuftur. Çünkü şeytan yeryüzünün pek çok ilmine ve dünya üzerinde gerçekleşen olayların gizli veya açık bilgilerine sahip bir varlıktır. Böyle bir ilme sahip olan bir varlığı emrinde bulundurmak, Hz. Süleyman'a hem diğer ülkelerle olan ilişkilerinde, hem de kendi ülkesini yönlendirmesinde çok büyük kolaylıklar sağlamış olabilir.

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik.
(Enbiya Suresi, 82)

Hz. Süleyman bu dalgıç şeytanları çok farklı görevlerde istihdam etmiş olabilir. Şeytanlar istihbarat ya da askeri amaçlı görevler almış olabilecekleri gibi, bilimsel görevler de yapmış olabilirler. Örneğin Hz. Süleyman onları deniz altındaki zenginliklerin işlenerek, insanların hizmetine sokulması için gerekli araştırmaların yapılması gibi görevlerde kullanmış olabilir.

Bu ayetten sadece toprak üstünün değil, deniz altının da işlenmesinin önemi anlaşılmaktadır. Ancak deniz altındaki petrol, altın gibi kıymetli madenlerin çıkarılıp işlenmesi, insanlara faydalı ve kullanılır hale getirilmesi için çok yüksek bir teknoloji gerekmektedir. Geçmişte şeytanlar Hz. Süleyman'a bu teknik desteği ve insan gücünü sağlamış olabilirler.

Ahir zamanda ise Allah'ın insanların hizmetine verdiği modern teknolojik aletler, araçlar ve denizaltılar sayesinde, deniz altı zenginliklerinin ortaya çıkarılması daha da kolaylaşmaktadır. Ayette bu yönde bir işaret olması muhtemeldir.

Ayette ayrıca deniz altında bulunan inci, mercan gibi süs eşyalarının ve diğer nimetlerin değerlendirilmesine de dikkat çekiliyor olabilir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

Önceki sayfadaki ayetin sonunda Allah **"... Biz onların koruyucuları idik."** şeklinde belirtmektedir. Bu ayetle, Hz. Süleyman'ın emrinde denizin derinliklerinde görev yapan dalgıç şeytanların, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'ın kontrolünde olduğu bir kez daha hatırlatılmaktadır. Allah, şeytanların, hiçbir şekilde Hz. Süleyman'a isyan etmelerine imkan tanımayacak bir gücü de Kendinden bir rahmet olarak peygamberine armağan etmiştir.

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı...
(Sebe Suresi, 13)

Yukarıdaki ayetten sanat eserlerini Hz. Süleyman'ın talimat ve yönlendirmeleriyle, cin ve şeytanların yaptıkları anlaşılmaktadır. Hz. Süleyman'ın, bizzat kendi tarifleriyle çok ihtişamlı sanat eserleri yaptırması, onun çok güçlü bir estetik ve sanat anlayışına sahip olduğuna dikkat çekmektedir.

Tüm Nimetler Allah'ın Birer Lütfudur

Hz. Süleyman Allah'ın kendisine lütfettiği tüm gücü ve mülkü, Allah'ın dinini en güzel şekilde temsil ve tebliğ etmek, Rabbimizin eşsiz ve görkemli saltanatının herkes tarafından fark edilmesine vesile olmak ve bu yolla din ahlakını yaymak için kullanmıştır. Onun bu akıl, ilim ve sanat gücü karşısında insanlar Allah'a iman etmeleri için yapılan davete daha kolay teslim olmuşlardır. Hz. Süleyman Allah'a olan bağlılığının karşılığını en güzel şekilde almış ve tüm dünyaca tanınan çok büyük bir hakimiyet elde etmiştir. Binlerce yıldan beri Hz. Süleyman'ın güç ve iktidarı, pek çok insanın gözünü kamaştırmış, çeşitli romanlara, tablolara, filmlere konu olmuştur.

Bu bölüm boyunca Hz. Süleyman'a verilen üstün ilimlerden ve çeşitli nimetlerden bahsettik. Ancak bu konuda özellikle vurgulanması gereken bir husus bulunmaktadır. Ayetlerde tüm bu nimetleri verenin, ilimleri kavratanın ve tüm olayları yapanın gerçekte alemlerin Rabbi olan Allah olduğu belirtilmektedir. Hz. Süleyman'ın her yaptığı Allah'ın

dilemesi ve takdiriyle gerçekleşmektedir. Örneğin Allah ayetinde, **"Süleyman'a (hükmü) kavrattık"** şeklinde buyurmaktadır. (Enbiya Suresi, 79) Bu ayetten hiçbir insanın Allah dilemedikçe hiçbir hikmeti fark edemeyeceği, hüküm veremeyeceği anlaşılmaktadır. Bir insanın kendi kudretiyle bir olayı kavraması, yargıya varıp bir hüküm vermesi kesinlikle mümkün değildir. Çünkü hükmü veren Allah'tır. O hüküm ve hikmet sahibi olandır. Kararı veren kişi ise ancak bir vesiledir. Allah dilediği için o kararı verebilmektedir.

Aynı ayetin devamında dağların ve kuşların Hz. Süleyman'ın babası olan Hz. Davud ile birlikte boyun eğdikleri belirtildikten sonra **"Bunları yapanlar Biz idik"** şeklinde bildirilmektedir. Hz. Davud'a giyim sanatını öğreten, rüzgara boyun eğdiren, erimiş bakırı Hz. Süleyman'ın emrine akıtan Allah'tır. Allah Enbiya Suresi'nin 81. ayetinde **"Biz herşeyi bilenleriz"** şeklinde buyurmaktadır. Hiçbir insanın Allah dilemedikçe bir ilme sahip olması mümkün değildir. Kişi yıllardır okuduğu ya da öğrendiği bilgiler neticesinde kendisini bilgili bir insan olarak görebilir. Ancak ilmi verenin Allah olduğunu asla unutmamak gerekir. Çünkü bir insanın herhangi bir ilme sahip olması, Allah'ın o kişiye kaderinde bir ilim vermesinin bir sonucudur. Meleklerin **"Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."** (Bakara Suresi, 32) şeklindeki sözleri, bu gerçeği açık şekilde ifade etmektedir.

HZ. SÜLEYMAN'IN GÖRKEMLİ HAKİMİYETİ VE GÜÇLÜ ORDUSU

Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı. (Neml Suresi, 17)

Hz. Süleyman, eşi ve benzeri görülmemiş, çok güçlü bir orduya sahiptir. Bu ordu, cinlerden, kuşlardan ve insanlardan oluşmaktadır ve çok güçlü bir istihbarat ağıyla desteklenmektedir.

Ayette Hz. Süleyman'ın tek bir ordusunun değil, ordularının olduğundan bahsedilmektedir. Bu çoğul kelime onun ordusunun gücünün ve sayıca üstünlüğünün de bir ifadesidir.

Hz. Süleyman'ın ordusunun en dikkat çekici yönlerinden biri ise disiplinidir. Cinler, kuşlar ve insanlar gibi üç farklı topluluk aynı ordu içinde, büyük bir uyumla görev almakta, ordudaki düzende en ufak bir aksaklık yaşanmamaktadır.

Ordusunun cinler ve şeytanlarla desteklenmesi, Hz. Süleyman'a pek çok açıdan üstünlük sağlamıştır. Bu varlıklar insanların yapamadıkları pek çok şeyi kolaylıkla yapabilirler. **"... Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir..."** (Araf Suresi, 27) ayetiyle bildirildiği gibi, kendilerini

göstermeden insanları görebilirler. Bu özellik, cinlere istihbarat konusunda çok büyük kolaylıklar sağlamaktadır.

Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. Ve (kötülük yapmamaları için) sağlam kementlerle birbirine bağlanmış diğerlerini. (Sad Suresi, 36-38)

Ayette geçen "sağlam kementlerle birbirine bağlanmış" ifadesi, Hz. Süleyman'ın, hizmetine verilmiş olan cin ve şeytanlar üzerinde çok büyük bir hakimiyeti olduğuna işaret etmektedir.

Bu bilgiler, Hz. Süleyman'ın hakimiyetinin sadece dindar ve teslim olmuş cinleri değil, inkarcıları da kapsadığını ortaya koymaktadır. Bu ayetten Hz. Süleyman'ın şeytanları, şeytanın etkisi altındaki insanları ve dinsiz kimseleri zararsız hale getirdiği anlaşılmaktadır. Dahası onları İslam'a faydalı hale getirmiş, onlara çeşitli görevler vermiştir.

Allah bu ayette, İslam ahlakının yaşandığı bir ortamda şeytani mizaca sahip olan kötü niyetli insanların topluma zarar vermelerinin engellenmesi gerektiğine işaret ediyor olabilir. Bu kimseleri Allah yolundaki bir hizmette görevlendirmek ise hem olası zararları engelleyecek, hem de İslam adına bir fayda oluşmasına vesile olacaktır.

Bu ayetle insanlara zulmeden, kötülük yapan, yeryüzünde fitne çıkaran şeytan karakterli kişilerin çok sıkı bir kontrol sistemi ile denetlenmeleri gerektiğine işaret ediliyor olabilir. Bu kişilerin halkın arasına karışarak insanlara zarar vermeleri engellenmelidir.

Allah bu ayetiyle ahir zamanda suçluların cezalandırılmasında uygulanacak olan yöntemlere dikkat çekmiş olabilir. O dönemde suçluların topluma zarar vermeleri engellenecek, ancak bu kişiler, çeşitli hizmetlerde çalıştırılarak insanlara faydalı hale getirilecek olabilirler.

Ayette bildirilen "sağlam kementler" ifadesiyle, Allah, ahir zamanda kullanılan elektronik pranga benzeri bir güvenlik sistemine dikkat çekiyor olabilir. Bu şekilde söz konusu kişilerin kaçmaları, hem kendilerine hem de çevrelerindeki insanlara zarar vermeleri engellenecektir.

Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldu? Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım, ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (Neml Suresi, 20-21)

Bu ayetler göstermektedir ki, Hz. Süleyman, ordusunu düzenli olarak teftiş ediyor, bir aksaklık olduğunda bunu hemen fark ediyor ve gereken önlemleri alıyordu. Disiplini

bozacak hareketlerde bulunulmasına kesinlikle izin vermiyordu. İzinsiz ve habersiz olarak ortadan kaybolmanın çok önemli bir hata olduğu Hz. Süleyman'ın yukarıdaki sözlerinden anlaşılmaktadır.

"Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları oradan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (Neml Suresi, 37)

Hz. Süleyman, Sebe Melikesi'nden hediyeler getiren ulaklara yukarıdaki şekilde seslenmektedir. Bu sözlerde görüldüğü gibi, hiçbir şekilde hediye kabul etmeyeceğini belirtmiş, böylece Sebe Melikesi'nin kendisine teslim olması konusunda ne kadar kararlı olduğunu da göstermiştir.

Bu ayetten ayrıca, Hz. Süleyman'ın ordusunun o dönemde hiçbir ülkenin ordusunun karşı koyamayacağı kadar üstün bir güçte olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim ilerleyen sayfalarda görüleceği gibi, Sebe yöneticileri bu haberi aldıklarında, teslim olmaktan başka bir çareleri olmadığını anlamışlardır. Bu da, onların Hz. Süleyman'ın ordusunun yenilmezliğini bildiklerinin bir göstergesidir.

HZ. SÜLEYMAN’IN ÜSTÜN AHLAKI

Kitabın buraya kadar olan bölümlerinde Allah'ın Hz. Süleyman'a verdiği çeşitli ilimlerden, görkemli saltanatından ve güçlü ordusundan bahsettik. Hz. Süleyman'ın Kuran'da bildirilen en önemli özelliklerinden biri ise, hiç şüphesiz sahip olduğu üstün ahlakıdır. O, hayatı boyunca insanları Allah'ın razı olacağı din ahlakını yaşamaya davet ederken, kendisi de derin imanı ve güzel ahlakıyla tüm insanlara örnek olmuştur.

Her İşinde Allah'a Yönelirdi

... O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (Sad Suresi, 30)

Hz. Süleyman'ın hayatı ile ilgili olan Kuran ayetlerinde en çok dikkat çekilen konulardan biri, onun her yaptığı işte sürekli Allah'a yönelmesi, O'na dua etmesi ve her isteğini Allah'a açmasıdır.

Hz. Süleyman, putperestliğin yaygın olduğu bir dönemde yaşamış, ancak hiçbir zaman, hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmamıştır. Sadece Allah'ın rızasını gözetmiş ve Allah'ın dinini hakim kılmak için hiçbir insanın ya da varlığın rızasını gözetmeden ihlasla yaşamıştır. Puta tapan Sebe Ülkesi'ni imana davet ederken de onları Allah'a teslim olmaya davet etmiş, Güneş'e secde etmekten vazgeçmelerini istemiştir.

Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. "Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin." (Sad Suresi, 34-35)

Hz. Süleyman herhangi bir zorlukla, sıkıntıyla ya da bir nimetle karşılaştığında hemen Allah'a yöneliyordu. Her konuşmasında Allah'ı zikrediyor, her kararını Allah'ın adını anarak veriyordu. Allah Hz. Süleyman'ı çeşitli olaylarla denemiş, o da her seferinde çok güzel bir ahlakla karşılık vermiştir. Örneğin yukarıdaki ayette de belirtildiği gibi Hz. Süleyman denendiğinde, aklına ilk gelen Allah'a dua etmek, O'nun bağışlayıcılığına ve rahmetine sığınmak olmuştur.

"... Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır." (Neml Suresi, 40)

Hz. Süleyman sadece zorluk anlarında değil, herhangi bir başarı ya da zafer anında da aynı ahlakı göstermiş, daima tevazulu ve Allah'a karşı aczini bilen bir kul olmuştur. Elde ettiği her başarının, Allah'tan bir deneme olduğunu hemen fark etmiştir. Yukarıdaki ayette de bildirildiği gibi, başarılar karşısında son derece tevazulu bir karşılık vermiştir. Bu ihlaslı karşılık, onun her türlü başarının da her türlü zorluk gibi Allah'tan bir deneme olduğunu bilmesinin bir sonucudur.

Sürekli Allah'a Şükreden Bir Kuldu

... "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (Sebe Suresi, 13)

Allah Hz. Davud gibi Hz. Süleyman'ı da daha önce hiç kimseye verilmemiş nimetlerle seçkin kılmış, ona Allah'a şükretmesine vesile olacak lütuflarda bulunmuştur. Hz. Süleyman bu nimetlere karşı her zaman şükredici olmuş, tevazulu ve ihlaslı davranmış, her işinde Allah'a yönelmiştir. Çünkü daha önce de belirttiğimiz gibi, o, bütün nimetlerin ve üstün özelliklerin Allah katından bir deneme olduğunu, bu nimetlere vereceği karşılıkla hesap gününde karşılaşacağını bilen ve ona göre davranan bir kuldur.

"... Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (Neml Suresi, 19)

Hz. Süleyman'ın karıncaların aralarında geçen konuşmayı duyduktan sonra, hemen Allah'a yöneldiği ve dua ettiği ayette bildirilmiştir. O, kendisine verilen nimetler karşısında her zaman bunların gerçek sahibinin Rabbimiz olduğunu bilmiş, her tavrı ve sözüyle tek hedefinin Allah'ın rızasını kazanmak olduğunu göstermiştir.

Allah onun bu samimi ve ihlaslı ahlakının karşılığını en güzel şekilde vermiş ve onu **"Şüphesiz, onun Bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır."** (Sad Suresi, 40) ayetiyle müjdelemiştir. Bir diğer ayette ise Rabbimiz, onu ve babası Hz. Davud'u, **"inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kıldığı"**nı (Neml Suresi, 15) bildirmiştir.

Ayrıca Hz. Süleyman dişi karıncanın, karınca topluluğuna karşı olan şefkatini görünce hemen annesini ve babasını hatırlamıştır. Bu, insanın, kendisine anne ve babası vesilesiyle gelen nimetlere karşılık da (küçüklüğünden itibaren bakımı, büyütülmesi, barınması, eğitimi gibi) bunların asıl sahibi olan Allah'a şükretmesi gerektiğini gösteren önemli bir derstir.

Hz. Süleyman'ın Hayvan Sevgisi

Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar." (Sad Suresi, 31-32)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi Hz. Süleyman, duruşları ve koşuşlarındaki zerafet ve ustalıkları ile seyredenlere büyük zevk veren bu hayvanları sevmek için özel bir vakit ayırmaktadır. Ve bu sırada Allah'ı tesbih ederek yüceltmektedir. Bu örnek bir mümin tavrıdır: İmanlı bir kişi gördüğü güzellikler ve bu güzelliklerin ruhunda oluşturduğu derin etki karşısında Allah'ı zikreder. Bu, inananların Allah'a olan derin sevgilerinin sonucunda oluşan bir etkilenmedir.

Din ahlakının getirdiği güzelliklerden uzak olan insanların çoğu, içine kapalı, etrafındaki olaylara ve varlıklara karşı duyarsız, umursamaz bir karakter geliştirirler. Oysa Hz. Süleyman'ın tavırlarında da açıkça görüldüğü gibi, Müslüman, etrafındaki güzelliklere karşı son derece duyarlı, güzellik, estetik ve sanattan zevk alan, ince düşünceli bir insandır. Allah'ın nimetlerinin farkındadır ve bunlardan zevk alıp şükretmeyi bilir. Allah, **"De ki: 'Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?' De ki: 'Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır'..."** (Araf Suresi, 32) ayetiyle, dünyadaki nimetlerin zaten Müslümanlar için yaratıldığını haber vermektedir.

"Onları bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı. (Sad Suresi, 33)

Hz. Süleyman içinde duyduğu sevgiyi hem sözle ifade etmekte, hem de fiilen göstermektedir. Burada Hz. Süleyman'ın sevgisini ifade etme gücünü en açık şekilde görüyoruz. Genelde insanlar içlerinde duydukları sevgi, muhabbet hislerini her zaman doğru ve güzel şekilde ifade edemezler. Hatta çoğu zaman bundan çekinirler. İnsanın bir varlığa karşı duyduğu muhabbeti en içli şekilde gösterebilmesi Allah'ın verdiği özel bir yetenektir. Allah ayetlerinde bu yeteneği, salih kullarından biri olan Hz. Yahya'ya da verdiğini şöyle bildirmektedir:

(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (Meryem Suresi, 12-13)

Kuran'da Hz. Süleyman'ın atların yanı sıra başka hayvanlara da aynı sevgiyle yaklaştığına dair örnekler anlatılmaktadır. Bu hayvanlardan biri karıncalardır. Hz. Süleyman'ın ordusu ile birlikte geldiğini gören bir dişi karınca, karınca topluluğuna yuvalarına girmelerini, aksi takdirde Hz. Süleyman ve ordularının "farkında olmaksızın" onlara zarar verebileceğini söylemiştir. Dişi karıncanın konuşmasında "farkında olmadan" ifadesini kullanması, Süleyman Peygamberin bir savaş durumunda karıncalara dahi zarar vermeyecek kadar yüksek merhametine dikkat çekmiştir.

Hz. Süleyman'ın hayatına dair örneklerin anlatıldığı bu ayetlerde Müslümanlar için hayvan sevgisinin önemine de işaret edilmektedir. Çünkü iman eden bir insan Allah'ın yarattığı canlılardaki derin hikmetleri, yaratılış güzelliklerini daha iyi kavrayabilir. Nitekim hayvanlardaki ibretlerin detaylı olarak anlatıldığı Nahl Suresi'nde **"... onlarda (hayvanlarda) sizin için bir güzellik vardır"** (Nahl Suresi, 6) buyurularak bu gerçeğe dikkat çekilir. İşte Hz. Süleyman'da gördüğümüz hayvan sevgisi de, Allah'ın bu kusursuz yaratışına duyulan hayranlığın ifadelerinden biridir.

Kuran'da, hayvanların insanlara fayda veren yönlerinden biri de güvenlik sağlamaları olarak haber verilmiştir. Örneğin köpeklerin, sahiplerinin güvenliğini sağlamak amacıyla kullanılabileceklerine dair işaretler vardır. Kehf Suresi'nin 18. ayetinde Ashab-ı Kehf'in köpeklerinden bahsedilmektedir. Daha pek çok ayette de hayvan sevgisi ve hayvanlardaki yaratılış delillerinin incelenmesi teşvik edilmiştir.

Hz. Süleyman'ın Allah Rızası İçin Mala Sevgi Duyması

... "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim..." (Sad Suresi, 32)

Ayette görüldüğü gibi Hz. Süleyman, sahip olduğu ihtişamlı malları düşünüp Allah'ı övgüyle yüceltmiş, mala olan sevgisinin kaynağının Allah'ı zikretmek olduğunu vurgulamıştır. Buradaki manayı iyi düşünmek gerekir. Kuran'ın diğer bazı ayetlerinde, mal sevgisinin insanları saptırabileceği haber verilir. Örneğin Adiyat Suresi'nde şöyle buyrulur: **"Gerçekten insan, Rabbine karşı nankördür. Ve gerçekten, kendisi buna şahiddir. Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı çok katıdır."** (Adiyat Suresi, 6-8) Mal ve mülk sevgisi insanların çoğunun kalbini katılaştırır ve onları dinden uzaklaştırır, çünkü ellerindeki malı kendilerinin bir kazancı zanneder, bundan dolayı kibir ve "müstağniyet" (yeterlilik hissi, Allah'a karşı muhtaç olduğunu unutma) duyarlar ve daha fazla mal edinmek için hırsa kapılırlar. Allah'a kulluk etmek için yaşayacaklarına, mal biriktirmek için yaşarlar. Bu nedenle her Müslümanın mal ve mülk hırsından uzak durması gerekir.

Ancak Hz. Süleyman kıssası bize Müslümanın mal ve mülke gafil insanlardan çok daha farklı bakacağını ve bu bilinci elde ettikten sonra mal ve mülke sahip olmanın ona Allah'ı zikretmesi için bir vesile olacağını göstermektedir. Kastedilen bilinç, tüm malın

ve mülkün Allah'a ait olduğunu, O'ndan geldiğini ve yine O'nun dilemesiyle gideceğini bilmektir. Bunu bilen Müslüman, kendisine mal ve mülk verildiğinde bundan dolayı kibirlenmez veya şımarmaz. "Mallar elimden gidecek" korkusuna da kapılmaz. Allah'ın vermiş olduğu tüm imkanlara şükreder ve bu imkanları O'nun rızası için O'nun yolunda kullanır. Allah kendisine büyük bir mülk, ihtişam ve iktidar nasip ettiğinde de, bunların hepsini birer nimet ve imtihan vesilesi olarak görür, Allah'a olan saygı, korku ve sevgisi daha da artar.

İşte bu nedenledir ki, Allah'a gönülden bağlı olan salih müminler, kendilerine mal, mülk ve iktidar emanet edilmesi için en ehil insanlardır. Bunlardan birisi olan Hz. Süleyman, kimseye nasip olmayan bir iktidarı elinde tutmasına rağmen, her zaman Allah'a karşı içli ve derin bir saygı içinde olmuş ve tüm imkanlarıyla O'nun dinine hizmet etmiştir.

Bu ayetten mal sevgisinin, eğer Allah rızası için olursa makbul olduğu anlaşılmaktadır. Sahip olunan zenginlikler Allah'ın rızasını kazanacak işlerde, Allah'ın sonsuz kudretini zikretmede kullanılırsa, bu yapılanlardan Allah'ın hoşnut olması umulur.

"Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin." (Sad Suresi, 35)

Hz. Süleyman, malı, Allah rızası için sevmekte ve O'nun yolunda harcamak için Allah'tan kendisine büyük bir mülk nasip etmesini istemektedir. Bu ayetle Müslümanların da Allah yolunda harcamak için dünya hayatında benzersiz bir zenginlik ve mülk isteyebileceklerine işaret edilmektedir.

Ayetlerden anlaşıldığı gibi, Müslümanlar zenginliğe, gösterişli mülklere, hayranlık uyandıran sanat eserlerine sahip olabilirler. Nitekim Müslüman devletler tarih boyunca son derece görkemli sanat eserleri ortaya koymuş, zenginlikleri ve güçleri ile tüm dünyaya nam salmışlardır. Asırlar boyunca İslam'ın bayraktarlığını yapan Osmanlı İmparatorluğu bunun en açık örneğidir. Bu büyük imparatorluktan geride kalan eserler hala üç kıtanın dört bir yanını süslemektedir.

İman edenlerin sahip oldukları bu zenginliğin hikmetlerinden biri, insanların kalplerini İslam'a ısındırmada zenginliğin büyük bir rol oynamasıdır. Onların sahip oldukları ihtişamlı mülkler, din ahlakından uzak yaşayan ve maddi değerlere çok fazla önem veren insanları ilk anda psikolojik olarak etkilemiş ve dine ilgi duymalarını sağlamıştır. Bu, ilerleyen bölümlerde göreceğimiz gibi, Hz. Süleyman'ın da Sebe Melikesi'nin İslam'ı kabul etmesi için kullandığı yöntemlerden biridir.

Hz. Süleyman'a Verilen Özel Bir İlme İşaret

"Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun."... Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür." (Neml Suresi, 15-16)

Bu ayetlerde Hz. Davud ve Hz. Süleyman'a verilen özel bir ilim haber verilmektedir. Ayetin devamında bu ilmin **"apaçık bir üstünlük"** olduğunun bildirilmesi ise, hiç kimsenin bilmediği, üstün bir ilme vakıf olduklarına bir işaret olabilir.

Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (Sad Suresi, 34)

Hz. Süleyman'ın, tahtının üzerine bırakılan bir cesetle denenmesi, yukarıda söz ettiğimiz ilimle bağlantılı bir mucize olabilir. Allah Hz. Süleyman'ı metafizik bir şekilde, tüm canlıların yaşadığı madde boyutundan çıkarıp, ruh alemine sokmuş olabilir. Bu alemde madde ortadan kalkmış, Hz. Süleyman, tahtın da, tahtın üzerindeki cesedin de maddi varlıkları olmayıp, bir hayalden ibaret olduklarını anlamış olabilir. Ruh aleminden çıkıp, yeniden madde boyutuna geçtiğinde ise, bedenine kavuşmuş, eski haline dönmüş olabilir.

Hz. Süleyman bu yolculuk esnasında bedenin dışına çıkmış ve dolayısıyla da kendi bedenini bir ceset olarak görmüş, bunun sonucunda da dünya hayatının değersizliğini ve insanın ne kadar aciz olduğunu fark etmiş olabilir. Dünyanın birkaç on yıl içinde sona ereceğini, insanın dünya hayatında değer verdiği para, zenginlik, mal, mülk ve tüm güzelliklerin bir hayalden ibaret olduğunu kavramış olabilir.

Dünya hayatının değersizliğini anlayan Hz. Süleyman, mülkü Allah yolunda harcamanın önemini kavramış olabilir. Nitekim bu yolculuğun hemen ardından Hz. Süleyman, Allah'a, kendisine büyük bir mülk vermesi için dua etmektedir.

HARUT VE MARUT

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkar etmedi; ancak şeytanlar inkar etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı... (Bakara Suresi, 102)

Ayette geçen ifadeden, Hz. Süleyman döneminde bazı insanların, Allah'ın haram kıldığı fiillerden olan sihire rağbet ettikleri anlaşılmaktadır. Onlar şeytanlardan sihir öğrenmişlerdir. Ayrıca Babil'deki Harut ve Marut adlı meleklere öğretilmiş olanları da -yine şeytanlardan öğrenerek- kötü amaçları için kullanmışlardır.

Ayetten anlaşıldığı gibi, Hz. Süleyman'a karşı harekete geçen şeytan, etkisi altına aldığı insanlar aracılığıyla halkı Hz. Süleyman'ın sahip olduğu büyük mülk ve zenginlik ile ilgili olarak kışkırtmış olabilir. Bunun sonucunda da insanlar Hz. Süleyman ve sahip olduğu güçlü devlete karşı örgütlenmiş, devlet aleyhinde çalışmalar yapan çeşitli karanlık örgütler kurmuş olabilirler. Şeytanın sevkiyle kurulan bu örgütler Hz. Süleyman'ın devletini türlü şekillerde çökertmeye çalışmış, bunun için her türlü kirli yöntemi kullanmış olabilirler. (En doğrusunu Allah bilir.) Nitekim tarihi kayıtlar, Hz. Süleyman'ın vefatının ardından yönettiği Müslüman İsrail Krallığı'nın iç karışıklıklar nedeniyle ikiye bölündüğünü bildirmektedir.

... Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkar etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi." (Bakara Suresi, 102)

Şeytanlar insanları yoldan saptırmak için onlara, Harut ve Marut'tan öğrendikleri sihirleri öğretmişlerdir. Oysa Harut ve Marut, sahip oldukları bilgiyi, öğrenmek isteyenlere önce kendilerinin Allah'tan bir deneme olduklarını söylüyor ve inkara düşmemeleri için onları uyarıyorlardı. Ancak ondan sonra bu bilgiyi öğretiyorlardı. Bu nedenle de insanların sihrin bir fitne olduğunu bilmeleri ve bundan şiddetle kaçınmaları gerekmektedir.

Sihir yöntemlerine başvuran herkes çok iyi bilmelidir ki, Allah izin vermeden insanların öğrendikleri ve uyguladıkları büyülerin bir sonuç vermesi kesinlikle mümkün değildir. Çünkü büyünün etkisini bir hikmet üzere yaratan da Allah'tır. O'nun izni ve

bilgisi olmadan hiçbir insanın zenginlik, güç ya da başka bir imkanı sihir benzeri yöntemlerle elde etmesi mümkün değildir.

Allah, büyünün etkisine inanan ve bu gibi yöntemlerle kendilerine menfaat sağlayabileceklerine inanan insanlara, bu şeytani yöntemleri bir bela olarak musallat edebilir. Onlar batıl yollara saptıkları için, Allah onlara buna göre bir karşılık vermekte, büyü, bu insanlar için dünya hayatında bir azap haline gelmektedir. Bu, Allah'ın hidayet yolundan sapan insanlara dünyada verdiği bir cezadır.

Ayetlerden anlaşıldığı gibi, iman eden bir insan hiçbir şekilde sihirle ve şeytanların anlattıklarıyla ilgilenmez. İnsanların arasını bozmak için bu tip şeytan kışkırtması işlerle uğraşmak, hak yoldan uzaklaşıp batıl inanışlarla vakit geçirmek şeytanın oyununa gelmektir. Çünkü şeytanın amacı insanları doğru yoldan engellemektir. Sihir benzeri işlerle uğraşanlar, şeytanın aldatmacasına kanmış kimselerdir.

Bu gibi batıl inanışların Kuran'da hiçbir şekilde yeri yoktur. Nitekim Allah Felak Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

De ki: Sabahın Rabbine sığınırım. Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfüren-kadınların şerrinden... (Felak Suresi, 1-4)

Harut ve Marut'tan bahsedilen ayetlerde de aynı konu anlatılmıştır. Ne sihrin, ne de Felak Suresi'ndeki ayette bildirildiği gibi "düğümlere üfüren kadınların" hiçbir güçleri, etkileri yoktur. Kainattaki tek güç ve hüküm sahibi, alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Mümin sadece Allah'a güvenip dayanır, sadece O'ndan medet umar, her türlü ihtiyacını, sıkıntısını Allah'a açar, Allah'ı dost ve vekil edinir.

Bu ayetlerde ahir zamana yönelik işaretler de olabilir. Allah, sihirden bahsederek, ahir zamanda sihrin çoğalacağına, fal bakıp geleceği okumanın yaygınlaşacağına işaret ediyor olabilir. Ahir zamanda Allah'ın haram kıldığı bu fitneler, adeta bir geçim kaynağı haline gelecek, büyücü ve falcılar insanları sömürecek olabilirler. Ahir zamanın bu büyük fitnesi, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde de haber verilmiştir. Bunlardan biri şu şekildedir:

Ahir zamanda ümmetim hakkında en çok endişe duyduğum, yıldızlara (inanmak), kaderi yalanlamak... (Ramuz el-Ehadis, 1/1540)

HZ. SÜLEYMAN VE SEBE MELİKESİ

Hz. Süleyman ile ilgili Kuran ayetlerinin büyük bir bölümü Hz. Süleyman ile Sebe Melikesi arasında yaşanan olaylarla ilgilidir. Bu ayetlerde söz konusu iki ülkenin siyasi ve ekonomik ilişkileri hakkında önemli detaylar verilmiştir. Bunun yanı sıra Hz. Süleyman'ın diğer devletlerle ilişkisi, yönetim gücü ve Allah'ın dinini anlatmada kullandığı yöntemlerden de örnekler aktarılmıştır.

Derken (Hüdhüd) uzun zaman geçmeden geldi ve (Süleyman'a) dedi ki: "Senin kuşatamadığın (öğrenemediğin) şeyi, ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." (Neml Suresi, 22)

İki ülke arasındaki ilişki Hz. Süleyman'ın ordusunda bulunan Hüdhüd'ün Sebe Ülkesi ve bu ülkenin melikesi hakkında bilgi vermesiyle başlar. Hz. Süleyman, ordusunu teftiş ettiği sırada, Hüdhüd'ün kaybolduğunu fark eder. Hüdhüd geri geldiğinde Hz. Süleyman'a Sebe Ülkesi hakkında çok önemli bilgiler verir.

"Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (Neml Suresi, 23)

Ayette ilk olarak bu bilginin vurgulanması, o dönemde bir kadın yöneticinin varlığının çok alışılmış bir durum olmadığını gösteriyor olabilir. Hüdhüd, Sebe Melikesi'nin zenginliğinden ve ona türlü nimetlerin bağışlandığından da bahsetmektedir. Bu zenginliği anlatırken de özellikle Sebe Melikesi'nin tahtının büyüklüğünü vurgulamaktadır. Tahtın büyüklüğü Sebe Melikesi'nin iktidarının ve devletinin gücünü simgeliyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

"Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (Neml Suresi, 24)

Hüdhüd, Sebe Ülkesi halkının şeytanın kışkırtmalarına uyup Güneş'e taptıklarını, Allah'a şirk koştuklarını ve hidayet yoluna uymadıklarını bildirmiştir. Şeytan, Sebe halkına Güneş'e tapmayı süslü göstermiş, yani doğru ve akılcı bir inanç gibi tanıtmış, onlar da bu sapkınlığı atalarından miras alarak, kendilerine yol edinmişlerdir. İnsanları doğru yoldan saptırıp, Allah'a secde etmekten alıkoymak şeytanın en önemli hedefidir. Bu ayet, insanların Allah'ın dininden uzak olmalarının nedeninin, çoğunlukla batıl bir inanç, felsefe ve fikir sistemi tarafından aldatılmaları olduğuna da işaret ediyor olabilir.

Ancak aşağıdaki ayetlerde bildirildiği gibi şeytanın samimi bir kalple Allah'a iman eden, ihlas sahibi kullar üzerinde hiçbir etkisi yoktur:

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım. Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Hicr Suresi, 39-40)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar). O Allah, O'ndan başka ilah yoktur, büyük Arş'ın Rabbidir." (Neml Suresi, 25-26)

Bu ayetlerden Hüdhüd'ün bazı özellikleri de anlaşılmaktadır.

Hüdhüd iman sahibi bir cin olabilir. O, Allah'a iman eden ve konuşmalarında da bunu sıkça vurgulayan bir Müslüman cin görünümündedir.

Hüdhüd, edindiği bilgiyi yaygınlaştırmadan, doğrudan hüküm ve hikmet sahibi olan Hz. Süleyman'a getirmesi gerektiğini bilmektedir, bu tavrından itaatli olduğu anlaşılmaktadır.

Gördüklerini kavrayabilmekte, sadece nakil yapmakla kalmayıp anlamlar çıkarabilmektedir. Ayrıca çok güçlü bir ifade kabiliyetine de sahiptir. Gördüklerini dikkat çekici bir şekilde aktarmakta, sadece önemli konuların üzerinde durup gereksiz ayrıntılara girmemekte, kısa ve özlü konuşmaktadır.

Ayette Hüdhüd'ün bir kuş olduğu, ancak konuşup bilgi aktarabildiği haber verilmiştir. Hz. Süleyman'ın ordusunu gören dişi karıncanın da konuştuğu bildirilmektedir. Günümüzde gelişmiş bilgisayar teknolojileri ile filmlerde kuşların, karıncaların ve tüm hayvanların konuşturulması son derece yaygın bir olaydır. Bu da söz konusu kıssanın işari manalarından biri olabilir.

(Süleyman:) "Durup bekleyeceğiz, doğruyu mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi. (Neml Suresi, 27)

Hüdhüd'ün kaybolduğunu fark eden Hz. Süleyman, eğer apaçık bir delil getirmezse onu cezalandıracağını ifade etmiş, ama Hüdhüd ona Sebe Ülkesi'nden bilgi getirdiğinde sözünü bitirene kadar beklemiş, ani bir karşılık vermemiştir. Bu tavrı, Hz. Süleyman'ın çok akıllı, olgun, itidalli ve adil bir yönetici olduğunu göstermektedir.

Hz. Süleyman, Hüdhüd'ün Sebe Ülkesi hakkında verdiği bilgileri öğrendikten sonra da hemen karar vermemiştir. Öncelikle bu bilgiyi teyit etmek için bir araştırma yaptırmaya karar vermiştir. Bu, Hz. Süleyman'ın tedbirli ve adaletli bir yönetici olduğunun delillerindendir.

Bu mektubumla git, onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakıver, neye başvuracaklar? (Neml Suresi, 28)

Hz. Süleyman'ın kullandığı bu yöntem, yani karşıdaki kişinin herhangi bir durum karşısındaki tepkilerini izleyerek bir sonuca varmak, son derece akılcı bir metotdur. Bu yöntemle, haber getiren kişilerin şahsi yorumlarındaki olası hatalar da engellenmiş olur.

Ayrıca izlendiğinin farkında olmayan Sebe Melikesi, çevresindekilerle istişare ederken en doğal ve en samimi tepkilerini verecek, gerçek düşüncelerini ifade edecektir. Bu yöntem, Melike'nin, Hz. Süleyman hakkındaki gerçek kanaatinin öğrenilebileceği en kısa ve en emin yollardan biridir.

(Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkıs:) Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." (Neml Suresi, 29)

Sebe Melikesi, Hz. Süleyman'dan gelen mektubun son derece önemli olduğunu hemen anlamıştır. Bunun birkaç farklı nedeni olabilir.

Birincisi, Hüdhüd'ün bu mektubu getiriş şekli olabilir. Hz. Süleyman'ın bu mektubu bir kuş ile göndermiş olması ve bu kuşun sahip olduğu özellikler, durumun olağanüstülüğünü ortaya koymuş olabilir.

Hz. Süleyman'ın zenginliğini, üstün sanat anlayışını ve güçlü saltanatını ifade eden bir kağıt, mühür ya da yazım şekli kullanılmış olabilir. Bu mektup da Sebe Melikesi'ni etkilemiş olabilir.

Sebe Melikesi, mektubu ilk önce kendisi okumuş, içindekilerden etkilenmiş, daha sonra istişare etmek üzere çevresindeki kişilerin yanına gelmiş olabilir. Mektubun içindekileri bildiği için "oldukça önemli" şeklinde bir ifade kullanmış olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

Ayette "önemli bir mektup" olarak geçen ifadenin Arapçası "kitabun keriymun"dur. Bu ifadede "kitabun" kelimesinin mektubun yanı sıra yazı, kitap gibi anlamları da mevcuttur. "Keriymun" kelimesi de "asil, seçkin, şerefli, saygın, değerli, kıymetli" anlamları taşımaktadır. Bu durumda Hz. Süleyman Sebe'ye yalnızca bir mektup değil, dini tebliğ eden bir kitabı veya yazıyı ön açıklama ile göndermiş olabilir. Bu ön açıklama da "Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla" başlıyor olabilir.

"Gerçek şu ki, bu, Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla' (başlamakta)dır." (Neml Suresi, 30)

Sebe Melikesi'nin, mektubun (veya kitabın) Hz. Süleyman'dan geldiğini söyledikten sonra başka tanıtıcı hiçbir açıklama kullanmaması, onun ve çevresindekilerin Hz.

Süleyman'ı yakından tanıdıklarını göstermektedir. Anlaşılmaktadır ki, Hz. Süleyman'ın ülkesi, zenginliği ve kudretiyle geniş alanlara nam salmış, çok güçlü bir ülkedir.

(İçinde de:) "Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin" diye (yazılmaktadır). (Neml Suresi, 31)

Hz. Süleyman'ın üslubu son derece açık ve etkileyicidir. Mektubun çok güçlü ve hüküm sahibi bir insandan geldiği özlü, kararlı ve kesin üslubundan da anlaşılmaktadır. Sebe Melikesi ve çevresindeki yöneticiler de mektuptan oldukça etkilenmişlerdir.

Hz. Süleyman bu mektupla onlara Allah'ın dinini tebliğ etmekte, öğütte bulunmakta ve onları Müslüman olup Allah'a iman etmeye davet etmektedir. Onlardan, öncelikle kendisine tabi olmalarını değil, Allah'a iman etmelerini ve Müslüman olmalarını istemektedir. Bu, Hz. Süleyman'ın bir ülkeyi fethetmekten ziyade, orada yaşayan insanların iman etmelerine önem verdiğini göstermektedir. Çünkü onun gönderiliş amacı insanları hidayet yoluna davet etmek, uyarıp korkutmaktır.

Hz. Süleyman'ın Sebe Ülkesi ile olan ilişkisinin aktarıldığı ayetlerden, onun komşu ülkelerle olan sorunlarını, savaştan ziyade diplomatik yollarla çözdüğü de anlaşılmaktadır. Zaferlerini, askeri güç kullanmadan, anlaşma ve barış yollarıyla, masa başında elde etmektedir. Elçiler ve mektuplar göndererek uzlaşı yolları aramaktadır.

Ayrıca şunu da hatırlatmalıyız ki, sözlü yapılan tebliğin unutulması, çevredeki dikkat dağıtıcı etkilerden dolayı istenen etkiyi oluşturamaması ihtimali vardır. İnsanın konuşma anında aklından geçenleri güzel ifade edememesi veya dinleyenin dikkatinin dağılması da mümkündür. Oysa yazılı olarak yapılan tebliğde hem yazan kişinin hem de okuyan kişinin dikkatini toplaması daha kolaydır. Hz. Süleyman'ın kullandığı tebliğ metodu da buna güzel bir örnektir. Bu nedenle iman edenlerin, Allah'ın dinini ve imani gerçekleri anlatma konusunda yazılı tebliğin önemli bir yol olduğunu unutmamaları gerekmektedir.

Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu işimde bana görüş belirtin, siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." (Neml Suresi, 32)

Sebe Melikesi'nin, aldığı bu önemli mektup hakkında hemen yanındaki yöneticilere fikirlerini sorması, onun yaşadığı sistemin diktatörlük değil, bir meclise sahip demokratik vasıfta bir yönetim olduğunu göstermektedir. Melike, önde gelenlerden fikir sormakta, onların tecrübelerinden faydalanmaktadır.

Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak, neyi emredersen (biz uygularız). (Neml Suresi, 33)

Bu ayette Sebe Melikesi'nin Hz. Süleyman'dan gelen mektup konusunda ne yapılması gerektiğini askerlerden oluşan bir meclis ile istişare ettiği anlaşılmaktadır. Askerlerin verdiği bu cevaptan ise söz konusu meclisin Sebe Melikesi'nin tam yetki ve emri altında hareket ettiği anlaşılmaktadır.

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (Neml Suresi, 34)

Burada Sebe Melikesi'nin Hz. Süleyman'ın karşı konulamaz gücünü çok iyi tanıdığı tekrar anlaşılmaktadır. Süleyman Peygamberden gelen çağrı karşısında teslim olmaktan başka çaresi olmadığını anlamakta ve bunu ifade etmektedir. Ama yine de teslim olmamak için bir yol aramakta ve zaman kazanmak için Hz. Süleyman'a bir hediye göndermektedir.

"Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler." (Neml Suresi, 35)

Sebe Melikesi'nin hediye yollamaktaki hedefi, Hz. Süleyman'ın gerçek amacının ne olduğunu ve nasıl bir tepki vereceğini de öğrenmektir. Sebe Melikesi de Hz. Süleyman'ın mektup yollarken izlediği yöntemi denemekte, bir karara varmak için öncelikle karşısındakinin ne tepki göstereceğini öğrenmeyi beklemektedir.

Bu ayetle hediyenin, insanların tepkilerini ölçmek ve ruh hallerini tahlil etmek açısından önemli olduğuna dikkat çekilmiştir. Bir insan kendisine kararından vazgeçmesi maksadıyla gönderilen değerli bir hediyeyi kabul etmediğinde, bu tepki, onun samimiyetinin ve kararlılığının bir delili olarak görülebilir.

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (Neml Suresi, 36)

Hz. Süleyman kendisine gönderilen hediyelerin, kararında bir değişikliğe yol açamayacağını, Allah'ın kendisine verdiklerinin onların hediyelerinden çok daha hayırlı olduğunu açıkça ifade etmektedir. Bu da, onun yalnızca Allah'ın rızasına rağbet eden güzel ahlakının bir örneğidir.

Hz. Süleyman Sebe Melikesi'nin gönderdiği elçileri, niyetlerini anladığını açığa vurarak ve onların isteklerini kabul etmeyeceğini kesin şekilde ifade ederek geri çevirmektedir. Böylece onların sevinip, övünmeleri ve mallarıyla gururlanmaları engellenmektedir. Mallarıyla hiçbir şekilde üstünlük sağlayamayacaklarını anlayan Sebe kavmi için bu durum, psikolojik açıdan büyük bir yenilgi anlamındadır.

"Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (Neml Suresi, 37)

Hz. Süleyman'ın ordularının olağanüstü bir güce sahip olduklarına dikkat çekilmektedir. Çünkü en güçlü orduya dahi, karşı koymak, direnç göstermek mümkün olabilir. Fakat ayetten anlaşıldığına göre Hz. Süleyman'ın ordusu metafizik güçlere sahip, yenilmesi mümkün olmayan ve bu yönüyle de dünyaca tanınan bir ordudur.

Burada Hz. Süleyman, öncelikle gönderilen elçinin kendine güvenini, kibirli tavrını yok etmiştir. İkinci aşamada ise gönderdiği mesaj ile Sebe Melikesi'ne ve ülkenin önde gelenlerine, kendisi ve ordusu karşısındaki zayıflıklarını hatırlatmaktadır. Bu yolla Hz. Süleyman, savaşmaksızın kendisine tabi olmalarını amaçlamış olabilir.

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (Neml Suresi, 38)

Hz. Süleyman Sebe Ülkesi'nin teslim olacağından emin konuşmaktadır. Bu ifade, onun gayba dair bir bilgiye sahip olabileceğine işaret ediyor olabilir. Allah Hz. Süleyman'a gayba dair bir bilgi vermiş ve Sebe Ülkesi'nin teslim olacağını bildirmiş olabilir.

Bilindiği gibi sancak, bayrak gibi unsurlar her ülke için çok değerlidir ve genelde o ülkenin bağımsızlığını simgelemektedir. Sebe Ülkesi'nin gururu ise, Hüdhüd'ün de daha önce ifade ettiği gibi, Sebe Melikesi'ne ait olan büyük tahttır. Hz. Süleyman çevresindeki önde gelenlerden bu tahtı kendisine getirmelerini istemektedir. Üstelik bu işin, Sebe Melikesi ve çevresindekilerin kendi sarayına gelmelerinden önce hallolmasını istemektedir. Tahtın, onlar henüz köşke ulaşmadan gelmesi, Sebe Devleti için çok büyük bir moral kaybı olacak ve çok daha çabuk teslim olmalarına vesile olacaktır.

Bu ayetten Hz. Süleyman'ın çok hızlı bir manevra kabiliyetine sahip, hızlı karar alıp bunları hızla uygulamaya geçiren bir yönetici olduğu anlaşılmaktadır. Bu tavrıyla, özellikle de savaş durumunda, karşı tarafa üstünlük sağlamak için hızlı ve ani hareketlerde bulunmanın önemini vurgulamaktadır.

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (Neml Suresi, 39)

Tahtın getirilmesi ile ilgili ilk teklif İfrit'ten gelmektedir. Cinlerden İfrit'in bu teklifinden anlaşıldığı gibi, cinlerin bir maddeyi bir başka yere taşıma, yani madde nakli yapma yetenekleri olması muhtemeldir.

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır. (Neml Suresi, 40)

Tahtın hemen getirilmesi ile ilgili ikinci teklif ise "kendi yanında kitaptan ilim olan biri" olarak tanımlanan bir kişiden gelmektedir. Ayette söz edilen kişi Hz. Süleyman'a Sebe Melikesi'nin tahtını "gözünü açıp kapayana kadar", yani çok kısa bir sürede getirebileceğini söylemektedir. Burada akla çeşitli ihtimaller gelmektedir:

Bahsi geçen kişi askeri istihbarat içinde yer alan ve ileri görüşlü bir kişi olabilir. Ve tahtı da bir önlem olarak daha önceden getirtmiş olabilir. Dolayısıyla ayette de devlet istihbaratındaki askerlerin herhangi bir savaş ya da tehlike durumunda daha önceden hazırlık yapmalarına işaret ediliyor olabilir.

Sebe Melikesi'nin tahtının göz açıp kapayana kadar getirilmesinin, tahtın değişikliğe uğratılmasının ve kuşlarla bilgi alış verişinde bulunulmasının anlatıldığı ayetlerde, ahir zamanda kullanılacak olan ve madde nakline olanak veren yüksek bir teknolojiye işaretler olabilir.

Günümüzde yazı, resim, film gibi her türlü bilginin internet teknolojisiyle birkaç dakika, hatta birkaç saniye içinde çok uzun mesafeler katetmesi mümkün olmaktadır. Örneğin Sebe Melikesi'nin tahtının hızla uzak bir mekana gönderilmesinin anlatılmasıyla, böyle bir işlemin (örneğin bir tahta ait üç boyutlu görüntünün veya resmin gönderilmesinin) ahir zamanda internet kanalıyla göz açıp kapayana kadar mümkün olacağına dikkat çekiliyor olabilir.

Hz. Süleyman bu çalışmalarında cinlerin bilgilerinden ve sahip oldukları üstün özelliklerinden faydalanmış olabilir. Onların yönlendirmeleriyle bugün bilinmeyen, ancak günümüzdeki teknolojiye yakın, farklı cihazlar oluşturmuş ve ayetlerde bildirilen başarıları sağlamış olabilir.

Ayette tahtın getirilmesinin ardından, Hz. Süleyman'ın hemen Allah'a yönelip bağışlanma dilediği, dua ettiği ve şükrettiği aktarılmaktadır. Hz. Süleyman her başarının, her zorluğun ya da başına gelen her önemli olayın ardından samimiyetle Allah'a yönelen, ihlas sahibi bir peygamberdir. Onun bu özelliği tüm iman edenler için çok güzel bir örnektir.

Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratın, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi, yoksa bulmayanlardan mı olacak? (Neml Suresi, 41)

Sebe Ülkesi'nin sembolü olan tahtın Hz. Süleyman'ın sarayına getirtilmesi, Melike için çok büyük bir psikolojik yenilgidir. Dahası Hz. Süleyman, tahtı Sebe Ülkesi'nden geldiği haliyle bırakmayıp, onun değişikliğe uğratılmasını emretmektedir.

Hz. Süleyman'ın emri üzerine yapılan eklemelerle taht daha güzelleştirilip, zenginleştirilmiş olabilir. Bu yöntemle Hz. Süleyman'ın, kendi zenginliğinin çok daha üstün olduğunu ve hatta Sebe Melikesi'nin mal ve mülkünün üstünde dahi hakimiyeti olduğunu ifade etmek istemiş olması muhtemeldir.

Ayette ayrıca Müslümanların her konuda olduğu gibi sanatta da mükemmeli aradıklarına işaret ediliyor olabilir. Sebe Melikesi'nin tahtının ne kadar güzel ve gösterişli olursa olsun, Hz. Süleyman'ın üstün sanat kabiliyeti karşısında bu tahtın zayıf kaldığına dikkat çekilmiş olabilir.

Burada karşımıza Hz. Süleyman'ın üstün sanat kabiliyetinin bir örneği de çıkmaktadır. Süleyman Peygamber, sanat ile teknolojiyi en güzel şekilde kaynaştırmış ve bunlarla insanları aklına ve sanat gücüne hayran bırakmış olabilir.

Taht için kullanılan "değişikliğe uğratmak" ifadesi de dikkat çekicidir. Böyle bir değişikliği günümüzde bilgisayar programları ile yapmak son derece kolaydır. Yani bir tahtın resminin internet aracılığı ile başka bir yere gönderilmesi, daha sonra bu resmin üzerinde çeşitli bilgisayar programları ile değişiklikler yapılması mümkündür. Bu ayette de ahir zamanda kullanımı son derece yaygınlaşacak olan benzer bir teknolojiye işaret olabilir.

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmaktan) alıkoymuştu. Gerçekte o, inkar eden bir kavimdendi. (Neml Suresi, 42-43)

Hz. Süleyman'ın bu soruyu sormasının bir nedeni, Sebe Melikesi'nin dikkatini ölçmek olabilir.

Ayetten anlaşıldığı gibi Melike, zeki ve ihtiyatlı bir insan olduğunu hissettirmiş, Hz. Süleyman'ın kendisine sorduğu soruya da temkinli bir cevap vermiştir. Doğrudan "Evet, benim tahtımdır" veya "Hayır, benim tahtım değildir" gibi kesin bir cevap vermemiş, bunun yerine ortalı bir cevabı seçmiştir.

Sebe Melikesi, Güneş'e tapan bir kavim içinde yaşıyordu. Ancak Hz. Süleyman'ın samimi ve etkileyici bir dille yazdığı mektubunu okuması ve ardından Hz. Süleyman'ı ziyaret ederek, onun ihtişamlı hakimiyetine şahit olması, iman edip Müslüman olmasına vesile olmuştur.

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (Neml Suresi, 44)

Ayette Sebe Melikesi'nin Hz. Süleyman'ın sarayına girdiğinde zeminin derin bir suyla kaplı olduğunu zannettiği bildirilmektedir. Bu durumla ilgili çeşitli yorumlar yapılabilir:

Bu sarayın zemini için ayette kullanılan "saydam cam" ifadesi ile, o dönemde kullanılmış farklı bir teknolojiye işaret ediliyor olabilir. Nitekim Sebe Melikesi, basacağı yerin zemin olduğunu fark edememiştir; bu da, Hz. Süleyman'ın köşkünün zemininin o dönemde bilinen zeminlerden daha farklı bir özelliğe sahip olduğu ihtimalini akla getirmektedir.

Saydam cam olarak ifade edilen zemin, dev bir televizyon ekranı olabilir. Sarayın giriş zeminine dev bir ekran yerleştirilmiş olabilir. Bu ekrana su görüntüsü verilmiş, çeşitli ışık oyunlarıyla insanların yerin su ile kaplı olduğu izlenimini edinmelerihedeflenmiş olabilir. (Önceki sayfalardaki resimlerde görüldüğü gibi, günümüzde de bu tarz teknolojilere, iç dekorasyonda sıkça başvurulmaktadır.) Böylece Sebe Melikesi ekranın üstünde yürüdüğünde su üstünde yürüdüğü hissine kapılmış olabilir.

Ayette daha farklı bir teknolojiye de işaret ediliyor olabilir. Günümüzde simülatörlü gözlüklerle insanın kendisini, bulunduğu yerden daha farklı bir mekanda zannetmesi sağlanabilmektedir. Ayette geçen ifade de, ahir zamanda ortaya çıkacak olan bu teknolojiye bir işaret olabilir.

Hz. Süleyman'ın da Sebe Melikesi geldiğinde böyle bir durum oluşacağını bildiği anlaşılmaktadır. Çünkü o, sahip olduğu teknolojinin çok üstün ve alışılmışın dışında olduğunun farkındadır.

Allah bu ayetleriyle, ahir zamanda gelişmiş teknoloji ile üretilecek dekorasyon malzemelerinde suyun yoğun olarak kullanılacağına dikkat çekmiş olabilir. Suyun estetik ve temiz görünümünün kullanıldığı bu ürünler, Hz. Süleyman dönemindeki ihtişama benzer güzellikler meydana getirebilirler.

Bu kıssada karşımıza çıkan Hz. Süleyman'ın yüksek sanat anlayışı Müslümanlar için çok güzel bir örnektir. Bu anlayış onun Allah'a olan güçlü sevgisinin ve Allah'ın yaratışındaki harikuladeliklere olan hayranlığının bir ifade şeklidir.

İman eden sanatçılar tarih boyunca çok güzel eserler ortaya çıkarmışlardır. Allah'ın izniyle, ahir zamanda da Müslümanların sanat gücünde çok büyük bir artış yaşanacaktır. Allah'ın yaratışındaki güzelliklerden ilham alan ve O'na karşı büyük bir sevgi duyan sanatçılar eşsiz sanat eserleri meydana getirecek, resim, müzik ve mimari alanındaki bu

güzel gelişmeler tüm dünyayı saracaktır. Bu büyük gelişmenin öncüsü ise Allah'ın izniyle İslam dünyası olacaktır.

HZ. SÜLEYMAN'IN VEFATI

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı.
(Sebe Suresi, 14)

Pek çok peygamberin ölümü hakkında Kuran'da pek bilgi verilmezken, Hz. Süleyman'ın ölümü hakkında çok önemli bazı detaylar bildirilmektedir. Ayetlerden anlaşıldığına göre, Hz. Süleyman öldüğü esnada çevresinde cinler bulunmaktaydı ve muhtemelen bu cinler kendilerine Hz. Süleyman tarafından verilen görevleri tamamlamak için çalışıyorlardı. Ancak cinler, onun ölümünü fark etmedikleri için çalışmaya devam ettiler. Bu ayette, cinlerin gaybı bilmediklerine dikkat çekilmektedir. Şayet gaybı bilselerdi, hiç şüphesiz Hz. Süleyman'ın ölümünü de hemen fark edebileceklerdi. Çünkü ayette "aşağılanıcı bir azap" kelimesiyle vurgulandığına göre cinler son derece ağır ve yorucu bir iş yapmaktaydılar.

Bu işi yapmalarının en önemli nedeni ise Hz. Süleyman'dan korkmaları idi. Eğer gaybı bilip, Hz. Süleyman'ın öldüğünü fark etseler, işlerine devam etmeyip, bırakabilirlerdi. Ancak onlar asa kırılıp, Hz. Süleyman yere düşünceye kadar, onun ölümünü fark etmediler.

Ayrıca bu ayetle ilgili şunu da belirtmek gerekir: Ayette geçen "ağaç kurdu" ifadesinin Arapçası "dabbetul-arzi"dir. Dabbe kelimesinin anlamı, "hayvan, canlı"dır. Bu kelime "Debbe" kökünden türemiş bir isimdir. "Debbe" hafif yürüme, debelenme demektir. Hayvanlar ve haşereler için kullanılır. "Arzi" kelimesi ise "yer" anlamındadır. Dolayısıyla bu ayette ismi geçen "dabbetul-arzi" ağaç kurdunun yanı sıra, herhangi bir yer hayvanı olarak da düşünülebilir.

HZ. SÜLEYMAN’IN EMRİNDEKİ CİNLER VE HAYVANLAR

Önceki bölümlerde Hz. Süleyman'ın ordusundaki kuşların ve karınca vadisinde karşılaştığı karınca topluluğunun cin olabileceklerine kısaca değinmiştik. Bu canlıların son derece şuurlu davrandıklarına dikkat çekmiştik. Özellikle karınca vadisindeki karınca topluluğunun hiçbir hayvanda görülmeyen bir şuur sergilediklerini, Hz. Süleyman'ın ordularını tanıyıp, kendilerini nasıl korumaları gerektiğinin bilincinde olduklarını ifade etmiştik.

Bu bölümde de Hz. Süleyman kıssasında ismi geçen diğer bazı canlıların benzer özelliklerine değineceğiz.

(Hüdhüd) Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatamadığın şeyi, ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim. Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden verilmiştir ve büyük bir tahtı var. Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar."

(Neml Suresi, 22-24)

Ayetlerde görüldüğü gibi, Hüdhüd son derece şuurlu hareket eden bir varlıktır. Sebe Ülkesi'ne gitmiş, orada detaylı bir istihbarat faaliyetinde bulunmuş ve geri geldiğinde öğrendiği herşeyi son derece tutarlı yorumlarla Hz. Süleyman'a aktarmıştır.

(Süleyman:) "Durup bekleyeceğiz, doğruyu mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi. "Bu mektubumla git, onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakıver, neye başvuracaklar?"

(Neml Suresi, 27-28)

Hüdhüd'ün açıklamasının ardından Hz. Süleyman ona yeni bir görev vermiştir. Bunlar herhangi bir kuşun yapabileceği işler değildir. Burada karşımıza, Hüdhüd'ün sıradan bir kuş değil, bir cin olma ihtimali çıkmaktadır.

İkinci ihtimal ise, Hüdhüd'ün bir kuş olup, cinlerin yönlendirmesiyle hareket ediyor olmasıdır.

Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldu?" (Neml Suresi, 20)

Ayette Hüdhüd için "kaçtı", "gitti" gibi ifadeler kullanılmamakta "kaybolanlardan olduğu" söylenmektedir. Burada kaybolma kelimesi ile dikkat çekilen, cinlerin, insanların kendilerini görebilecekleri boyuttan çıkıp, kendi boyutlarına geçmeleri ve bir anda "görünmez" hale gelmeleri olabilir.

Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. "Onları bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı. (Sad Suresi, 31-33)

Ayetlerde söz edilen atların da Hüdhüd gibi "toz perdesinin arkasına saklanarak" gözden kaybolmaları dikkat çekicidir. Buradaki perde arkasında saklanma da atların cinlerden olup, insanların göremeyeceği cin alemine bir anda geçmelerine işaret olabilir.

Veya bunlar gerçekten at olup, cinler tarafından yönlendiriliyor da olabilirler. Ayette geçen **"... Onları bana geri getirin..."** ifadesi, bu atların başkaları tarafından Hz. Süleyman'a getirildiğini açıklamaktadır ki, bunlar da cinler olabilir.

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (Sebe Suresi, 14)

Yine yukarıdaki ayette "ağaç kurdu" olarak geçen, Arapçası ise "dabbetü'l-arzi" olan canlının da bir cin olma ihtimali vardır. (En doğrusunu Allah bilir)

Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (Sad Suresi, 34)

Hz. Süleyman'ın tahtı üzerine bir deneme olarak bırakılan cesedin de bir cin cesedi olma ihtimali vardır. Ceset taht üzerine bırakılmış, sonra da bir anda cinler alemine geri alınmış olabilir. Ayette geçen **"... Sonra (eski durumuna) döndü."** şeklindeki ifade böyle bir olayın gerçekleştiğine işaret ediyor olabilir.

Tahtın üzerine bırakılanın bir insan cesedi olup, cinler tarafından bir anda geri alınıyor olması da mümkündür. Nitekim Süleyman kıssasında cinlerden bir İfrit'in Sebe Melikesi'nin tahtını çok kısa bir sürede bir yerden bir yere getirtebileceği de ifade edilmektedir.

HZ. SÜLEYMAN VE HZ. ZÜLKARNEYN ARASINDAKİ BENZERLİKLER

Dünyada büyük bir hakimiyet kurduğu, Kuran'da bildirilen bir diğer Müslüman lider de Hz. Zülkarneyn'dir. Hz. Süleyman'ın hayatı ile Hz. Zülkarneyn'in hayatı arasında birçok yönden büyük benzerlikler bulunmaktadır.

Yeryüzünde İktidar Sahibi Olmaları

Allah Hz. Zülkarneyn'e de, aynı Hz. Süleyman'a olduğu gibi, **"yeryüzünde sapasağlam bir iktidar"** (Kehf Suresi, 84) vermiştir. Ayette geçen "sapasağlam" ifadesiyle hem ekonomik, hem askeri, hem de siyasi açıdan güçlü bir iktidarın önemine dikkat çekilmiş olabilir. Hz. Zülkarneyn bu gücü sayesinde doğudan batıya büyük bir coğrafyaya hakim olmuş, nizam vermiş bir liderdir. (Hz. Zülkarneyn hakkında detaylı bilgi için bkz. *Kehf Suresi'nden Ahir Zamana İşaretler*, Harun Yahya, 2001, Kültür Yayıncılık)

Akıllı ve İmanlı Liderler Olmaları

Kuran'da Hz. Zülkarneyn'e **"herşeyden bir yol (sebep)"** (Kehf Suresi, 84) verildiği bildirilir. Bu ifadeyle, Hz. Zülkarneyn'in ferasetli, basiretli, herşeye çözüm bulan, akıllı bir lider olduğuna işaret edilmektedir. Hz. Süleyman da, Kuran'da, cinlerin, şeytanların yönlendirilmesinden devlet yönetimine kadar her konuda akıl örnekleri anlatılan bir peygamberdir.

Hz. Zülkarneyn, kitap boyunca ihtişamını anlattığımız Hz. Süleyman gibi çok güçlü ve tüm dünyaya nam salmış bir devletin başındadır. Kuran'da diğer kavimlerin ondan yardım talebinde bulunduğu ve karmaşık gibi gözüken sorunlarına çözüm istedikleri haber verilmektedir. Yönetimi altında bulunmayan topluluklarca dahi **"yeryüzünde bozgunculuğu ve fitneyi önleyen bir kişi"** olarak tanınmakta, sıkıntı içinde olan halklar ona başvurmaktadırlar. Kehf Suresi'nde "iki seddin önünde, hemen hemen hiçbir sözü anlamayan" şeklinde tanıtılan bir kavmin ondan yardım istediği şöyle bildirilir:

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (Kehf Suresi, 94)

Üstün Askeri Güçleri

Kitabın önceki bölümlerinde detaylı olarak gördüğümüz gibi Hz. Süleyman'ın çok güçlü orduları bulunmaktadır. Neml Suresi'nde şu şekilde bildirilir:

Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız. (Neml Suresi, 37)

Hz. Zülkarneyn'in de Hz. Süleyman gibi çok büyük bir askeri güce sahip olduğunu yine Kehf Suresi'ndeki bazı ayetlerden anlarız:

... Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." Dedi ki: "Kim zulmederse Biz onu azablandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azabla azablandırır." (Kehf Suresi, 86-87)

Hz. Zülkarneyn yeryüzünde bozgunculuk çıkaran inkarcı toplulukları azaba uğratmakta, onların insanlara zulmetmelerine izin vermemektedir. Bunu da büyük askeri gücü sayesinde gerçekleştirmektedir. Bu ayetlerden, dünya hakimi olacak bir devletin çok büyük bir askeri güce sahip olması gerektiği anlaşılmaktadır.

Adaletle Hükmetmeleri

Hz. Süleyman'ın adil yönetimini önceki sayfalarda detaylarıyla anlattık. Hz. Zülkarneyn'in uygulamalarının çok adaletli, hakkaniyetli olduğunu da Kuran'da anlatılan kıssasından anlamaktayız. Hz. Zülkarneyn'in kendisinden bozgunculuğa karşı yardım isteyen bir halka, hemen yardım etmesi bunun delillerindendir. Her iki kıssada da adil bir yönetime dikkat çekilmesi ise şunu göstermektedir: Dünyanın dört bir yanında güvenliği, huzuru, adaleti ve istikrarı sağlayabilmek için askeri ve polisiye güçle birlikte, çok güçlü bir hukuk sistemi de büyük bir önem taşır.

Hediye Kabul Etmemeleri

Hz. Süleyman'ın Sebe Melikesi'nin gönderdiği hediyeyi kabul etmediğini ve hediyeleri getiren elçilere çok hikmetli bir karşılık verdiğini belirtmiştik. Hz. Süleyman'ın cevabı şu şekildedir:

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (Neml Suresi, 36)

Hz. Zülkarneyn de yapacağı yardım karşılığında kendisine vergi vermek isteyen bu kavme şu karşılığı vermiştir:

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır... (Kehf Suresi, 95)

Hediyeyi kabul etmeyip, bu teklifi yapan kişilere tüm mülkün tek sahibinin Allah olduğunu hatırlatmaları onların samimi birer Müslüman olduklarının bir delilidir. Bu örnekler her Müslüman lider için çok önemli öğütler taşımaktadır.

Daima Allah'a Yönelip Dönmeleri

Hz. Süleyman'ın güzel ahlak özelliklerinin anlatıldığı bölümde, onun her an Allah'a yönelip dönen, ihlas sahibi bir kul olduğunu ayetlerle açıklamıştık. Süleyman Peygamber herhangi bir başarı elde ettiğinde, bir zafer kazandığında ya da Allah'tan kendisine bir nimet verildiğinde hemen Allah'a yönelip O'nu tesbih etmekte, tüm gücün Allah'a ait olduğunu zikretmektedir. Hz. Zülkarneyn de aynı güzel ahlaka sahiptir. Söz konusu kavmi bozgunculardan korumak için yaptığı seddin etkili olması karşısında Allah'ı şöyle zikretmiştir:

Böylelikle, ne onu aşabildiler, ne onu delmeye güç yetirebildiler. Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır." (Kehf Suresi, 97-98)

Cinlere Hükmetmeleri

Bilindiği gibi Peygamberimiz (sav), geçmişte yeryüzünde büyük hakimiyet kurmuş iki liderin Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn olduğunu bildirmiştir. Bu durumda Hz. Süleyman'da olduğu gibi, Hz. Zülkarneyn döneminde de cinler üzerinde bir hakimiyet kurulmuş olması söz konusu olabilir. İnsanların, kendilerine karşı Hz. Zülkarneyn'den yardım istedikleri Yecüc ve Mecüc isimli kavmin de bir cin topluluğu olma ihtimali olabilir.

Bu iki kıssada ve özellikle de Hz. Süleyman'la ilgili anlatılanlarda yoğun olarak cinler konusundan söz edilmesi, muhtemelen ahir zamana da işaretler içermektedir. Allah, ahir zamanda da cinleri ve şeytanları insanların hizmetine verecek olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

Katran veya Erimiş Bakır Madeni Kullanmaları

Hz. Zülkarneyn, Yecüc ve Mecüc'ü, ayette "aynel kıtri" olarak geçen maddeyi kullandığı bir set inşa ederek etkisiz hale getirmiştir:

"Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim." (Kehf Suresi, 96)

"Aynel kıtri" kelime anlamı olarak "erimiş bakır madeni"nin yanı sıra "katran" manasına da gelmektedir. Kuran'da Hz. Zülkarneyn'in kullandığı "aynel kıtri"nin Hz. Süleyman'ın da emrine verildiğini Allah şöyle bildirir:

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini (aynel kıtri) ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (Sebe Suresi, 12)

Hem Hz. Zülkarneyn'in hem de Hz. Süleyman'ın "aynel kıtri"yi kullanması dikkat çekici bir benzerliktir. Hz. Süleyman, emrine verildiği bildirilen bu madde sayesinde kendi dönemindeki cinler ve şeytanlar üzerinde hakimiyet kurmuş olabilir. "Aynel kıtri" olarak geçen bu maddenin katran olma ihtimali vardır. Katran **"gömlekleri katrandandır..."** (İbrahim Suresi, 50) ayetiyle bildirildiği gibi cehennemde de bulunan bir maddedir.

Ayette Hz. Süleyman'ın emrine verilen bu maddeden bahsedildikten hemen sonra, cinlerin de ona hizmet ettiğinden söz edilmesi dikkat çekicidir. Hz. Süleyman da, Hz. Zülkarneyn de cinleri kontrol altına almak için bu maddeyi kullanmış olabilirler. Bu maddenin, cinlere etki eden bir özelliği olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

Ahir Zamana Yönelik Müjdeler

Hz. Süleyman'ın ve Hz. Zülkarneyn'in yaşadıkları dönemlerde gerçekleşmiş olan bu dünya hakimiyeti tüm Müslümanlar için çok büyük bir müjdedir. Çünkü bu kıssalarda ahir zamana yönelik önemli işaretler bulunmaktadır.

Allah'ın sınırlarını titizlikle koruyan, İslam ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak için ciddi bir çaba sarf eden ve hiçbir zorluk karşısında yılgınlık göstermeyen Müslümanlar, tarihin her döneminde mutlaka üstün geleceklerdir. Allah'ın yardımı ve desteği mutlaka onların yanında olacaktır. Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn yukarıda saydığımız özelliklerinin dünyadaki karşılığını güçlü bir hakimiyetle (ve elbette Allah'ın diğer pek çok manevi lütfu ile) almışlardır. Ahir zamanda aynı hakimiyet Allah'ın izniyle mutlaka gerçekleşecektir. Bu, Allah'ın iman edenlere bir vaadidir. Bu hakimiyeti gerçekleştirecek olanlar ise, Peygamberimiz (sav)'in çeşitli hadislerinde de işaret edildiği gibi, söz konusu üstün vasıfları asırlardır karakterinde taşıyan şerefli Türk Milleti olacaktır.

Üç kıtaya nizam vermiş Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı olan Türk Milleti, İslam ahlakını tüm dünya üzerinde hakim kılacak ve dünya halklarının özlemini çektikleri huzuru, barışı, sevgi ve neşe dolu bir dünyayı mutlaka oluşturacaktır. Adaletli, hoşgörülü, merhametli ve inanç sahibi Türk Milleti, bu görevi hakkıyla yerine getirecektir.

KURAN'DA TARİF EDİLEN İKİ FARKLI YÖNETİM

Yönetim şekilleri hakkında Kuran'da haber verilen iki önemli örnek vardır. Bunlardan biri Sebe Melikesi'nin ülkesindeki yönetim, diğeri ise Firavun'un baskıcı yönetimidir.

Hz. Süleyman'ın Güneş'e tapan Sebe Ülkesi'ni iman etmeye çağıran bir mektup yollamasının ardından gelişen olaylar, bu devletin yapısı hakkında bazı fikirler vermektedir.

Sebe Melikesi'nin yanında kavmin önde gelenlerinden oluşan bir grup bulunmaktadır. Sebe Melikesi Hz. Süleyman'dan gelen mektubu okuduktan sonra bu gruba danışmaktadır. Yani bu devlette tek bir hükümdarın karar hakkı söz konusu değildir, hükümdarla birlikte devletin yönetiminde söz sahibi olan bir grup da vardır. Sebe Melikesi, yanındakilerin fikrine önem vermekte, onlar da Melike'nin otoritesine ve kişiliğine saygı göstermektedirler. Bu yönüyle, Sebe Devleti'nde demokrasi benzeri bir yönetim şekli uygulanmış olması mümkündür.

Firavun'un yönetim tarzı ise ilk bakışta Sebe Devleti'ndekine benzer gibi gözükür. Onun yanında bulunan önde gelenlerin de yönetimde çok büyük bir etkiye sahip oldukları görülmektedir. Ancak bu kişiler Firavun'u yanlış yönlendirmekte, ona, fitne ve zulme sebep olacak emirler vermektedirler. Araf Suresi'nde Firavun'a şu şekilde hitap ettikleri bildirilir:

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla." (Araf Suresi, 111)

Firavun dönemindeki yönetim tarzını oligarşi olarak tanımlamak mümkündür. Oligarşi, "azınlık yönetimi" demektir. Bir sistemde, siyasi güç sadece sınırlı bir grubun elinde ise, o sistem bir oligarşidir. Oligarşinin gücü ise çoğu zaman askeri veya maddi gücün miktarı ile doğru orantılıdır. Oligarşide yönetici kadrosu birkaç kişiden oluşabileceği gibi daha geniş kapsamlı da olabilir. Ancak her koşulda halka oranla bu küçük bir azınlıktır. Bu kişiler halkı kendi menfaatlerine göre, keyfi olarak yönetirler. Firavun düzeni de ayetlerden görüldüğü gibi bir oligarşidir.

"Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar, 'büyüklenen-zorba' bir topluluktu." (Müminun Suresi, 46) ayetinde bildirildiği gibi, Firavun ve çevresi de kendi isteklerini zorbalıkla yaptıran bir topluluktu. Firavun'un yanındaki danışmanlar, büyücüler ve askerlerden oluşan oligarşik sınıf, halkın Firavun sistemine bağlı kalması için onu fikri yönden egemenlik altına almış, kitlelere Firavun'un üstün bir varlık olduğu yalanını telkin etmişti. Firavun ve yakın çevresi halka zulmetmekteydi. Bunu haber veren ayet şöyledir:

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (Yunus Suresi, 83)

Firavun sisteminin zalimliğini gösteren çok açık başka bir kanıt da, ülkedeki insanları, ırk veya inançlarına göre "fırkalara" (zümrelere) ayırması ve bir kısmına kasıtlı olarak zulmetmesidir. Özellikle İsrailoğulları'nı hedef alan bu zulümden bir ayette şöyle söz edilir:

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (Kasas Suresi, 4)

Araf Suresi'nin 127. ayetinde ise Firavun'un, **"kahir bir üstünlüğe"** sahip olduğu bildirilir. Bu kahredici üstünlük Firavun'un güçlü ordusundan kaynaklanmaktadır. Bu sistemin ne kadar gelişmiş ve gücün ne kadar büyük olduğunu Firavun'un askerlerine verdiği emirlerden anlayabiliriz:

Bunun üzerine Firavun da şehirlere (askerler) toplayıcılar gönderdi. (Şuara Suresi, 53)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver, şehirlere de toplayıcılar yolla." (Araf Suresi, 111)

Yukarıdaki ayetlerin de işaret ettiği gibi, Firavun çok baskıcı bir devlet mekanizmasına ve özellikle istihbarat sistemine sahipti. Öyle ki; belli bir hiyerarşi içinde ülkenin en ücra köşelerini bile denetleyebiliyordu. Bu denetim, Firavun yönetiminin katı disiplinini ve baskıcı uygulamalarını da göstermekteydi.

Sebe Melikesi'nin Hz. Süleyman ile görüştükten sonra, Allah'a iman ettiğini ve Hz. Süleyman'a tabi olduğunu belirtmesi ise, Sebe Ülkesi'nde bu tarz bir baskının söz konusu olmadığına bir işaret olabilir. Sebe Melikesi'nin bu sözleri Kuran'da şöyle bildirilir:

... Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (Neml Suresi, 44)

Sebe Devleti'nin yönetim şekli, ayetlerden de anlaşıldığı gibi, dönemin şartlarına göre "demokratik" ruha sahip bir sistemdir. Firavun sisteminin aksine, insanlar üzerinde bir baskı mevcut değildir. Devlet yönetiminde en önemli kararların dahi istişare ile alındığı, devlet kademeleri arasında uyum ve işbirliğinin sağlandığı, karşılıklı hoşgörünün, vicdan özgürlüğünün yaşandığı, hakların gözetildiği bir modeldir. Allah bizlere Firavun ve Sebe kıssalarındaki farklı sistemleri açıklayarak, hem din ahlakına şiddetle karşı olan bir sistemi, hem de din ahlakına yatkın bir toplum yapısının temel esaslarını öğretmektedir.

SEBE HALKININ UĞRADIĞI SON

Sebe Devleti'nin çok güçlü ordulara sahip olduğundan çeşitli ayetlerde bahsedilir. Sebe ordusunun komutanlarının Kuran'da aktarılan bir ifadesi, bu ordunun son kararı Sebe Melikesi'ne bıraktığını göstermektedir. Komutanlar, Sebe'nin kadın yöneticisine (Melikesi'ne) şöyle derler:

... Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak, neyi emredersen (biz uygularız). (Neml Suresi, 33)

Ancak Sebe Devleti'nin bu askeri gücü onlara hiçbir fayda sağlamamış ve peygamberlerinin uyarılarını dinlemeyen ve Allah'ın nimetlerine nankörlük eden Sebe halkı, nesiller sonra korkunç bir sel felaketiyle cezalandırılmıştır. Kuran'da Sebe halkının yaşadığı yerler şöyle tarif edilmektedir:

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (Sebe Suresi, 15)

Yukarıdaki ayetlerde de vurgulandığı gibi, Sebe halkı, estetik yönüyle çarpıcı, bereketli bağ ve bahçeleri olan bir toprakta yaşıyordu. Ticaret yolları üzerinde bulunan ve bu nedenle de refah düzeyi oldukça yüksek olan Sebe Ülkesi, dönemin en gözde beldelerinden biriydi. Hayat şartlarının ve ortamın böyle olumlu olduğu ülkede Sebe halkına düşen, ayette bildirildiği gibi **"Rablerinin rızkından yemek ve O'na şükretmek"**ti. Ama öyle yapmadılar ve nankörlerden oldular. Ayetlerde Sebe halkının tavrı şu şekilde haber verilir:

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. Böylelikle nankörlük etmeleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız? (Sebe Suresi, 16-17)

Sebe halkı, başarılarını ve zenginliklerini kendi çabalarının bir sonucu sandılar. Yüz çevirmelerinin karşılığını ise ayette bildirildiği gibi büyük bir selle aldılar ve helak oldular. Bu Allah'ın inkar eden tüm kavimlere verdiği İlahi bir karşılıktır. Allah'ın nimetlerine nankörlük eden, elçilerin gösterdiği hidayet yoluna uymayan ve gönderilen kitapları inkar eden her halk, mutlaka bu yaptıklarının karşılığını hem dünyada hem de

ahirette alacaktır. Bu adetullahın (Allah'ın kanununun) bir sonucudur. Allah Hud Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hala izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'ı bırakıp da taptıkları ilahları, onlara hiçbir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı. (Hud Suresi, 100-101)

Arim Seli İle Helak Olan Sebe Kavmi

Tarihi kaynaklara göre Sebe halkı, Güney Arabistan'da yaşamış olan dört büyük uygarlıktan birisidir. Sebe halkı, tarihte medeni bir kavim olarak bilinmişlerdir. Bu kavmin en önemli eserlerinden olan Marib Barajı da, ulaştıkları teknolojik seviyenin önemli göstergelerindendir. Sebeliler daha uygarlıklarını kurma aşamasındayken buraya bir baraj inşa etmiş, sulama yapmaya başlamış ve bu baraj sayesinde de çok ileri bir refah seviyesine kavuşmuşlardı.

Marib'deki bu barajın yüksekliği 16 metre, genişliği 60 metre ve uzunluğu da 620 metreydi. Hesaplara göre baraj aracılığıyla sulanabilen toplam alan 9.600 hektardı ki, bunun 5.300 hektarı güney, geri kalanı ise kuzey ovasına aitti. Bu iki ova, Sebe kitabelerinde bazen "Marib ve iki ova" diye anılırdı. (*"Marib", İslam Ansiklopedisi: İslam Alemi, Tarihi, Coğrafya, Etnoğrafya ve Bibliyografya Lugati, Cilt 7, s. 323-339*) İşte Kuran'daki "sağdan ve soldan iki bahçe" ifadesi, muhtemelen bu iki vadideki gösterişli bağ ve bahçelere işaret eder. Bu baraj ve sulama tesisleri sayesinde bölge, Yemen'in en iyi sulanan ve en verimli kesimi olarak ün yapmıştı.

Bu baraj, MS 5 ve 6. yüzyıllarda geniş çaplı onarımlar görmüştü. Ancak bu onarımlar barajın MS 542 yılında yıkılmasını önleyemedi. Bu tarihte yıkılan baraj, Kuran'da bahsedilen "Arim seli"ne yol açmış ve büyük tahribata neden olmuştu. Sebe halkının yüzlerce seneden beri işletmekte olduğu bağları, bahçeleri ve tarım alanları tamamen yok olmuştu. Barajın yıkılmasından sonra Sebe kavminin de hızlı bir gerileme sürecine girdiği görülmektedir; barajın yıkılmasıyla başlayan bu sürecin sonunda Sebe Devleti'nin de sonu gelmiştir.

Bu tarihsel gerçekler ışığında Kuran ayetlerini incelediğimiz zaman, ortada çok büyük bir uyum olduğunu görürüz. Arkeolojik bulgular ve tarihsel gerçekler, Kuran'da yazanlara işaret etmektedir. Kuran'da Sebe kavmine gönderilen azaptan "Seyl-ül Arim" yani "Arim seli" olarak bahsedilmektedir. Kuran'da geçen bu ifade, aynı zamanda bu selin meydana geliş şeklini göstermektedir. Zira "Arim" kelimesinin bir anlamı da baraj ya da settir. Dolayısıyla "Seyl-ül Arim" ifadesi de, setin yıkılması sonucunda meydana gelen bir sele işaret etmektedir.

"*Kutsal Kitap Doğruyu Söyledi*" (*Und Die Bibel Hat Doch Recht*) kitabının yazarı Alman arkeolog Werner Keller de, Arim selinin Kuran'a uygun olarak gerçekleştiğini kabul ederek şöyle yazar:

"Böyle bir barajın olması ve yıkılarak şehri tamamen harap etmesi, Kuran'daki bahçe sahipleriyle ilgili verilen örneğin gerçekten de meydana geldiğini kanıtlıyor." Werner Keller, Und die Bibel hat doch recht (*The Bible as History; a Confirmation of the Book of Books), New York: William Morrow, 1956, s. 230*)

Sebe halkının yaşadığı ve artık tümüyle ıssız bir harabe konumuna gelmiş olan Marib, şüphesiz, Sebe halkıyla aynı hatayı işleyen tüm insanlar için bir ibrettir. Onlar Allah'ın nimetlerine nankörlük edip zalimlerden olmalarının karşılığını bu felaket ile almış, sahip oldukları tüm zenginliklerini bir anda kaybetmişlerdir. (Detaylı bilgi için Bkz. *Kavimlerin Helakı*, 7. Baskı, Harun Yahya, 2002, Araştırma Yayıncılık)

ESKİ AHİT'TE HZ. SÜLEYMAN

Kitap boyunca Hz. Süleyman'ın birçok özelliğinin yanı sıra üstün sanat anlayışının ve zenginliğinin de üzerinde durduk. Onun her göreni hayran bırakan sarayından, emrinde çalışan cin ve şeytanları kullanarak yaptığı sanatsal çalışmalardan bahsettik. Aralarında bina ustalarının ve dalgıçların bulunduğunu, emrindeki şeytanların, Kuran'da bildirildiği üzere "kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar" yaptıklarını anlattık.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Allah Hz. Süleyman'ı -aynı babası Hz. Davud gibi- İsrailoğulları'na peygamber olarak göndermiştir. Hz. Süleyman onları Allah'ın ayetleriyle uyarmış, güzel ahlaklı olmaya davet etmiştir. Bu nedenle, İsrailoğulları'nın kitabı olan Eski Ahit'te de Hz. Süleyman hakkında pek çok bilgi yer almaktadır.

Öncelikle Eski Ahit'in yapısını açıklamak gerekir. Eski Ahit, Hz. Musa'ya verilen Tevrat'ı, Hz. Davud'a verilen Zebur'u (Mezmurlar) ve çeşitli Yahudi peygamberleri tarafından yazıldığı kabul edilen veya onların hayatını anlattığı kabul edilen yazıları içeren bir kitaplar bütünüdür. Yahudiler tüm Eski Ahit'e inanırlar. Hıristiyanlar ise hem Eski Ahit'e hem de ona ilave olarak "Yeni Ahit" adını verdikleri ve Hz. İsa hakkındaki "İncil" adlı dört kitabın ve diğer bazı mektupların bulunduğu ikinci bir kitaplar bütününe inanırlar.

Kuran'da, Kuran'dan önce vahyedilmiş olan kitapların tahrif edildikleri haber verilmiştir. Ancak tahrif edilmiş yerlerin yanı sıra, bu kitaplarda, hak dine ait birtakım hüküm ve uygulamalar da muhafaza edilmiştir. İslamiyet'ten önceki İlahi dinlerde hangi hususların hak dine ait oldukları, hangilerinin tahrif edilmiş oldukları konusunda ise Müslümanların rehberi Kuran-ı Kerim ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetidir. Dolayısıyla Eski Ahit'ten, daha ziyade tarihsel bir kaynak olarak yararlanmak doğru olur. Bu tarihsel kaynağın doğruluğunu ise Kuran'a mutabık olup olmamasına göre anlayabiliriz.

Hz. Süleyman'ın hayatının aktarıldığı Eski Ahit kitaplarındaki açıklamalarda ise pek çok tarihi bilgi bulmak mümkündür. Bunlar arasında özellikle de Hz. Süleyman'ın

dünya üzerindeki güçlü hakimiyetinin, üstün hikmet sahibi bir kul olduğunun, Allah'a olan güçlü imanının anlatıldığı açıklamalar Kuran'la son derece mutabıktır. Eski Ahit'te Hz. Süleyman'ın krallığının Nil ve Fırat Nehirleri arasında kalan toprakları içerdiği yazılıdır ki, o dönemde dünyanın ekonomik ve kültürel merkezi olan Mezopotamya'da bu kadar geniş bir alana hakim olmak, dahası Sebe örneğinde olduğu gibi civar ülkeleri yönlendirecek bir güç göstermek, elbette çok büyük bir siyasi iktidarın işaretleridir.

Bunun yanısıra Eski Ahit'te Hz. Süleyman'ın zenginliği ile ilgili verilen bilgiler de son derece dikkat çekicidir. Onun sarayının yapılışı, yardım aldığı kişiler, sarayını yaparken kullandığı malzemeler hakkındaki detaylar ve sarayın büyüklüğü ile ilgili bilgiler şu şekildedir:

Hz. Süleyman Allah'ın Dilemesiyle Büyük Bir Ev Yapmıştır

Allah'ım Rabbin ismine bir ev yapacağım... Ve yapmak üzre olduğum ev büyüktür... (2. Tarihler, Bab 2/2-5)

Ve işte, bana bol kereste hazırlasınlar diye kullarım senin kullarınla beraber olacaklar; çünkü yapacağım ev büyük ve şaşılacak bir şey olacaktır. (2. Tarihler, Bab 2/9)

Ve tunçtan bir mezbah yaptı; uzunluğu yirmi arşın (4 arşın 1.78 metreye denk gelmektedir), ve genişliği yirmi arşın, ve yüksekliği on arşın. (2. Tarihler, Bab 4/1)

Ve kıral Süleyman'ın Rab için yaptığı evin uzunluğu altmış arşın, ve genişliği yirmi, ve yüksekliği otuz arşındı. Ve evin mabedi önünde olan eyvanın (teras) uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşındı; ve onun genişliği evin önünde on arşındı. Ve ev için kafesle kapalı pencereler yaptı. Ve evin duvarı etrafına bitişik, hem mabedin, ve hem de iç odanın etrafındaki evin duvarlarına bitişik katlar yaptı; ve etrafında yan odalar yaptı. Alt kat beş arşın genişliğinde, ve orta kat altı arşın genişliğinde, ve üçüncüsü yedi arşın genişliğinde idi; çünkü kirişler evin duvarını tutmasın diye evin duvarı etrafında dış tarafta omuzlar bıraktı. (1. Krallar, Bab 6/2-6)

Evin Yapımında Hünerli İşçilerle Çalışmıştır

Ve şimdi, babam Davud'un hazırlamış olduğu, Yahudada ve Yeruşalimde yanımda bulunan hünerli adamlarla beraber olmak üzre bana bir adam gönder, altın, ve gümüş, ve tunç, ve demir, ve erguvanî, ve kırmızı, ve lâcivert işlerinde hünerli olsun, ve her türlü oyma işlerini oyabilsin. Ve bana Libnandan erz ağacı, ve servi, ve sandal ağacı gönder; çünkü bilirim ki, senin kulların Libnandan kereste kesmeği bilirler. (2. Tarihler, Bab 2/7-8)

Oyma İşlerinde Çeşitli Ağaçları Kullanmışlardır

Ve ev yapılmakta iken, taş ocağında hazırlanmış taştan yapıldı; ve yapılırken evin içinde ne çekiç, ne balta, ne de demir bir âlet sesi işitilmedi. Orta yan odaların kapısı evin sağ tarafında idi; ve dolambaçlı merdivenle orta kata, ve orta kattan üçüncüye çıkarlardı. Evi böyle yaptı, ve onu bitirdi; ve evi erz ağaçlarından kirişler ve kalın tahtalarla örttü. Ve bütün eve bitişik katları her birinin yüksekliği beş arşın olarak yaptı, ve onları erz ağacı kerestesile eve bağladı. (1. Krallar, Bab 6/7-10)

Ve iç odada her biri on arşın yüksekliğinde zeytin ağacından iki kerubi (Kerubiler Yahudi inancına göre Sfenkse benzeyen, aslan vücutlu, insan başlı, kanatlı meleklerdir) yaptı. Ve kerubinin bir kanadı beş arşındı, ve kerubinin obir kanadı beş arşındı; bir kanadının ucundan obirinin ucuna kadar on arşındı. Ve obir kerubi on arşındı; her iki kerubi bir ölçüde ve bir biçimde idi. Bir kerubinin yüksekliği on arşındı, obir kerubininki de böyle idi. Ve kerubileri iç evin içine koydu; ve kerubilerin kanatları gerilmişti, şöyle ki, birinin kanadı bir duvara, ve obir kerubinin kanadı obir duvara değiyordu; ve kanatları evin ortasında birbirlerine değiyorlardı. Ve kerubileri altınla kapladı. (1. Krallar, Bab 6/23-28)

Ve içerde ve dışarda çepçevre evin bütün duvarlarına kabartma şekiller, kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu. Ve içerde ve dışarda evin döşemesini altınla kapladı. Ve iç odanın girilecek yerine zeytin ağacından kapı kanatları yaptı; üst eşikle kapı süveleri duvarın beşte biri idi. Böylece zeytin ağacından iki kapı kanadı yaptı; ve üzerlerine kabartma kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu, ve onları altınla kapladı; ve altını kerubilerle hurma ağaçları üzerine döşedi. Mabedin girilecek yerine de zeytin ağacından duvarın dörtte biri olmak üzre kapı süveleri (çerçeve) , ve servi ağacından iki kapı kanadı yaptı; ve bir kanat iki parçadan olup katlanırdı, ve obir kanat iki parçadan olup katlanırdı. Ve üzerlerine kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu; ve oyma işine uydurulmuş altınla onları kapladı. Ve iç avluyu üç sıra yonulmuş taşla, ve bir sıra erz ağacı kiriş ile yaptı. (1. Krallar, Bab 6/29-36)

Ve Süleyman on üç yıldır kendi evini yapıyordu, ve bütün evini bitirdi. Ve Libnan ormanı evini yaptı; uzunluğu yüz arşın, ve genişliği elli arşın, ve yüksekliği otuz arşın olarak, direkler üzerinde erz ağacı kirişler olmak üzre erz ağacından dört sıra direkler üzerinde idi. Ve direklerin üstünde olan kırk beş kirişin üzeri erz ağacı ile örtülü idi; bir sırada on beş. Ve kirişler üç sıra idi, ve pencere pencereye karşı idi, üç kat. Ve bütün kapılar ve süveler kirişlerle dört köşeli yapılmıştı; ve pencere pencereye karşı idi, üç kat. Ve direkler eyvanını yaptı; uzunluğu elli arşın, ve genişliği otuz arşındı; ve önlerinde bir eyvan; ve önlerinde direkler ve eşik vardı. Ve taht eyvanını, orada hüküm vereceği

hüküm eyvanını yaptı; ve döşemeden tavana kadar erz ağacı ile kaplı idi. Ve kendi oturacağı ev, eyvanın iç tarafındaki avlu da, aynı yapıda idi... (1. Krallar, Bab 7/1-8)

Yanında On Binlerce İnsan Çalışmıştır

... Ve Süleyman, babası Davudun İsrail diyarında olan bütün garipleri saydığı sayıdan sonra onları saydı; ve yüz elli üç bin altı yüz kişi bulundular. Ve onlardan yük taşıyan yetmiş bin, ve dağlarda taş kesen seksen bin, ve kavmi işletmek için iş başı olarak üç bin altı yüz kişi koydu. (2. Tarihler, Bab 2/17-18)

Ve kıral Süleyman bütün İsrail'den angaryacılar topladı; ve angaryacılar otuz bin adamdı. Ayda on bin adam olmak üzre bunları sıra ile Libnana gönderdi; bir ay Libnanda, ve iki ay evde kalırlardı; ve angaryacıların başında Adoniram vardı. Ve Süleymanın yük taşıyan yetmiş bin, ve dağlarda taş kesen seksen bin adamı, bunlardan başka Süleymanın işte çalışan kavmin üzerine hükmeden, işin başında bulunan üç bin üç yüz baş kâhyaları vardı. Ve kıral emretti, ve onlar evin temelini yonulmuş taşla atmak için büyük taşlar, değerli taşlar kestiler. (1. Krallar, Bab 5/13-17)

Hz. Süleyman'ın Yaptığı Evin Temeli

... Ve Allah evinin yapılması için Süleymanın attığı temeller şunlardır. Uzunluğu arşınla, eski ölçüye göre, altmış arşın, ve genişliği yirmi arşın. Ve evin önünde olan eyvanın uzunluğu, evin genişliğine göre, yirmi arşın ve yüksekliği yüz yirmi... (2. Tarihler, Bab 3/2-4)

Evin Hem Dışı Hem de İçi Halis Altınla, Tunçla ve Değerli Taşlarla Kaplanmıştır

... Ve onu içerden halis altınla kapladı. Ve büyük eve servi ağaçlarından tavan yapıp onu saf altınla kapladı; ve onun üstüne kabartma hurma ağaçları ve zincirler işledi. Ve güzel olsun diye, evi değerli taşlarla süsledi; ve altın Parvaim altını idi. Ve evi, kirişlerini, eşiklerini, ve duvarlarını, ve kapılarını altınla kapladı; ve duvarlara kerubiler oydu.

Ve kudsülakdas evini yaptı; onun uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşındı, ve genişliği yirmi arşın; ve onu altı yüz talant kadar saf altınla kapladı. Ve çivilerin ağırlığı elli sekel altındı. Ve yukarı odaları altınla kapladı. (2. Tarihler, Bab 3/4-9)

Ve Süleyman evi içerden halis altınla kapladı; ve iç odanın önüne altın zincirler çekti; ve onu altınla kapladı. Ve bütün evi altınla, bütün evi tamamen kapladı; iç odanın bütün mezbahını da altınla kapladı. (1. Krallar, Bab 6/21-22)

Ve bütün kuvvetimle Allahımın evi için, altın şeyler için altın, ve gümüş şeyler için gümüş, ve tunç şeyler için tunç, demir şeyler için demir, ve ağaç şeyler için ağaç; akik

taşları, ve kakılacak taşlar, ziynet taşları, ve çeşit çeşit renkli taşlar, ve her türlü değerli taşlar, ve pek çok mermer taşları hazırladım. Ve bundan başka, mukaddes ev için hazırlamış olduğum herşeyden fazla olarak, mademki altın ve gümüş hazinem vardır, Allah'ımın evine olan sevgim uğruna onu, Ofir altınından üç bin talant altını, ve evlerin duvarlarını kaplamak için yedi bin talant saf gümüşü; altın şeyler için altını, ve gümüş şeyler için gümüşü, sanatkarlar elile de yapılacak bütün işler için veriyorum... (1. Tarihler, Bab 29/2-5)

Ve Süleyman Allah'ın evindeki bütün kapları, ve altın mezbahı, ve üzerinde huzur ekmeği bulunan sofraları; ve usule göre iç odanın önünde yanmak üzre halis altından kandiller ile beraber şamdanları; ve altından (bu da tam altından) çiçekleri, ve kandilleri, ve maşaları; ve halis altından makasları, ve leğenleri, ve kaşıkları, ve tablaları yaptı. Ve evin girilecek yerine gelince, onun, kudsülakdasa açılan iç kapı kanatları, ve evin, mabedin kapı kanatları altın idi. (2. Tarihler, Bab 4/19-22)

... Ve babası Davudun tahsis ettiği şeyleri, gümüşü ve altını, ve bütün takımları Süleyman içeri getirdi, ve onları Allah evinin hazinelerine koydu. (2. Tarihler, Bab 5/1)

Bunların hepsi, içerden ve dışardan, temelden dama kadar, testere ile kesilmiş, yonulmuş, ölçüye göre taştan, değerli taştandı; dışardan büyük avluya kadar da böyle idi. Ve temel değerli taşlardan, büyük taşlardan, on arşınlık ve sekiz arşınlık taşlardandı. Ve üstünde ölçüye göre değerli taşlar, yonulmuş taş ve erz ağacı vardı. RAB evinin iç avlusunda, ve evin eyvanında olduğu gibi büyük avlunun da çevresinde üç sıra yonulmuş taş ve bir sıra erz ağacı kirişleri vardı. (1. Krallar, Bab 7/9-12)

Ve tunçtan on ayaklık yaptı; bir ayaklığın uzunluğu dört arşın, ve genişliği dört arşın, ve yüksekliği üç arşındı. Ve ayaklıkların işi şu biçimdi: yan levhaları vardı; ve pervazlar arasında yan levhaları vardı; ve pervazlar arasında olan yan levhalarında aslanlar, öküzler, ve kerubiler vardı; ve yukarı pervazlar da böyle idi; ve aslanların ve öküzlerin altında sarkık çelenkler işlenmişti. Ve her ayaklığın dört tunç tekerleği, ve tunç dingilleri vardı; ve onun dört ayağının omuzları vardı; her birinin yanında çelenkler olarak omuzlar kazanın altında dökülmüştü. Ve onun ağzı başlığın içinde ve yukarıda bir arşındı; ve ayaklık işine göre ağzı değirmi (yuvarlak), bir buçuk arşındı; ve ağzında da oymalar vardı, ve onların yan levhaları yuvarlak değil dört köşeli idi. Ve dört tekerlek yan levhaları altında idi; ve tekerleklerin dingilleri ayaklıkta idi; ve bir tekerleğin yüksekliği bir buçuk arşındı. Ve tekerleklerin işi araba tekerleği işi gibi idi; dingilleri ve ispitleri, ve parmakları ve başlıklarının hepsi dökme idi. Ve her ayaklığın dört köşesinde dört omuz vardı, ayaklığın omuzları kendisindendi. Ve ayaklığın başında yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir şekil vardı; ve ayaklığın başındaki kollar ve yan levhaları kendisindendi. Ve her birinin genişliğine göre kollarının düz yerlerine, ve yan

levhalarına, kerubiler, aslanlar, ve hurma ağaçları, ve çepçevre çelenkler oydu. Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü bir, ölçüsü bir, ve biçimi birdi. (1. Krallar, 7. Bab/27-37)

Heykeltıraşlar Evi Süslediler

Ve kudsülakdas evinde heykeltıraş işi iki kerubi yaptı; ve onları altınla kapladılar. Ve kerubilerin kanatları yirmi arşın uzunluğunda idi; kerubinin bir kanadı ben arşındı, evin duvarına erişiyordu; ve obir kanat da beş arşındı, obir kerubinin kanadına erişiyordu. Öteki kerubinin de kanadı beş arşındı, evin duvarına erişiyordu; ve obir kanat da beş arşındı, öteki kerubinin kanadına yetişiyordu. Bu kerubilerin kanatları yirmi arşın yayılıyorlardı; ve kerubiler ayakta duruyorlardı, ve yüzleri eve doğru çevrilmişti. Ve perdeyi lâcivertten, ve erguvaniden, ve kırmızıdan, ve ince ketenden yaptı, ve üzerine kerubiler işledi. (2. Tarihler, Bab 3/10-14)

Çok Büyük ve İhtişamlı Kazanlar, Şamdanlar Yaptılar

Ve on kazan yaptı, ve onlarda yıkanmak için beşini sağa ve beşini sola koydu; yakılan takdime olacak şeyleri onların içinde yıkarlardı; fakat deniz kâhinlerin yıkanması içindi. (2. Tarihler, Bab 4/6)

Ve on altın şamdanı kanunlarına göre yaptı; ve beşi sağda ve beşi solda olarak onları mabede koydu. Ve on masa yaptı, ve beşi sağda ve beşi solda olarak onları mabede koydu. Ve altından yüz leğen yaptı. Ve kâhinlerin avlusunu, ve büyük avluyu, ve avlunun kapılarını yaptı, ve onların kapılarını tunçla kapladı. Ve denizi evin sağına, şark tarafına, cenuba doğru koydu. (2. Tarihler, Bab 4/7-10)

Ve tunçtan on kazan yaptı; bir kazan kırk bat (37 litreye denk gelir) alırdı; ve her kazan dört arşındı; ve on ayaklığın üstünde birer kazan vardı. Ve beşi evin sağ tarafında ve beşi evin sol tarafında olarak ayaklıkları koydu; ve denizi evin sağına gündoğusu tarafına, cenuba doğru koydu. (1. Krallar, Bab 7/ 38-39)

Savaş Kalkanları Dahi Altından Yapılmıştı

... Ve bütün Arap ili kıralları, ve memleketin valileri Süleymana altın ve gümüş getirdiler. Ve kıral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı; bir büyük kalkana altı yüz şekel dövme altın gitti. Ve dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı; bir kalkana üç yüz şekel altın gitti; ve kıral bunları Libnan ormanı evine koydu. (2. Tarihler, Bab 9/14-16)

Ve kıral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı: bir büyük kalkana altı yüz şekel altın gitti. Ve dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı; bir kalkana üç mına (1 mına yaklaşık 983 grama denk gelir) altın gitti; ve kıral bunları Libnan ormanı evine koydu. (1. Krallar, Bab 10/16-17)

Hz. Süleyman'ın Tahtı

... Ve kıral fil dişinden büyük bir taht yaptı, ve onu halis altınla kapladı. Ve tahtın altı basamağı, ve bir altın ayak iskemlesi vardı, ve bunlar tahta bağlı idiler, ve oturacak yerin her iki tarafında kollar vardı, ve kolların yanında iki aslan duruyordu. Ve altı basamak üzerinde, iki tarafında, on iki aslan duruyorlardı; hiçbir ülkede böyle şey yapılmamıştı. (2. Tarihler, Bab 9/17-19)

Ve kıral fil dişinden büyük bir taht yaptı, ve onu saf altınla kapladı. Tahtın altı basamağı vardı, ve arka taraftan tahtın başı yuvarlaktı; ve oturulacak yerde iki taraftan kollar vardı, ve kolların yanında iki aslan duruyordu. Ve altı basamak üzerinde iki tarafta on iki aslan duruyorlardı; hiçbir ülkede böyle şey yapılmamıştır. (1. Krallar, Bab 10/18-20)

Kıral Süleyman, Libnan ağaçlarından Kendine bir tahtırevan yaptı. Direklerini gümüşten yaptı, Tabanını altından, oturacak yerini erguvaniden... (Neşideler Neşidesi, Bab 3/9-10)

Hz. Süleyman'ın Sofrası

Ve kıral Süleymanın içme kapları hep altından, ve Libnan ormanı evinin bütün kapları halis altındandı; Süleymanın günlerinde gümüş bir şeyden sayılmazdı. (2. Tarihler, Bab 9/20)

Ve Süleyman evinin bir günlük yiyeceği otuz ölçek (1 ölçek 13 litredir) ince un, ve altmış ölçek un, on besili öküz, ve otlaklardan yirmi öküz, ve geyikler, ve ceylanlar, ve sığırlar, ve semiz tavuklardan başka yüz koyundu. (1. Krallar, Bab 4/22-23)

Ve o kâhyalar kıral Süleyman için, ve kıral Süleymanın sofrasına gelenlerin hepsi için, her biri kendi ayında azık tedarik ederlerdi; bir şey eksik etmezlerdi. (1. Krallar, Bab 4/27)

Ve Süleymanın bütün hikmetini, ve yaptığı evi, ve sofrasının yemeğini, ve kullarının oturuşunu, ve hizmetçilerinin duruşunu, ve onların esvaplarını, ve sakilerini, ve RABBIN evine çıktığı merdiveni Seba kıraliçası gördüğü zaman artık kendisinde can kalmadı. (1. Krallar, Bab 10/4-5)

Hz. Süleyman'ın Atları

Ve atlarla cenk arabaları için Süleymanın dört bin ahırı vardı, ve on iki bin atlısı vardı, onları araba şehirlerine, ve kıralın yanına, Yeruşalime koydu. Ve Irmaktan Filistîler diyarına, ve Mısır sınırına kadar, bütün kırallar üzerine hükmetti. Ve kıral gümüşü Yeruşalimde taş değerine indirdi, ve erz ağaçlarını çoklukça Sefeladaki cemiz ağaçları gibi etti. Ve Mısırdan ve bütün memleketlerden Süleyman için atlar getirdiler. (2. Tarihler, Bab 9/25-28)

... Ve Süleyman'ın cenk arabaları için kırk bin ahır bölüğünde atları vardı ve on iki bin atlısı vardı. (1. Krallar, Bab 4/26)

Ve Süleyman cenk arabaları ile atlılar topladı; ve kendisinin bin dört yüz arabası, ve on iki bin atlısı vardı; onları araba sehirlerine, ve Yeruşalime kıralın yanına koydu. Ve kıral gümüşle altını Yerusalimde taş mertebesine indirdi, ve erz ağaçlarını çoklukça Sefeladaki cemiz ağaçları gibi etti. Ve Süleymanın atları Mısırdan getirilirdi; kıralın tüccar takımı onları sürü ile bir bedele alırlardı. Ve bir cenk arabasını altı yüz, ve bir atı yüz elli şekel gümüşe, Mısır'dan çıkarıp getirirlerdi; ve bütün Hittî kıralları için, ve Suriye kıralları için de böylece onların elile getirilirdi. (2. Tarihler, Bab 1/14-17)

Eski Ahit'in Süleyman'ın Meselleri Bölümü'nden Açıklamalar

Eski Ahit'te yer alan Süleyman'ın Meselleri bölümünün, Hz. Davud'un Hz. Süleyman'a verdiği öğütleri içerdiği öne sürülmektedir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Eski Ahit detaylı olarak incelendiğinde, Kuran ahlakına uygun pek çok hak hüküm ve uygulamanın korunmuş olduğu, bununla beraber bazı inanışların ise bozulmaya uğradığı görülür. Müslümanların bu konuda rehber edinecekleri kaynak Kuran ve Peygamberimiz (sav)'in sünneti olmalıdır. Müslümanlar, Kuran'a ve sünnete bakarak hangi inanışların tahrif edilmiş hangilerinin edilmemiş olduğunu tespit edebilirler. Bu bölümde de Kuran ahlakına uygun olan bazı Eski Ahit pasajlarına yer verilmiştir.

Tebliği Dinlemeyenler

Mademki ben çağırdım, ve siz çekindiniz; Elimi uzattım, ve bakan olmadı; Ve öğüdümün hepsini hiçe saydınız, Tedibimi de istemediniz; Ben de felâketinizde güleceğim; Size korku gelince, Üzerinize korku bir fırtına gibi gelince, Felâketiniz bir kasırga gibi gelince, Üzerinize sıkıntı ve kaygı gelince, istihza edeceğim. O zaman beni çağıracaklar, fakat cevap vermiyeceğim; Beni erken arayacaklar, fakat beni bulmayacaklar. Çünkü bilgiden nefret ettiler Ve Rab korkusunu seçmediler, Benim öğüdümü istemediler, Tedibimin hepsini hor gördüler; Bunun için kendi yollarının semeresinden yiyecekler, Ve kendi düzenlerine doyacaklar. Bön adamların döneklikleri

kendilerini öldürecektir, Ve akılsızların kaygısızlığı kendilerini yok edecektir. Fakat beni dinliyen emniyette oturacaktır, Ve kötülükten korkusu olmayıp rahat bulacaktır. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 1, 24-33)

Güzel Ahlaka Dair

İyiliğe hakkı olan adamlara, Elinden gelince iyiliği esirgeme. Yanında varken komşuna: Git de tekrar gel, Ve yarın vereyim, deme. Komşun yanında emniyette otururken, Onun için şer kurma. Sana karşı şer yapmadı ise, Bir adamla boş yere çekişme. Zorba adama imrenme, Ve onun yollarından hiçbirini seçme... Fakat Rabbin dostluğu doğrularladır. Rabbin lâneti kötülerin evindedir; Fakat salihlerin oturduğu yeri mübarek kılar. Gerçek Rab müstehzilerle istihza eder; Fakat alçak gönüllülere lûtfeder. Hikmetliler izzeti miras alacaklar; Fakat akılsızlar utancı alacaklar. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 3, 27-35)

Doğrulukla yürüyen emniyetle yürür; Fakat yollarını iğrilten belli olur. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 10, 9)

İyi adam Rabbden lûtuf bulur; Fakat niyetleri bozuk olanı Rab mahkûm eder. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 12, 2)

Salihlerin düşünceleri haktır; Fakat kötülerin öğütleri hiledir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 12, 5)

Kötüler yıkılır ve yok olurlar; Fakat salihlerin evi durur. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 12, 7)

Salihe hiç zarar değmez; Fakat kötüler şerle dolar. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 12, 21)

Yüreğindeki kaygı insanı çöktürür; Fakat iyi söz yüreğini sevindirir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 12, 25)

Kibirden ancak kavga çıkar; Fakat iyi öğüdü dinliyenin yanında hikmet vardır. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 13, 10)

Sözü hor gören kendi üzerine helâk getirir; Fakat emirden korkandır ki, mükâfat alır. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 13, 13)

Yumuşak cevap gazabı yatıştırır; Fakat sert söz öfkeyi kışkırtır. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 15, 1)

Söze dikkat eden iyilik bulur; Ve Rabbe güvenen mutlu olur. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 16, 20)

İyi ad büyük zenginlikten, Ve lûtuf bulmak gümüş ve altından üstün tutulmalıdır. Zenginle fakir karşılaşırlar; Onların hepsini yaratan Rabdir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 22, 1-2)

Alçak gönüllü olmanın ve Rab korkusunun sonu, servet, izzet ve hayattır. Sapık adamın yolunda dikenler ve kementler vardır; Canını koruyan onlardan uzak kalır. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 22, 4-5)

Kazancı çoğaltmak için fakiri ezen, Ve zengine veren, ancak yoksulluğa düşer. Kulağını iğ, ve hikmetli adamların sözlerini dinle, Ve yüreğini benim bilgime koy. Çünkü onları kendi içinde saklarsan hoştur... (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 22, 16-18)

Oğlum, eğer senin yüreğin hikmetli ise, Benim yüreğim de sevinir. Dudakların doğru şeyler söylediği zaman, Benim gönlüm de sevinçle coşar. Yüreğin günahkârlara imrenmesin; Ancak bütün gün Rab korkusunda ol; Çünkü gerçekten bir son vardır; Ve ümidin boşa çıkmıyacaktır. Oğlum, dinle ve hikmetli ol, Ve yolda yüreğini doğrult. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 23, 15-19)

Kendi babanı dinle, Ve ihtiyar olduğu zaman, ananı hor görme. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 23, 22)

Hakikati satın al, ve onu satma; Hikmeti ve terbiyeyi ve anlayışı da. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 23, 23)

Kötülük edenlerden ötürü kızma; Kötü adamlara da imrenme; (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 24, 19)

Ve ben gördüm, derin düşündüm; Baktım, ibret aldım; (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 24, 32)

Nefsine hâkim olmıyan adam, Yıkılmış ve duvarsız şehir gibidir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 25, 28)

Yarınki günle övünme; Çünkü gün ne doğuracak bilmezsin. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 27, 1)

Yoksulları ezen fakir adam Süpüren ve ekmek bırakmıyan yağmur gibidir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 28, 3)

Kabahatlerini örten muvaffak olmaz; Fakat onları itiraf edip bırakan, merhamet bulur. Daima korkan adama ne mutlu! Yüreğini katılaştıran ise, belâya düşer. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 28, 13-14)

Kendi yüreğine güvenen akıIsızdır; Fakat kim hikmetle yürürse, o kurtulur. Kim fakire verirse, onun eksiği olmaz; Fakat kim ondan göz çevirirse, o çok lânet alır. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 28, 26-27)

Kanlı adamlar kâmil adamdan nefret ederler; Doğru adamlar ise, onun canını korurlar. Akılsız bütün öfkesini ortaya döker; Hikmetli adam ise, onu tutar ve susturur. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 29, 10-11)

İnsanın basireti öfkesini geciktirir; Ve suç bağışlamak onun güzelliğidir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 19, 11)

Öğüt dinle ve terbiye al ki, Kendi sonunda hikmetli olasın. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 19, 20)

Hileli terazi Rabbe mekruhtur; Fakat doğru tartı onun makbulüdür. Gurur gelince utanç da gelir; Fakat hikmet alçak gönüllüler iledir. Doğruların kemali kendilerine yol gösterir; Fakat hainlerin sapıklığı kendilerini helâk eder. Gazap gününde mal işe yaramaz; Fakat salâh ölümden kurtarır. Kâmil adamın salâhı kendi yolunu doğrultur; Fakat kötü adam kendi kötülüğü ile düşer. Doğruların salâhı kendilerini kurtarır; Fakat hainler kendi fesatları ile tutulurlar. Kötü adam öldüğü zaman bekleyişi boşa çıkar; Ve fesat ümidi yok olur. Salih sıkıntıdan kurtulur… (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 11, 1-8)

İnkar Edenlerin Yoluna Uymamak

Çünkü senin yüreğine hikmet girecek, Ve canına bilgi hoş gelecek; Akıl sana bekçilik edecek; Anlayış seni koruyacak; Ta ki, seni şerir adamın yolundan, İğri sözlü adamdan korusun. Onlar karanlığın yollarında yürümek için, Doğruluk yollarını bırakırlar; şer yapmakla sevinirler, Şerrin iğriliğile mesrur olurlar; Onlar ki, yolları dolambaçtır, Ve yollarında iğridirler... (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 2, 10-15)

Kötülerin yoluna girme, Ve şerir adamların yolunda yürüme. Sen ondan sakın, yanından geçme; Onun yanından sap da geç. Çünkü onlar kötülük etmezlerse uyumazlar; Ve kimseyi sürçtürmezlerse, uykuları kaçar. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 4, 14-16)

Doğru Olanların Yolu

Ta ki, iyi adamların yolunda yürüyesin, Ve salihlerin yollarını tutasın. Çünkü memlekette doğru adamlar oturacaklar, Ve kâmiller orada kalacaklardır. Fakat kötü adamlar memleketten atılacaklar, Ve hainler ondan söküleceklerdir. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 2, 20-22)

Salihlerin yolu ise, doğan ışık gibidir, Tam gün oluncıya kadar git gide parlar. Kötülerin yolu koyu karanlık gibidir; Neden sürçtüklerini bilmezler. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 4, 18-19)

Sadece Allah'a Güvenmek

Bütün yüreğinle Rabbe güven, Ve kendi anlayışına dayanma; Bütün yollarında onu tanı, O da senin yollarını doğrultur. Kendi gözünde hikmetli olma; Rabbden kork, ve şerden ayrıl; Senin bedenine şifa, Ve kemiklerine ilik olacaktır. Malınla, ve bütün mahsulünün turfandası ile, Rabbi taziz et; Böylece ambarların bol bol dolar… (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 3, 5-10)

Hikmetin Önemi

Hikmet çağırmıyor mu, Ve anlayış sesini işittirmiyor mu? Yol kenarındaki yüksek yerlerin başında, Yolların birleştiği yerde o duruyor; Kapıların yanında, şehrin ağzında, Kapılara girilecek yerde yüksek sesle çağırıyor: Ey insanlar, size çağırıyorum; Ve sesim Adem oğullarınadır. Ey bön adamlar, ayırt etmeği öğrenin; Ve ey akılsızlar, anlayış öğrenin. Dinleyin, çünkü âlâ şeyler söyliyeceğim; Ve dudaklarımın açılması doğru şeyler için olacak. Çünkü ağzım hakikat beyan edecek; Ve kötülük dudaklarıma mekruhtur. Ağzımın bütün sözleri salâhladır; Onlarda ters yahut iğri şey yoktur. Anlıyana onların hepsi açıktır, Ve bilgiyi bulanlar için doğrudur. Gümüşü değil, terbiyemi, Ve seçme altından ziyade bilgiyi alın. Çünkü hikmet yakutlardan iyidir; Ve hoşa giden bütün şeyler ona denk olamaz. Ben, hikmet, basireti kendime mesken ettim, Ve tedbir bilgisini bulurum. Rab korkusu şerden nefret etmektir; Kibirden, ve gururdan, ve şer yolundan, Ve iğri sözden nefret ederim. Öğüt, ve sağlam bilgi benimdir; Ben anlayışım; kudret benimdir. Benim vasıtamla kırallar hükûmet ederler, Ve emîrler adaleti emrederler. Reislerle beyzadeler, Dünyanın bütün hâkimleri vasıtamla hükmederler. Beni sevenleri ben severim; Ve erken arıyanlar beni bulurlar. Servet ve izzet, Dayanıklı mal ve salâh yanımdadır. Meyvam altından, saf altından daha iyidir; Ve mahsulüm seçme gümüşten iyidir. Salâh yolunda, Adalet yolları ortasında yürürüm; Ta ki, beni sevenleri mala varis kılayım, Ve onların hazinelerini doldurayım… (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 8, 1-21)

Rab korkusu hikmetin başlangıcıdır; Ve Kuddûsu tanımak, anlayıştır. Çünkü günlerin benim vasıtamla çoğalacak, Ve ömrünün yılları artacak. Eğer hikmetli isen,

kendin için hikmetlisin; Ve eğer istihza edersen, onu yalnız sen yüklenirsin. (Hz. Süleyman'ın Meselleri, Bab 9, 10-12)

HZ. SÜLEYMAN, HZ. ZÜLKARNEYN VE MEHDİ BENZERLİKLERİ

Kitabın önceki bölümlerinde Hz. Süleyman kıssasından ahir zamana yönelik olan çeşitli işaretler üzerinde durduk ve ahir zamanda, Altınçağ'da İslam ahlakının dünya üzerinde hakim olmasının Hadi sıfatını taşıyan bir şahıs (Hz. Mehdi) vesilesiyle olacağını belirttik.

Peygamber Efendimiz (sav)'den rivayet edilen hadislerde ahir zamanın ve Altınçağ'ın alametleri haber verilmiştir. Günümüzde gerçekleşen olayları bu alametler ile kıyasladığımızda ise, ahir zamanın içinde yaşadığımız dönem olduğunu gösteren ve aynı zamanda Altınçağ'ın gelişini müjdeleyen pek çok işaret görmekteyiz.

Ahir zamanın başlangıcı, hadislerde, fitnelerin çoğaldığı, savaş ve çatışmaların arttığı, dünya üzerinde çok büyük bir ahlaki yozlaşmanın baş gösterdiği din ahlakından uzaklaşıldığı bir kaos ortamı olarak tanımlanmıştır. Söz konusu dönemde, dünyanın dört bir yanında doğal felaketler olacak, fakirlik hiçbir dönemde olmadığı kadar artacak, suç oranlarında çok büyük bir tırmanma görülecek, cinayetler ve katliamlar birbirini takip edecektir. Ancak bu ahir zamanın sadece ilk aşamasıdır; ikinci aşamada Allah Hz. Mehdi'yi vesile kılarak insanlığı bu kaos ortamından kurtaracaktır.

Elbette burada sayılan olaylar tarih boyunca birçok kez yaşanmıştır. İnsanlık tarihi boyunca pek çok savaş, doğal felaket ya da deprem gerçekleşmiştir. Ahlaki dejenerasyon her dönemde farklı toplumlarda görülmüş, fakirlik ve açlık dünyanın dört bir yanında asırlardır süregelmiştir. Ahir zaman alametlerini bu olaylardan ayıran fark ise bu alametlerin hepsinin aynı dönem içinde, birbiri ardına ve hadislerde belirtilen bazı özel şekillerde gerçekleşmesidir. Burada şunu da müjdelemeliyiz ki; Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde anlatılan bu büyük kaos sadece geçici bir dönem yaşanacak ve Altınçağ'ın başlangıcı bu çalkantılı dönemi sona erdirecektir.

Altınçağ savaşların ve çatışmaların son bulduğu, insanlığa büyük belalar getiren dinsiz ideolojilerin tarihin karanlıklarına gömüldüğü ve dünyanın bolluk, bereket ve adaletle dolup taştığı bir dönem olacaktır. İslam ahlakı tüm dünyaya yayılacak, insanlar akın akın dine yöneleceklerdir. İslam ahlakının bu büyük hakimiyeti -daha önce de vurguladığımız gibi- Peygamber Efendimiz (sav)'in bazı hadislerinde Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn'in dünya hakimiyetlerine benzetilerek tarif edilmiştir. Bunlardan bazıları şöyledir:

Mehdi tıpkı Zülkarneyn ve Süleyman gibi dünyaya hükmedecektir. (El Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiy-il Muntazar, s.29)

Tüm olarak yeryüzünün meliki dört tanedir. Onların ikisi: Zülkarneyn ve Süleyman müminlerden, diğer ikisi, Nemrud ve Buhtunnasr kafirlerdendir. Yere beşinci olarak ehli beytimden biri sahip olacak. Yani Mehdi. (Mektubat-ı Rabbani, 2/1163)

İlerleyen bölümlerde ahir zamanda olduğumuzu ve aynı zamanda da kutlu Altınçağ döneminin çok yakın olduğunu gösteren alametlerden bazı örnekler verilecektir. (Ahir zaman alametleriyle ilgili detaylı bilgi için *Kıyamet Alametleri, Altınçağ, Altınçağ ve Dabbetü'l-Arz,* isimli kitaplarımıza bakabilirsiniz.)

Zamanın inkitaa uğradığı (sistemlerin değiştiği) bir dönemde Mehdi denen bir adam gelecek...

(Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 14)

Bu hadiste Peygamber Efendimiz (sav), Hz. Mehdi'nin **"sistemlerin değiştiği"** bir dönemde geleceğini bildirmiştir. Bu hadiste işaret edilen "sistem değişikliği"nin, 20. yüzyılda dünyanın dört bir yanında hakim olan ve yüzyılın sonlarına doğru yıkılan komünist rejimler olması muhtemeldir.

20. yüzyıla damgasını vuran kanlı savaşların ve katliamların en büyük nedenlerinden biri, materyalist felsefenin ürünü olan komünist ideolojinin hakimiyetidir. Bu ideoloji, Avrupa'dan Asya'ya, Güney Amerika'dan Afrika'ya kadar dünyanın büyük bölümünde etkili olmuş, birçok ülke on yıllar boyunca komünist rejimler tarafından yönetilmiş veya komünist örgütler tarafından hedef alınmıştır. 1990'lı yıllara kadar devam eden soğuk savaşın ve en acımasız katliamların ana nedenlerinden biri komünizm olmuştur.

Komünist rejimler diğer ülkelerle savaşarak ideolojilerini yaymaya çalışmanın yanında, kendi halklarına da büyük bir zulüm uygulamışlar, çok geniş kitleleri idamlar, toplu katliamlar, toplama kamplarındaki ağır koşullar ve kıtlıklar gibi yöntemlerle öldürmüşlerdir.

Komünist rejimler, tarihçilerin hesaplamalarına göre, 20. yüzyıl boyunca 120 milyon insanın ölümüne neden olmuştur. Bunların çoğu, bir savaş sırasında cephede ölen askerler değil, komünist devletlerin kendi halklarının içinden öldürdükleri sivillerdir. On milyonlarca erkek, kadın, yaşlı, küçük çocuk, bebek, sadece komünist rejimlerin, katı ve vahşi özellikleri nedeniyle yaşamını yitirmiştir. Bunun dışında milyonlarca insan, komünistlerin zulmüne uğramış, bu yüzden göçe zorlanmış, ellerinden malları, tarlaları alınmış ve her an öldürülme, suçsuz yere tutuklanma veya zulüm görme korkusu altında yaşatılmışlardır.

Ancak 20. yüzyılın sonlarına doğru, çok güçlü ve sarsılmaz sanılan bu ideolojiye sahip rejimler birer birer çökmeye, güç kaybetmeye başlamışlardır. Bu çöküşün en belirgin sembolü, 1989 yılında Berlin Duvarı'nın yıkılmasıdır. İki yıl sonra, dünyanın en büyük ve en güçlü komünist devleti olan Sovyetler Birliği yıkılmış ve Doğu Bloku tamamen parçalanmıştır. Afrika'dan Hindiçini'ne kadar uzanan bir coğrafyada farklı komünist rejimler birbiri ardına çökmüş, 1945'ten beri dünyanın sabit uluslararası sistemi olan "iki kutuplu dünya düzeni" ortadan kalkmış, siyasi yorumcuların deyimiyle yeni bir dünya düzeni kurulmuştur. Son derece şaşırtıcı bir şekilde gerçekleşen bu gelişmeyle, hadiste belirtilen "sistem değişikliği" gerçekleşmiştir.

Günümüzde ise, gerek komünizmin -gerekse onunla aynı fikri kaynaklara dayanan bir diğer totaliter sistem olan faşizmin- son fikri ve siyasi kalıntıları da yok olmakta, dünya bu kanlı ideolojilerden tamamen temizlenmektedir. İslam ahlakının dünyaya yayılması ile bu sistemlerin dünyanın dört bir yanına getirdiği zulüm, acı, karanlık ve

yokluk yeryüzünden gerçek anlamda silinecek, insanlar güzelliğe, zenginliğe, refaha ve huzura kavuşacaklardır. Allah, zorlukların, karanlıkların, savaş, katliam ve acıların ardından, rahmetinin ve ihsanının bir tecellisi olarak insanlara eşsiz nimetler sunacaktır.

Ahir zamanda ümmetimin başına sultanlarından şiddetli belalar gelir, öyle ki yerler Müslümanlara dar gelir.
(Kitab-ül Burhan fi Alamet-il
Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 12)

Bu hadis, Hz. Mehdi gelmeden önce bazı Müslüman ülkelerde, din ahlakından uzak, zalim ve acımasız karakterli veya başarısız kişilerin iktidarda olacağına işaret etmektedir. Gerçekten de bugün İslam dünyasının bir bölümünde iktidarda olan yöneticiler, Müslüman halka eziyet etmekte, baskıcı ve despot rejimleri ile insanları ezmektedirler. Bir kısmında ise, ehil olmayan yöneticiler nedeniyle halk çeşitli belalara maruz kalmaktadır. Irak, Libya, Suriye, Somali, Etiyopya, Afganistan, Tunus ve Cibuti gibi ülkeler başta olmak üzere Müslümanlar, ülke yönetimindeki liderler tarafından baskı altına alınmakta, çeşitli zorluk ve sıkıntılara maruz bırakılmaktadırlar. Müslümanların dinlerini özgürce yaşamaları ve ibadetlerini yerine getirmeleri engellenmekte, ekonomik sıkıntılar yaşamı zorlaştırmaktadır. Bu ülkelerden bazılarında yaşanan olaylara örnekler şunlardır:

İran'la yaptığı savaşta 3 milyonluk nüfusunun yaklaşık bir milyonunu kaybeden Irak'ta, faşist diktatör Saddam Hüseyin halkına akıl almaz işkenceler ve zulüm uygulamıştır. Irak Müslümanları halen Saddam'ın faşist uygulamaları altında ezilmekte, Saddam'ın akılsız politikaları nedeniyle uluslararası yaptırımlara maruz kalmaktadırlar.

1979 yılında Sovyet Rusya tarafından işgal edildiği günden beri Afganistan'da, istikrarsızlık ve kargaşa hakim olmuş, gerçek İslam'ı hiçbir şekilde temsil etmeyen iktidarlar, son derece baskıcı, acımasız ve hoşgörüsüz bir sistem kurmuşlardır.

Afrika'nın en küçük ülkelerinden biri olan Cibuti, 1977 ve 1991 yılları arasında, yaklaşık 2 bin Müslümanın katledildiği, 7 bin kişinin de hiçbir mazeret gösterilmeden tutuklanıp işkence gördüğü katı bir rejimle yönetildi.

Somali'de 1969 yılından 1991 yılına kadar yaklaşık 20 yıl boyunca doğrudan Müslümanları hedef alan, Tümgeneral Muhammed Siad Barre'nin liderliğinde baskıcı bir rejim uygulandı.

Tunus, 31 yıl boyunca Habib Burgiba'nın dikta rejimi altında yönetildi. Kendisini "hayat boyu cumhurbaşkanı" ilan eden Burgiba, iktidarda olduğu müddetçe Müslüman halkı baskı altında tuttu.

Suriyeli Müslümanlar Hafız Esad'ın 30 yıl süren diktatörlüğü boyunca çeşitli acımasızlıklara maruz kaldılar. Kadınlara tecavüz edildiği, erkeklere her türlü işkencenin uygulandığı katliamlarda bazı şehirler tamamen ortadan kalktı.

Tozlu dumanlı, karanlık bir fitne görülecek, bunu diğerleri takip edecek... (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 26)

Bu hadiste ise, Hz. Mehdi'nin çıkışından önce, tozlu ve dumanlı, karanlık bir fitnenin görüleceğinden söz edilmektedir. Fitne, "insanın akıl ve kalbini doğrudan doğruya hak ve hakikatten saptıracak şey, savaş, azdırma, karışıklık, ihtilaf, kavga" gibi anlamlara gelen bir kelimedir.[15] Hadiste bu fitnenin ardında toz ve duman bırakacağı belirtilir. Ayrıca bu fitnenin "karanlık" olarak nitelendirilmesi, nereden geldiği belli olmayan, umulmadık bir olay olduğuna işaret kabul edilebilir.

Bu açılardan bakıldığında söz konusu hadisin, 11 Eylül 2001 tarihinde Amerika Birleşik Devletleri'nin New York ve Washington şehirlerinde meydana gelen, dünya tarihinin en büyük terör olayı olarak nitelendirilen saldırıya işaret etmesi muhtemeldir. Televizyon ekranlarında ve gazetelerde de şahit olunduğu gibi, bu iki büyük terör olayının ardından büyük bir toz bulutu ve duman çevreyi sarıp kuşatmıştır.

New York'ta Dünya Ticaret Merkezi'ne ve Washington'da Pentagon binasına çarpan uçakların yakıtlarının sebep olduğu patlamalar sonucunda büyük bir duman oluşmuş ve bu duman tüm şehirden ve hatta civar kentlerden görülebilecek kadar yükselmiş ve yayılmıştır. Patlamalar sonucunda çöken binalar ise, daha büyük bir toz bulutunun oluşmasına neden olmuş, hatta çevredeki insanların üzerleri tamamen bu tozla kaplanmıştır.

Bu olay, hem dünya tarihinin en büyük terör saldırılarından biri olması, hem diğer alametlerle yakın dönemlerde vuku bulması ve ayrıca hadiste yapılan tarife benzer özellikler taşıması sebebiyle son derece önemlidir. Dolayısıyla binlerce masum insanın ölümüne ve yaralanmasına neden olan, insanlık tarihinin bu en elim terör olayı, hadiste haber verilen ve Hz. Mehdi'nin çıkışının bir alameti olarak bildirilen "tozlu dumanlı, karanlık fitne" olabilir.

Mehdi'den önce, yaygın katliamların vuku bulacağı büyük bir fitne görülecektir. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 37)

Peygamberimiz (sav)’in Hz. Mehdi'nin gelişi ile ilgili bildirdiği hadislerin büyük bir kısmında, Hz. Mehdi gelmeden önce dünyada karmaşa, güvensizlik ve huzursuzluğun hakim olacağı üzerinde durulmaktadır. Savaşlar ve çatışmaların yanı sıra, toplu katliamların yaşanacak olması da bu dönemin belirgin özellikleri arasındadır. Ayrıca

hadiste katliamların yaygın olacağına, yani tüm dünya çapında yaşanacağına dikkat çekilmektedir.

Geçtiğimiz yüzyılda iki büyük dünya savaşı yaşanmış ve sırf bu savaşlarda 65 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 20. yüzyıl boyunca siyasi nedenlerle katledilen sivillerin sayısının 180 milyonu aştığı tahmin edilmektedir. Bu daha önceki yüzyıllarla kıyaslandığında olağanüstü derecede yüksek bir rakamdır. Gerçekte 20. yüzyıla dek dünya üzerindeki savaşlar çoğu zaman bir cephe savaşı şeklinde yaşanır, yani belirli bir hat üzerinde savaşan ordular arasında geçerdi. Oysa 20. yüzyıldaki silah teknolojisi ve buna bağlı olarak geliştirilen askeri stratejiler, "topyekün savaş" kavramını ortaya çıkarmış, savaşlar sadece cephedeki askerleri değil, cephe gerisindeki sivilleri de büyük ölçüde hedef almıştır. Şehirlerin bombalanması, kimyasal, biyolojik veya nükleer silahlar, soykırım, toplama kampları gibi kavramlar, sadece 20. yüzyıla özgüdür.

Söz konusu vahşet sürmekte, bugün hala dünyanın dört bir yanında kanlı savaşlar ve çatışmalar devam etmektedir. Bu savaşların ortak özelliği ise, yukarıdaki hadiste de belirtildiği gibi toplu katliamların yaşandığı savaşlar olmasıdır. Bir yandan kitle imha silahlarının kullanılmaya başlanması, diğer yandan da çatışmayı ve kan dökmeyi teşvik eden ideolojilerin fikri egemenliği, katliamların çok geniş kapsamlı olmasına neden olmaktadır.

Yakın tarihe bakıldığında pek çok insanın hayatını kaybettiği çeşitli katliam örnekleri görülecektir. Örneğin Bosna Savaşı, ağırlıklı olarak sivil halkın hedef alındığı, kadın, çocuk, yaşlı denmeden binlerce insanın katledildiği bir savaş olarak tarihe geçmiştir. Savaş sonrasında ortaya çıkarılan toplu mezarlar ise katliamın boyutlarını gözler önüne seren çarpıcı bir delil olmuştur.

Filistin halkına karşı 1940'lardan beri yürütülen bir diğer "etnik temizlik" operasyonu ise, daha uzun vadeli bir katliam politikasıdır. Bu politikanın Sabra ve Şatilla katliamları gibi örnekleri, yaşanan olayların boyutlarını gözler önüne sermektedir.

Afrika kıtasında da sık sık çeşitli farklı etnik kökenler arasında şiddetli çatışmalar yaşanmakta ve binlerce insan hayatını yitirmektedir. 1997 yılının ilkbaharında 5 büyük ülkeyi, Zaire, Ruanda, Uganda, Burundi ve Tanzanya'yı içine alan bir bölgeyi etkileyen bir savaş, iki büyük kabile arasında yaşandı: Hutu ve Tutsi kabileleri. Bu etnik savaşta yarım milyona yakın insan hayatını yitirdi. On binlerce kişi ormanlarda açlıkla, sefaletle, salgın hastalıklarla mücadele etti ve çok büyük bir bölümü öldü. Küçük çocuklar ve bebekler bile sırf başka bir kabileden oldukları için vahşice öldürüldüler.

Masum insanlar katloluncaya kadar Mehdi çıkmayacak ve katliamlara yerde ve göktekiler, artık tahammül edemez bir hale geldiğinde zuhur edecektir...

(El-Kavlu'l Muhtasar Fi
Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 37)

Hz. Mehdi'nin çıkışı ile ilgili hadislerde katliamların yaygınlaşmasından bahsedilirken, bu katliamların masum insanları hedef alacağına özellikle dikkat çekilmiştir. Daha önce de ele aldığımız gibi, günümüzde hemen hemen tüm savaşlarda asıl hedef sivil halk olmaktadır. Katliamlar da asıl olarak sivil ve masum halka yönelik olarak gerçekleştirilmekte, çoğunlukla çocuklar, yaşlılar ve kadınlar katledilmektedir. Özellikle kendilerini savunma imkanı olmayan bu insanların seçilmiş olması katliamların çapının geniş, hayatlarını kaybeden insanların sayısının yüksek olmasına neden olmaktadır.

Savaşlar veya çeşitli çatışmalar sırasında gerçekleştirilen katliamların yanı sıra özellikle son yıllardaki terörist eylemler de halkın toplu olarak imha edilmesi ile neticelenmektedir. Terörizmin amacı halk arasında korku ve dehşet yaymak olduğundan, bu tür saldırıların asıl yöneldiği kesim çoğunlukla sivil halktır. Alış veriş merkezleri, restoranlar, kafeteryalar, okullar gibi savunmasız kadınların, gençlerin ve çocukların bulunduğu yerleri hedef alan bu eylemler nedeniyle dünyanın farklı ülkelerinde pek çok insan hayatını kaybetmektedir.

Hiçbir tarafın ondan mahfuz kalmayacağı bir fitne zuhur edecek, bu fitne kaldığı yerden hemen başka bir tarafa yayılacak..
(El-Kavlu'l Muhtasar Fi
Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 21-22)

Yukarıdaki hadiste, dünyaya sürekli olarak yayılan ve uzun süreler devam eden bir fitneden söz edilmektedir. "Fitne" kelimesi ise daha önce de belirtildiği gibi "savaş, karışıklık, kavga, ihtilaf" gibi anlamlara da gelmektedir. Kelimenin bu anlamları düşünüldüğünde özellikle son bir asırdır, hadiste de ifade edildiği gibi "kaldığı yerden hemen başka bir tarafa yayılan" savaşlar, iç çatışmalar, kargaşalar dünyanın dört bir yanında bitip tükenmeden devam etmektedir. Özellikle geride bıraktığımız 20. yüzyıl "Savaşlar Yüzyılı" olarak anılmaktadır. İçinde bulunduğumuz 21. yüzyıl ise savaşlar ve terör olayları ile başlamıştır ve halen de bunlar dünyanın dört bir yanında devam etmektedir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, 20. yüzyıl savaşlarında yaklaşık 180 milyon insan hayatını kaybetti. İnsanlık tarihinde ilk kez, bir yüzyıl içinde bu kadar çok sayıda insan savaşlar nedeniyle hayatını kaybetmiş oldu. Yine 20. yüzyılda, her biri en az 6000 kişinin ölümüne neden olan 165 savaş ve çatışma meydana geldi.[17]

Son 25 yıl içinde dünyanın hangi bölgelerinde savaş ve iç karışıklık yaşandığına baktığımızda, dünyanın bir yerde bitip diğerinde başlayan fitnelerden kurtulamadığını görmek mümkündür. Bosna-Hersek, Kosova, Arnavutluk, Bulgaristan, İran, Irak, Afganistan, Çeçenistan, Filistin, İsrail, Kuzey Kore, Kamboçya, Doğu Türkistan, Etiyopya, Somali, Yemen, Uganda, Cezayir, Ruanda, Mozambik, Angola, Kongo, Liberya,

Burundi, Sudan, Lübnan, Arjantin, Kuzey İrlanda, El Salvador, Nikaragua, son 25 yılda savaşların ve iç çatışmaların yaşandığı ülkelerden sadece bazılarıdır.

Dünya tarihi savaşlar ve çatışmalarla doludur, ancak 20. yüzyılda meydana gelen savaş ve katliamlar, tüm dünya tarihinde meydana gelenlerden birçok özelliği ile ayrılmaktadır. Daha önce de söz edildiği gibi, bu savaşlardaki ölü sayısı, tüm savaşların toplamından çok daha fazladır. Ayrıca, tarih boyunca savaşlar hep bölgesel olarak kalmış, bir yerden diğerine sıçrayarak tüm dünyaya yayılmamıştır. Ancak 20. yüzyılda bu çatışmalar tüm dünyaya yayılmıştır. Geçtiğimiz yüzyılda savaş veya çatışma görmemiş, terör olaylarını yaşamamış tek bir ülke dahi yok gibidir.

20. yüzyıl savaşlarını diğerlerinden ayıran bir başka özellik ise, kullanılan silahların gücüdür. Bu yüzyılda özellikle nükleer ve kimyasal silahların kullanılmasıyla çok daha dehşet verici katliamlar yaşanmış, sadece o savaşı gören nesiller değil, bir veya birkaç nesil sonrası da büyük zararlar görmüştür. Bunların başında 1945 yılında Hiroşima ve Nagazaki kentlerine atılan atom bombası gelmektedir.

Günümüzde de biyolojik savaş en büyük tehlikelerden biri olarak görülmektedir. Nitekim, 11 Eylül terör saldırılarının ardından ABD'de önemli adreslere mektuplarla gönderilen şarbon bakterisi bunun bir örneğidir ve şimdiden birçok kişinin ölümüne neden olmuştur.

Sonuç olarak, hadiste sözü edilen ve dünyanın birçok yerine yayılan fitnenin, 20. yüzyılda başlayan ve 21. yüzyılda devam eden savaşlar, çatışmalar, kargaşalar ve terör olayları olması ihtimali çok yüksektir. Tüm bunlar Altınçağ döneminin yaklaştığının ve ahir zamanın yaşanmakta olduğunun alametleri olabilir.

İnsanların ümitsiz olduğu ve "Hiç Mehdi falan yokmuş" dediği bir sırada Allah Mehdi'yi gönderir...

(Kitab-ul Burhan fi-Alamet-il
Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 55)

Yukarıdaki hadiste Altınçağ alametlerinden birinin insanların "Hz. Mehdi'nin gelmeyeceği yönünde" bir ümitsizliğe kapılmaları olduğu bildirilir.

Ahir zamanda, savaşlarla, yoklukla, açlıkla, adaletsizliklerle, ahlaki çöküşle ve çeşitli salgın hastalıklarla iç içe yaşayan insanlar tüm bu olumsuzlukların ortadan kalkabileceğine dair inançlarını yitirirler. Müslümanlar arasında da pek çok kişi, Altınçağ'ın başlayıp, İslam ahlakının dünya üzerinde hakim olacağı yönündeki beklentilerini kaybeder ve fitnelerin artarak devam edeceğine inanır.

Nitekim günümüzde de bu ruh halinin örnekleri sık sık görülmektedir. Peygamber Efendimiz (sav)'in Hz. Mehdi'nin gelişi ve Altınçağ'da yaşanacak olan güzelliklerle ilgili çok sayıda hadisi olmasına rağmen birçok kişi böyle bir dönemin yaşanmayacağını zannetmektedir. İşte bu zan da ahir zaman alametlerinden biridir. Altınçağ, bu ümitsizlik

halinin insanlar arasında yaygınlaştığı bir zamanda, Allah'ın insanlara olan rahmeti sayesinde başlayacaktır.

Fakirler çoğalacak.
(Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve
Ahir Zaman Alametleri, s. 455)
Açlık ve hayat pahalılığı alabildiğine yayılacak.
(Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve
Ahir Zaman Alametleri, s. 440)

Hz. Mehdi öncesinde yaşanacak olan açlık ve fakirlikle ilgili olarak Peygamber Efendimiz (sav)'in yukarıdaki hadislere benzer pek çok hadisi bulunmaktadır. Hiç şüphesiz tarih boyunca açlık ve sefalet hep var olmuştur. Ancak ahir zamanda fakirlik tüm dünya genelinde çok büyük bir artış gösterecektir.

Bugün dünyanın dört bir yanında yiyecekten ve içecekten mahrum, sağlıksız koşullar altında yaşayan, barınacak bir yer bulamayan insanlar bulunmaktadır. Bu durum Afrika, Asya, Güney Amerika başta olmak üzere Amerika ve Avrupa ülkelerinde de yoğun olarak sürmektedir. İnsanların küçük bir bölümü çok büyük bir refah içinde yaşarken, milyarlarca insan açlık sınırında yaşamaktadır. 2000'li yıllara girerken yazılan bir makalede dünyanın içinde bulunduğu durum şu şekilde açıklanmaktadır:

Yeni bin yıla adım atarken, her gün yoksullukla ilgili sebeplerden dolayı 35.000 çocuğun hayatını kaybettiği bir dünya ile karşı karşıya geliyoruz. Bu da her 2.5 saniyede bir çocuk öldüğünü gösteriyor. Öyle bir dünya ile karşılaşıyoruz ki yoksulluk sınırının altındaki insan sayısı gün geçtikçe artıyor ve son zamanlarda bu sayı 1.5 milyar. Bu Çin'in nüfusundan daha fazla, Avrupa Birliği'nin toplam nüfusunun dört katına eş değerdir.

... Yaşadığımız dünyada zengin ve fakir arasındaki fark büyük bir ivme ile artmaktadır. Birleşmiş Milletler rakamları, 1960 yılında dünya nüfusunun en zengin %20'sinin, yine dünya nüfusunun en fakir %20'sinin varlığının 30 katına sahip olduğunu göstermektedir. Sonraki 37 yıl içinde, zenginler ilerleme gösterdi ve 1997 yılında en fakir %'20'nin 74 misli zenginliğe sahip oldular.

Dünyanın en zengin üç ailesinin varlıkları birleştirildiğinde en az gelişmiş ülkelerdeki 600 milyon insanın yıllık gelirlerinden daha fazla etmektedir. Bunun yanı sıra, dünyanın en fakir ülkelerinin 80 tanesinden fazlasının kişi başına yıllık geliri 10 yıl öncekine göre daha düşüktür.[18]

Altınçağ'ın başlamasıyla birlikte tüm bu zorluklar da ortadan kalkacaktır. Açlık, yoksulluk ve sefalet yerini bolluğa, berekete ve zenginliğe bırakacaktır. O dönemde ihtiyaç ve yokluk içinde hiçbir insan kalmayacak, din Allah'ın Kuran'da tarif ettiği şekliyle yaşanacak ve insanlar **"Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden**

dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı." (Zariyat Suresi, 19) ayetinde de bildirildiği gibi mallarını ihtiyaç içinde olanlarla paylaşacaklardır. Zaten İslam ahlakının yaşandığı bir toplumda bazı insanların zengin, bazı insanların yoksul olması da mümkün değildir. Çünkü eğer bir insan iman ediyorsa Allah'ın **"Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. Bundan dolayı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur."** (Hakka Suresi, 34-35) ayetinde bildirdiği duruma düşmekten korkar. Bu da toplumda büyük bir sosyal adalet, refah ve bereketin oluşmasına vesile olur.

İnsanlar 95. seneye kadar malik olacak, yani işleri iyi gidecek, 97 veya 99. senede mülkleri zail olacak...
(El-Kavlu'l Muhtasar Fi
Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 54)

Bu hadiste Altınçağ öncesinde nasıl bir ekonomik durum olacağı ile ilgili daha detaylı bilgiler verilmektedir.

Hadisteki "95. sene" şeklindeki ifade ile 1995 yılına dikkat çekiliyor olması muhtemeldir. 1995 yılı insanların nispeten daha müreffeh bir yaşam sürdükleri, yaşam koşullarının çok zorlaşmadığı bir dönemdir. Nitekim hadiste bu yıl içinde "işlerin iyi gideceği" haber verilmektedir. Yani bu dönemde insanlar yaşamlarını idame ettirebilecek bir gelire sahiptirler ve hala mülk edinebilecek kadar zengindirler. Ancak 1997-1999 yılları ekonominin çok kötüleştiği, fakirliğin ve yokluğun arttığı bir dönemdir. Bu yıllar arasında malın ve mülkün değeri kalmayacaktır. Günümüzde Arjantin örneğinde de görüldüğü gibi bu olay gerçekleşmiştir ve halen de şiddetle devam etmektedir.

Ondan önce Şam ve Mısır melikleri öldürülecektir...
(El-Kavlu'l Muhtasar Fi
Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 49)

Bu hadiste Hz. Mehdi'nin gelişinden önce Şam ve Mısır yöneticilerinin öldürüleceklerine dikkat çekilmektedir.

Mısır'ın yakın tarihi incelendiğinde hadiste de belirtildiği gibi bir "meliğin" öldürüldüğü görülmektedir: 1970 yılında Mısır'ın başına geçen ve 11 yıl iktidarda kalan Enver Sedat.

Enver Sedat 1981 yılında bir resmi geçit sırasında muhalifleri tarafından düzenlenen bir suikast sonucunda hayatını yitirmiştir. Mısır tarihinde öldürülen yöneticilerden diğerleri de, 1910 yılında suikaste uğrayan Başbakan Boutros Ghali, 1945 yılında öldürülen Mısır Başbakanı Ahmed Maher Paşa ve 1948'de yine bir suikast sonucu öldürülen Mısır Başbakanı Mahmoud Nukrashy Paşa'dır.

Şam kelimesi ise, yalnızca Suriye'deki Şam şehri için kullanılmaz. Şam, Arapçada kelime anlamı olarak "sol" anlamına gelir ve eskiden beri Hicaz bölgesinin (Mekke ve

Medine şehirlerinin bulunduğu bölge) sol tarafında kalan ülkeleri ifade eder.[19] Şam bölgesi yöneticilerinden de suikaste uğrayan çok sayıda kişi olmuştur. Bunlardan birkaç örnek şöyledir;

1920'de öldürülen Suriye'nin eski Başbakanı Salah Al-Deen Beetar,
1921'de öldürülen Suriye Başbakanı Droubi Paşa,
1949'da suikaste uğrayan Suriye Başbakanı Muhsin al-Barazi,
1951'de öldürülen Ürdün Kralı Abdullah,
1982'de bombalı suikaste uğrayan Lübnan'da Falanjist Lideri Beşir Cemayel...[20]

Önceki sayfalarda ahir zamanda Hz. Mehdi'nin çıkışı öncesi görülecek alametlerin bazılarına değindik. Bunların yanı sıra Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde kıyametin küçük alametleri olarak sayılan ve kıyametten önceki dönemde yani ahir zamanın başlangıcında yaşanacak olaylar vardır. Bu alametler Altınçağ öncesinde gerçekleşeceği için, aynı zamanda Hz. Mehdi'nin çıkış alametleri olarak da görülmektedir.

İlerleyen sayfalarda kıyametin bu küçük alametlerinin bazıları ele alınmaktadır. Peygamberimiz (sav)'den bize ulaşan bu bilgiler incelendiğinde, her birinin günümüz toplumlarında yaşanmakta olduğu görülecektir. Ancak unutmamak gerekir ki ilk bakışta olumsuz görünen bu olaylar aslında bolluk, bereket, huzur, barış, güvenlik dolu bir çağın başlayacağının da müjdeleridir. Tüm bu olayların ardından Allah, tüm insanlık için aydınlık bir çağ açacaktır. Bu, Allah'ın vaadidir; Allah Kuran'da müminleri şöyle müjdelemiştir:

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (Enbiya Suresi, 105)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Müminleri müjdele. (Saff Suresi, 13)

Ganimet belirli kişilerin inhısarında olduğu, emanet ganimet sayıldığı, zekat ağır bir yük kabul edildiği zaman...

(Kıyamet Alametleri, s. 114)

Emanetin ganimet, zekatın da (altından zor kalkılacak) bir borç olarak ittihaz edilmesi...

(Kıyamet Alametleri, s. 139)

Büyüğe saygı, küçüğe merhamet kalkacak. Zina çocukları çoğalacak. O kadar ki kişi sokak ortasında kadınla zina edecek.

(Kıyamet Alametleri, s.140)

Bir zaman gelecek kadınla yolun ortasında zina yapılacak. Kimse buna itiraz etmeyecek.

(Kıyamet Alametleri, s. 142)

Dünyanın harap olmuş yerlerinin imarı, imar edilmiş yerlerinin tahribi kıyametin şart ve alametlerindendir.

(Kıyamet Alametleri, s.138)

Mamur beldeler harab edilince, kişi emanetine temerrus edince, kıyametle senin aranda şu iki parmak arası kadar bir mesafe kalmış demektir.

(Kıyamet Alametleri, s. 143)

Binaların gökdelenler haline gelmesi...

(Kıyamet Alametleri, s. 146)

Kişi, kardeşini öldürmedikçe kıyamet kopmaz.

(Kıyamet alametleri, s. 141)

Şu üç şeyle karşılaşmadıkça ümmet güzel bir yol üzere olacaktır: İyilik kalkmadıkça, ahlaksız çocuklar çoğalmadıkça, aralarında Essekkarun zahir olmadıkça... Dediler ki Essekkarun nedir? Cevap verdiler: Ahir zamanda gelecek bir nesildir ki, aralarındaki selamları birbirlerine sövüp saymak olacaktır.

(Kıyamet Alametleri, s. 141-142)

Herkesin az kazançtan yakınması... Paraları için zenginlerin saygı görmesi...

(Kıyamet Alametleri, s. 146)

Piyasanın durgun olması, kazançların azalması...

(Kıyamet Alametleri, s. 148)

İşlerin kesad gitmesi. Herkes "satamıyorum, alamıyorum, kazanamıyorum!" diye yakınacak.

(Kıyamet Alametleri, s. 152)

Liderlerinizi öldürmedikçe, dünyanızda kötüleriniz varis olmadıkça kıyamet kopmaz.

(Kıyamet Alametleri, s. 141)

Altınçağ

Buraya kadar verilen hadislerde de görüldüğü gibi ahir zaman alametlerinin birbiri ardı sıra gerçekleşmesi, dünya üzerinde yaşanmaya başlayacak olan Altınçağ'ı müjdelemektedir.

Altınçağ tıpkı Hz. Süleyman döneminde olduğu gibi zenginliğin, ihtişamın, güzelliklerin, huzurun, barışın yaşandığı, Kuran ahlakının yaygınlaşması ile dünya üzerinde cennet benzeri bir hayatın sürdüğü bir dönem olacaktır. Kuşkusuz bu, dünya tarihinin son dönemi için Allah'ın büyük bir müjdesi ve lütfudur. Allah, iman eden kullarına bu müjdeyi Kuran'da da vermiştir. Ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

Hz. Süleyman Hz. Zülkarneyn Dönemleri ve Altınçağ

Kitabın önceki bölümlerinde Hz. Süleyman'ın tüm insanlara örnek olan ahlakı ve hayatı hakkında birçok detay üzerinde durduk. Allah'a olan samimiyetinden, her işinde O'na yönelip dönmesinden, cesaretinden, adaletli uygulamalarından, hoşgörülü, affedici, nezaketli, misafirperver, barış yanlısı ve asil karakterinden bahsettik. Bunların yanısıra devlet yönetiminden, istihbarat ve diplomasi konusundaki başarılarından, imar çalışmalarından ve sanatsal girişimlerinden çeşitli örnekler verdik. Aynı şekilde Hz. Zülkarneyn ile Hz. Süleyman arasındaki benzerlikleri anlatarak, Hz. Zülkarneyn'in de Kuran'da övülen salih kullardan olduğunu anlattık.

Kitap boyunca verilen tüm detaylar Hz. Süleyman'ın insanların tahmin dahi edemedikleri ve bilgisine sahip olmadıkları sanatsal ve bilimsel çalışmalarda bulunduğunu ortaya koymaktadır. O, yaşadığı dönem boyunca birçok alanda olağanüstü gelişmeler yaşanmasına öncülük etmiş güçlü bir hükümdar, Allah'ın değerli bir elçisidir. Hz. Zülkarneyn de yine kendi döneminde dünya üzerinde hakimiyet kurmuş, çok üstün bir ilimle toplumları yönlendirmiş bir yönetici olmuştur.

Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn kıssalarını incelerken üzerinde durduğumuz bir diğer konu ise söz konusu kıssalardaki ahir zamana yönelik işaretlerdi. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinden de anlaşılacağı gibi, Altınçağ da, tıpkı Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemlerinde olduğu gibi, sanat, bilim, teknoloji gibi alanlarda olağanüstü gelişmelerin yaşanacağı bir dönem olacaktır. Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemleri geçmişte yaşanmıştır, Altınçağ dönemi ise gelecekte yaşanacaktır. Ancak üçü de Allah'ın bizlere bildirdiği gerçek haberlerdir.

Hz. Mehdi, Hz. Süleyman'ın ve Hz. Zülkarneyn'in üstün ahlaklarının, ahir zamanda yeniden, daha değişik ve geniş bir zeminde hayat bulmasına vesile olacaktır. Hz. Süleyman'ın ve Hz. Zülkarneyn'in ruhlarının, mantıklarının, akıl tecellilerinin, sosyal tecellilerinin ahir zamanda kendini göstermesini sağlayacaktır.

Hz. Süleyman, Hz. Zülkarneyn ve Hz. Mehdi dönemleri, İslam'ın, güzel ahlakın yeryüzünde yaygın şekilde yaşanmasıdır. Her üçü de Allah'ın beğendiği dönemlerdir. Kuran'da ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen Buhtunasr, Nemrut ve Firavun dönemleri ise şeytaniyetin ve imansızlığın hakim olduğu dönemlerdir. Bu

dönemlerin hemen ardından Allah nasıl İslam ahlakını hakim ettiyse, ahir zamanda yani dünyanın son döneminde de Rabbimiz İslam ahlakının hakim olduğu bir dönemi kullarına yaşatacaktır. İşte bu Altınçağ'dır.

Bu çağ, Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn devirlerinin daha geniş çaplı bir yansıması ve tecellisidir. Bir başka deyişle Hz. Mehdi; huzur, mutluluk, sevgi, kardeşlik, vefa, barış, fedakarlık, insancıllık, yardımseverlik gibi özelliklerin dünyaya hakim olmasına vesile olacak kişidir.

Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn ile Altınçağ dönemi arasındaki benzerliklerden bazı örnekleri şu şekilde sıralayabiliriz:

Hz. Mehdi'nin Dünya Hakimiyeti

Daha önce de vurguladığımız gibi Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn İslam ahlakını dünyaya hakim kılmışlardır. Çok geniş bir coğrafyaya hükmetmiş, çok güçlü bir orduya sahip olmuşlardır ve onların dönemi bu yönüyle Altınçağ ile çok büyük benzerlikler göstermektedir.

Altınçağ dönemi de İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olacağı, insanların akın akın Müslüman olacakları, inkarcı ideolojilerin yeryüzünden silineceği, dinin Peygamberimiz (sav) dönemindeki şekliyle yaşanacağı bir dönemdir. Bazı hadislerde Altınçağ dönemindeki hakimiyet şu şekilde tarif edilmektedir:

(Mehdi) bütün dünyaya malik olacaktır. ((Kitab-ul Burhan fi-Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 10)

Mehdi doğu ile batı arasındaki her yeri fetheder. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 56)

Hz.Mehdi'nin Sahip Olduğu Özel İlim ve Hz. Süleyman'a ve Hz. Zülkarneyn'e Bağışlanan Büyük İlimler

Kitabın önceki bölümlerinde Allah'ın Hz. Süleyman'a çeşitli ilimler lütfettiğinden bahsettik. O, Allah'ın dilemesiyle cinlere ve şeytanlara hükmetmiş, kuşlarla konuşmuş, karıncaların kendi aralarındaki konuşmalarını duyabilmiş, rüzgar ve bakır madeni onun emrine verilmiştir. Bunların her biri Hz. Süleyman'ı diğer insanlardan ayıran mucizevi özelliklerdir. Hz. Zülkarneyn için de Kuran'da, **"İşte böyle, onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten herşeyi) Biz (ilmimizle) büsbütün kuşatmıştık."** (Kehf Suresi, 91) şeklinde bildirilmektedir. Bundan da anlaşıldığı gibi Allah'ın ilim verdiği kullardandır.

Hz. Mehdi de aynı bu iki kutlu insan gibi çok özel ilimlere sahip olacaktır. Taşköprülüzade Ahmet Efendi, *Mevzuatu'l ulum* isimli eserinde (11/246) Hz. Mehdi'nin cifr ilmine vakıf olacağını kaydetmiştir. Bir diğer hadiste ise Hz. Mehdi hakkında şu bilgi verilmektedir:

O kimsenin bilemediği gizli bir duruma kılavuzlandığı için kendisine Mehdi denilmiştir. (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 77)

Peygamberimiz (sav) ayrıca Hz. Mehdi'nin tıpkı Hz. Süleyman gibi hayvanların dilini bileceğini ve yine tıpkı Hz. Süleyman gibi insanların yanı sıra cinler üzerinde de hakimiyeti olacağını bildirmiştir:

O (Mehdi), doğrulanmış, kuş ve bütün hayvanların dillerini bilen biridir. Onun için adaleti, bütün insanlar ve cinlerce cari olacaktır. (Kıyamet Alametleri, s. 188)

Altınçağ'da Bilim ve Teknoloji Alanında Yaşanacak Gelişmeler

Kuran ayetlerinden öğrendiğimiz gibi, Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemlerinde bilim ve teknoloji alanında çok büyük ve o dönem için alışılmadık gelişmeler yaşanmıştır. Altınçağ'ı tasvir eden hadisleri incelediğimizde de benzer bir durumla karşılaşırız.

Altınçağ'da bilim, teknoloji, iletişim ve tıp alanında çok büyük gelişmeler yaşanacaktır. Her yeni gelişme tüm insanlığın hizmetine verilecek ve bu şekilde dünyanın dört bir yanında yaşayan insanların hayatları kolaylaşacaktır. Hadislerde bu konudaki işaretlerden biri şu şekildedir:

... Kişi elindeki kamçıya konuşacak... (Kıyamet Alametleri, s. 152)

Bu hadisle günümüzün en yaygın iletişim aracı olan cep telefonuna işaret ediliyor olması muhtemeldir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Hadislerde Altınçağ'daki teknolojik gelişmelere dair dikkat çekilen bir diğer önemli işaret ise şu şekildedir:

İnsanlar bir ölçek buğday ektiklerinde karşılığında yedi yüz ölçek bulacak insan birkaç tohum atacak, 700 avuç hasat edecektir... Çok yağmur yağmasına rağmen bir damlası bile boşa gitmeyecek. (Kıyamet Alametleri, s. 164)

Bu hadis ile teknolojinin bir ürünü olan makineler aracılığıyla yapılan modern tarıma dikkat çekiliyor olabilir. Bilindiği gibi eskiden tarlaların ekilmesi ve elde edilen ekinlerin toplanması son derece zor ve uzun süren bir çalışma gerektirirdi. Ancak teknolojide yaşanan ilerlemeler tarım alanında da çok büyük gelişmelere vesile olmuş, yeni üretilen çeşitli makineler gerek ekimi, gerekse hasatı çok kolaylaştırmıştır. Bunun yanı sıra tohum ıslahı çalışmaları üretimde çok büyük gelişmeler yaşanmasına vesile olmuştur. Ve teknoloji ilerledikçe yeni yeni yöntemler geliştirilmekte ve alınan verim artmaktadır.

Hz. Mehdi döneminde bu alanda çok büyük ilerlemeler kaydedilecek, tarımla uğraşan insanların hayatlarında çok büyük kolaylıklar sağlanacaktır. (Altınçağ'da yaşanacak olan bilimsel ve teknolojik gelişmelerle ilgili detaylı bilgi için bkz. *Altınçağ*, Harun Yahya, Vural Yayıncılık, 1999)

Hayvan Sevgisine Önem Verilmesi

Kuran'da Hz. Süleyman'ın hayvanlara olan şefkatli ve sevgi dolu tutumu ile ilgili bazı bilgiler de verilmektedir. Önceki bölümlerde onun, karıncalara zarar vermekten dahi kaçınan tutumunu, atlara olan sevgisini anlatmıştık.

Altınçağ döneminde de hayvanlara olan sevgi teşvik edilecektir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bu dönemde, her türlü hayvanın rahatlıkla izlenebileceği ve sevilebileceği ortamlar oluşturulacağı haber verilmektedir. Bu konudaki hadislerden bazıları şöyledir:

... kişi, koyun ve hayvanlarına haydi gidin otlayın diyecek, onlar gidecekler, ekinin ortasından geçtikleri halde bir başak bile ağızlarına almayacak, yılan ve akrebler kimseye eza etmeyecekler, yırtıcı hayvanlar kapıların önünde duracak da kimseye zararları dokunmayacak... (Kıyamet Alametleri, s. 245)

Yılanlar çocuklarla, inekler aslanlarla geçinebilecek... (El Kavlu'l Muhtasar, s. 64)

Yukarıdaki hadislerde görüldüğü gibi Altınçağ ile Süleyman dönemi arasındaki bir diğer dikkat çeken benzerlik de, hayvanlar üzerindeki hakimiyettir. Hz. Süleyman kuşlar başta olmak üzere çeşitli canlılar üzerinde nasıl hakimiyet kurduysa, Altınçağ döneminde de hayvanlar üzerinde, yırtıcı hayvanların dahi insanlara zarar vermesi engellenebilecek şekilde bir hakimiyet olacaktır.

Barış Yanlısı Olmaları ve Diplomasi Yolunu Tercih Etmeleri

Hz. Süleyman'ın komşu ülkelerle olan ilişkilerinde hoşgörülü, affedici ve barış yanlısı bir tutum içinde olduğunu daha önce vurgulamıştık. O, sorunları diplomasi yoluyla çözmeyi tercih etmekte ve demokratik yöntemler izlemekteydi. Hz. Süleyman yaşadığı dönemde çok üstün bir kültür oluşturmuş ve hakimiyetini de diplomasiyle, sanatla ve kültürle sağlamıştır. Çok güçlü, karşı konulamaz ordulara sahip olmasına rağmen, askeri gücünü kullanmamıştır. Hz. Zülkarneyn ise çevresindeki halklar tarafından "yeryüzünde bozgunculuğu ve fitneyi önleyen kişi" olarak tanınmış, insanlara barış ve huzur getiren bir lider olmuştur. Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemleri bu yönüyle Altınçağ dönemiyle çok büyük benzerlikler göstermektedir.

Altınçağ'da da insanlar kendi istekleriyle Müslüman olacak, hiçbir savaşa gerek kalmadan İslam ahlakı tüm dünyaya hakim olacaktır. Bu dönemi tasvir eden hadislerde şu şekilde belirtilir:

Zamanında ne bir kimse uykusundan uyandırılacak, ne de bir kimsenin burnu kanayacaktır. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 42)

Mehdi, Peygamberin yolunda gidecek, uyuyan kişiyi uyandırmayacak, kan da akıtmayacaktır. (Kıyamet Alametleri, s. 163)

Hadislerde de belirtildiği gibi Hz. Mehdi tüm dünyaya İslam ahlakını, barış yoluyla hakim edecek, savaş ve şiddetten kaçınacaktır. Hz. Mehdi'nin izleyeceği yol tüm dünya

çapında büyük bir kültürel atılım ile insanların İslam ahlakına yöneltilmesi olacaktır. O dönemde Allah'ın izniyle aşağıdaki ayetler tecelli edecektir:

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman ve insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (Nasr Suresi, 1-3)

Din Ahlakına Davet Konusunda Kararlı Olmaları ve Hızlı Davranmaları

Hz. Süleyman aldığı akılcı ve seri kararlar ile tüm müminler için çok önemli bir örnektir. Sebe Ülkesi'ni iman etmeye davet etmek için yazdığı mektup onun tebliğ gücünü gösterirken, ilim sahibi bir kişinin aracılığıyla Sebe Melikesi'nin tahtını getirtmesi hızlı karar alma konusuna verdiği önemi ortaya koymaktadır. Hz. Zülkarneyn'in Yecüc ve Mecüc isimli kavmin bozgunculuğunu önlemek için hemen kıyamete kadar yıkılamayacak kadar güçlü bir set inşa etmesi de onun gücünün ve akılcılığının bir göstergesidir. Altınçağ da bu yönüyle Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemine çok büyük benzerlik gösterecektir.

Altınçağ döneminde insanlar akın akın İslam'a yönelecek, bunun için çok geniş kapsamlı ve seri çalışmalarda bulunulacaktır. Toplumlar birbiri ardına İslam ahlakını benimseyecek, inkarcı ideolojiler hızlı ve kalıcı girişimlerle dünya üzerinden kalkacak, her türlü zulüm sistemi tarihin karanlıklarına gömülecektir. Bu konu ile ilgili olarak büyük İslam alimi Muhyiddin Arabi şunları bildirmektedir:

Allah ona (Mehdi'ye) o kadar güç verecek ki, bir gece içinde zulmü ve ehlini ortadan kaldıracak, dini ikame edecek, İslamı ihya edecek, önemsenemez bir hale geldikten sonra ona tekrar kıymet kazandıracak, ölümünden sonra onu diriltecek... Asrında cahil, cimri ve korkak olan bir adam hemen alim, cömert ve cesur olacak... Dini, Resulullah (SAV)'ın zamanında olduğu gibi aynen tatbik edecek... (Muhyiddin Arabi el-Endülüsu, Futuhat-ül Mekkiye, Bab 66, Kıyamet Alametleri, s. 186)

İmar İşlerine Büyük Önem Verilmesi

Hz. Süleyman'ın imar çalışmalarına verdiği önemi kitabın önceki bölümlerinde detaylı olarak incelemiştik. O, emri altında çalışan bina ustası cinleri ve şeytanları kullanarak kaleler, heykeller, çanaklar ve kazanlar yaptırmıştır. Onun görkemli sarayını her gören insan, -başta Sebe Melikesi olmak üzere- hayran kalmıştır. Hz. Zülkarneyn'in inşa ettiği setin yapımında ise, Allah'ın dilemesi dışında yıkılamayacak kadar güçlü bir teknik kullanılmıştır.

Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde, Altınçağ'da da imar işlerine çok büyük önem verileceğine dikkat çekilmektedir. Bu dönemde şehirlere huzur ve barışın yanı sıra, üstün bir medeniyet de götürülecektir. Bu hadislerden biri şu şekildedir:

Mehdi Konstantiniyye ve diğer beldelerin imarına çalışır. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 40)

Zenginliği ve İhtişamı, İslam'ın Menfaati, Allah'ın Rızası İçin Kullanmaları

Hz. Süleyman sahip olduğu zenginlikleri Allah'ın dinini anlatmak ve İslam ahlakını dünya üzerinde yaymak için en güzel şekilde kullanmıştır. Fethettiği ülkelerde yaşayan insanları öncelikle Allah'a iman etmeye ve teslim olmaya davet etmiştir. Sebe Ülkesi'ne gönderdiği İslam'a davet mektubu bu konuda çok önemli bir delildir. Hz. Zülkarneyn de **"... Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan) daha hayırlıdır..."** (Kehf Suresi, 95) ayetinden de anlaşıldığı gibi, Allah'ın nimetiyle sağlam bir iktidara sahiptir. Ve bu büyük gücü, yeryüzünde bozgunculuğu engellemek için kullanmıştır.

Altınçağ döneminde de insanlar çok büyük bir zenginliğe, refaha ve huzura kavuşacaklardır. Hz. Mehdi yeryüzünün tüm zenginliğini Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılmak için kullanacak, fethettiği ülkelerde güzel ahlakı ve barışı esas alacaktır. Onun eşi ve benzeri olmayan uygulamaları insanların İslam ahlakına karşı kalplerinin yumuşamasına vesile olacak ve İslam ahlakı çok kısa bir sürede tüm dünyaya hakim olacaktır. Bu konudaki hadislerden bazıları şu şekildedir:

Ümmetim arasında Mehdi çıkacak, Allah onu insanları zengin kılmak için gönderecektir. Ümmet nimetlenecek, hayvanlar bol bol yiyip içecek, arz nebatını çıkaracak... (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 15)

... Biattan önce, insanlar grup grup ona akın edecekler ve oraya giden herkes ondan bereket kazanacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 25)

Altınçağ'da Yaşanacak Bolluk ve Bereket

Ayetlerden Hz. Süleyman döneminde çok büyük bir zenginlik yaşandığı ve insanların müreffeh bir yaşam sürdükleri anlaşılmaktadır. Hz. Süleyman'ın sarayı son derece görkemlidir, çok büyük orduları vardır ve o dünyanın dört bir yanına hakim olmuştur.

Altınçağ da bolluk ve bereketiyle Hz. Süleyman dönemiyle çok büyük bir benzerlik gösterecektir. İnsanlara her istedikleri sayılmadan, bol bol verilecek, havadaki kuşlar dahi Hz. Mehdi'den razı olacaktır. Peygamber Efendimiz (sav)'in Altınçağ'daki bolluk, bereket ve refah ortamını tasvir eden çok detaylı açıklamaları bulunmaktadır. Bunlardan bazıları şu şekildedir:

O zaman, yer ve gök ehli, bütün yabani hayvanlar, kuşlar, hatta denizdeki balıklar bile onun hilafetiyle sevineceklerdir. Onun devrinde, akan ırmaklar bile suyunu fazlalaştıracaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 31)

... Ümmetim onun zamanında iyi ve kötünün benzeri ile nimetlendiği bir nimetle nimetlenecek, sema üzerlerine bol yağmur yağdıracak, arz nebatından hiçbir şey saklamayacaktır. (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 9)

... Sema yağmurunu indirecek, yer bereketini çıkaracak, daha önce görülmemiş bir biçimde ümmetim onun zamanında rahata erecektir. (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 9)

Muhammed ümmetinin gönlü, zenginlikle dolacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 20)

Gökten bolca rahmet yağacak, yerlerde bereket artacak; bütün defineleri bulacak. (Kıyamet Alametleri, s. 164)

Altınçağ Dönemindeki Adalet ve Hoşgörü

Hz. Süleyman hoşgörülü bir yönetime sahiptir ve demokratik uygulamalarıyla dikkat çekmektedir. Aynı durum Altınçağ için de geçerlidir.

İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olduğu Altınçağ döneminde de çok hoşgörülü ve barış dolu bir dünya oluşacaktır. İnsanlara şefkatle ve merhametle yaklaşılacak, her dinden insan huzur içinde, güvenle yaşayacaktır. Dünya zenginlikleri insanlar arasında eşit bir şekilde dağıtılacak, yeryüzünden fakirlik ve yokluk kalkacaktır. Bu konu ile ilgili bazı hadisler şu şekildedir:

Zulüm ve fıskla dolu olan dünya, o geldikten sonra adaletle dolup taşacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 20)

Onun adaleti her yeri kaplayacak.. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 20)

Hz. Mehdi, o kadar merhametli olacaktır ki, zamanında ne bir kimse uykusundan uyandırılacak, ne de bir kimsenin burnu kanayacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 44)

O (Mehdi) arza sahib olur ve kendisinden önce basık ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. Sizden ona kim yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa gelsin, ona katılsın. Zira o Mehdi'dir. (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 14)

... Onun döneminde iyi insanların iyiliği artar, kötülere karşı bile iyilik yapılır. (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 17)

Bütün ülkeler ona kapılarını açacaklar... Yeryüzünde emniyet ve sükun hakim olacak. (Kıyamet Alametleri, s. 164)

SONUÇ

Kitap boyunca Allah'ın Hz. Süleyman'a bahşettiği eşsiz nimetlerden ve daha önce hiçbir insana verilmeyen üstün ilimlerden bahsettik. Dikkatle bakan ve örnek almak kastıyla okuyan her insan için Hz. Süleyman kıssasında çok önemli öğütler ve günümüze yönelik dikkat çekici işaretler bulunmaktadır.

Hz. Süleyman bir devlet adamı olarak ideal bir tavır göstermektedir. Her Müslümanın bu mübarek insanın güzel tavrını örnek alması gerekir. Her Müslümanın Hz. Süleyman gibi, adaletli, tevazulu, ihlaslı, akıllı, tedbirli, sabırlı ve kararlı olması gerekmektedir. Çünkü Allah'ın tüm insanlığa örnek gösterdiği bu ahlak, ahirette olduğu gibi, dünya hayatında da iman edenleri büyük başarılara ve zaferlere götüren bir yoldur.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Kuran'da Hz. Süleyman gibi yeryüzünde büyük bir güç ve hakimiyet elde eden Hz. Zülkarneyn'den de bahsedilmektedir. Hz. Zülkarneyn'in hayatında da Müslümanlar için çok güzel örnekler vardır. Allah ona **"yeryüzünde sapasağlam bir iktidar ve herşeyden bir yol"** (Kehf Suresi, 84) vermiştir. O gittiği her yerde insanlara huzur, güven ve adalet götürmüş, dünyaya Allah'ın dinini hakim kılmıştır. Müslümanların kendilerine bu güçlü ve kararlı bir kişiliğe sahip olan bu kutlu insanı da örnek almaları gerekir. (Detaylı bilgi için bkz. *Kehf Suresi'nden Günümüze İşaretler*, Harun Yahya, Kültür Yayıncılık, 2001)

Eğer Müslümanlar Allah'ın birer hidayet rehberi olarak gönderdiği bu kutlu insanların ahlaklarını ve tüm yaşamlarını kendilerine örnek alır ve sadece Allah'ın rızasını hedeflerlerse onlar da mutlaka büyük bir başarıya ve zafere ulaşacaklardır.

Günümüzde İslam ahlakının dünya hakimiyetine yönelik işaretler birbiri ardına gerçekleşmektedir. Dünya genelinde Allah'a yöneliş çok büyük bir hızla artmaktadır. Özellikle de İslam'a yöneliş ile ilgili haberler dünyanın en çok okunan gazetelerinde yer almakta, farklı dinlere mensup binlerce insan İslam'ı kabul edip Peygamberimiz (sav)'in yoluna tabi olmaktadır. İnsanları barışa, hoşgörüye ve huzura davet eden İslam ahlakı daha yakından tanındıkça bu yöneliş hiç şüphesiz çok daha artacaktır.

Tüm bu gelişmelerden, Allah'ın izniyle, İslam ahlakının dünya hakimiyetinin, güçlü bir lider millet öncülüğünde, çok kısa sürede gerçekleşebileceği anlaşılmaktadır. Dünya üzerinde bu deneyime ve birikime sahip olan yegane millet Türk Milleti'dir. Bu, günümüzde pek çok Batılı siyasetçi ve stratejist tarafından da dile getirilen açık bir gerçektir. Bugün çatışmaların ve kaosun merkezi konumunda olan Balkanlar, Orta Asya, Kafkaslar, Ortadoğu'nun yanı sıra tüm dünya ülkeleri, milletimizin öncülüğünde, İslam ahlakının getirdiği huzur ve barış sayesinde, içinde boğuldukları kaos ortamından çıkacaktır.

21. yüzyıl Allah'ın izniyle Türk Milleti'nin dünyaya İslam ahlakıyla yön verdiği ve cennet gibi bir dünyanın oluşmasında öncülük ettiği kutlu bir dönem olacaktır.

KURAN'DA CİNLER

Kitabın önceki bölümlerinde Hz. Süleyman'ın emrine cinlerin verilmesinin onun için Allah'tan çok büyük bir destek olduğunu anlattık. Bu noktada Kuran'da verilen bilgiler üzerinde durmak gerekir.

Kuran'da cinlerin ateşten yaratıldıkları bildirilir. İlgili ayetler şu şekildedir:

Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 15)

Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık. (Hicr Suresi, 27)

Kuran ayetleri incelendiğinde cinlerin de aynı insan toplulukları gibi bir hayatları olduğu anlaşılmaktadır. Ayetlerde cinlerin de gelmiş ve geçmiş ümmetleri olduğundan bahsedilmektedir. Onların da soyları, ataları bulunmaktadır. (Araf Suresi, 38; Kehf Suresi, 50) İnsanlardan daha farklı bir boyutta yaşamakta, ancak insanları görüp izleyebilmekte, konuşmalarını dinleyebilmektedirler.

Cinlerden İfrit Hz. Süleyman'a o daha makamından kalkmadan, Sebe Melikesi'nin tahtını getirebileceğini söylemiş ve **"... ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim."** (Neml Suresi, 39) diye belirtmiştir. Bu ifadeyle, onun bir yerden diğer bir yere çok büyük bir hızla hareket ettiğine, bir maddeyi başka bir yere iletebildiğine işaret ediliyor olabilir.

Allah cinlerin yaratılış amacını **"Ben cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım."** (Zariyat Suresi, 56) ayetiyle bildirmiştir. Onlar da elçiler ve elçilere indirilen kitaplar vasıtasıyla uyarılıp korkutulmakta, dünya hayatında nasıl davranışlarda bulunacaklarıyla denenmekte, ibadet ve itaat etmekte, bunun sonucunda da Allah'tan bir karşılık bulmaktadırlar. Allah Enam Suresi'nde şu şekilde bildirir:

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı, onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (Enam Suresi, 130)

Ayette de bildirildiği gibi cinlerle insanların imtihanları birbirine çok benzemektedir. Onların bazıları da dünya hayatının geçici süslerine aldanmakta, uyarıldıkları halde hidayet yolundan uzaklaşmaktadırlar. Yine ayetlerden, peygamberlerin tebliğlerini dinledikleri, Kuran okunurken ona kulak verdikleri ve

öğrendikleriyle kendi kavimlerini uyardıkları anlaşılmaktadır. Ahkaf Suresi'nde cinlerin Hz. Muhammed (sav)'in tebliğini dinlediklerini Allah şöyle haber verir:

Hani cinlerden birkaçını, Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltip-iletmektedir." (Ahkaf Suresi, 29-30)

Allah birçok ayetinde cinlere ve insanlara birlikte hitap etmekte, çeşitli öğütlerde bulunmakta ve onları cehennem azabıyla korkutmaktadır. Araf Suresi'nin 38. ayetinde Allah **"Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin..."** şeklinde buyurmaktadır. Hz. Muhammed (sav)'e bir hidayet rehberi olarak indirilen Kuran'ı yalanlayan cin ve insan topluluklarının durumu ise İsra Suresi'nde şöyle bildirilmektedir:

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları,) bu Kuran'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (İsra Suresi, 88)

Allah'ın cinlere ve insanlara birlikte hitap ettiği ayetlerden bazıları şu şekildedir:

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar ziyana uğrayanlardır. (Ahkaf Suresi, 18)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

İman Edenler ve İnkarcılar

Ayetlerde cinlerden bir kısmının Allah'a iman edip, hidayet yoluna uyduklarından bahsedilirken, bir kısmının da isyankar ve inkarcı olduklarından bahsedilir. Müslüman olanlar Kuran okunurken dinlemektedirler:

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: "Doğrusu biz (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik. O

(Kur'an,) 'gerçeğe ve doğruya' yöneltip-iletiyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız. Elbette Rabbimizin şanı yücedir. O ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk. (Cin Suresi, 1-3)

Cinlerin bir bölümü Allah'ı tesbih edip yücelten, O'na hiçbir kimseyi ortak koşmayan Müslüman kimselerdir. Kuran'a karşı büyük bir hayranlık duymakta, Allah'ın emir ve tavsiyelerine uymaktadırlar. Onlar kendi aralarında iman etmeyenlerin olduğunu bilmekte ve bu durumu şu şekilde ifade etmektedirler:

"Doğrusu şu: Bizim beyinsizlerimiz Allah'a karşı 'bir sürü saçma şeyler' söylemişler. Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini sanmıştık." (Cin Suresi, 4-5)

Cinler kendi aralarında birçok farklı gruplardan oluşmuşlardır. Bazıları samimi Müslüman, bazıları müşrik, bazıları Allah'a karşı yalan söyleyenlerdir. Cin Suresi'nin devamında iman edenler, cinlerin genel durumu hakkında şu bilgileri vermektedirler:

Gerçek şu ki, bizden salih olanlar vardır ve bunun dışında (ya da aşağısında) olanlar da. Biz türlü türlü yolların fırkaları olmuşuz. Biz, şüphesiz Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı, kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık. Elbette biz, o yol gösterici (Kur'an'ı) işitince ona iman ettik... (Cin Suresi, 11-13)

Cinler de aynı insanlar gibi Allah'ın kitabıyla sorumlu kılınan varlıklardır. Onlar da tüm yapıp ettiklerinden Allah'a hesap verecek ve yaptıklarıyla hiçbir haksızlığa uğramadan karşılık bulacaklardır. İman edenler Allah'tan güzel bir karşılıkla müjdelenmişlerdir:

... Artık kim Rabbine iman ederse o ne (ecrinin) eksileceğinden korkar ve ne de haksızlığa uğrayacağından. Ve elbette, bizden Müslüman olanlar da var zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (Cin Suresi, 13-14)

Allah'ın varlığını inkar edip isyan eden ve zulmedenlerin sonunu ise Allah ayetlerde şu şekilde haber vermektedir:

"Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (Cin Suresi, 15)

... "Andolsun cehennemi cinlerden ve insanlardan (kafirlerin) tümüyle dolduracağım." (Hud Suresi, 119)

İnsanlarla Görüşmeleri

Ayetlerden Allah'ın dilemesiyle cinlerle insanların görüşebilecekleri, hatta insanların emrine girebilecekleri anlaşılmaktadır. Allah Hz. Süleyman'ın emrine cinleri vermiş, Hz. Süleyman onları türlü işlerinde kullanmıştır.

Burada vurgulanması gereken önemli bir konu da insanların cinlerle ne şekilde görüşebileceğidir. Her ne kadar tam olarak açıklığa kavuşmuş olmasa da, günümüzde "cin çağırma" insanlar arasında yaygın bir uygulamadır. Çoğu insan hayatında bir ya da birkaç kez cin çağırmıştır. Özellikle gençler arasında bu, çok uygulanan bir yöntemdir. Bazı kişiler buna "kalp çağırma", bazıları da "ruh çağırma" gibi isimler verse de, aslında bu tarz ortamlarda gelenler hep cinlerdir. (Bazı durumlarda da ortamda bir cin olmamasına rağmen insanlar kendi kendilerini buna inandırırlar.)

Ancak bunlar çoğunlukla iman etmemiş, dinsiz cinlerdir. Bunu yaparken amaçları ise muhtemelen insanları oyalamak ve onların boş vakit geçirmelerine sebep olmaktır. İnsanlar da bu cinlere aldanarak kendilerinin bir kazanç sağlayabileceğini, gayba dair haberler alabileceklerini zannetmektedirler. Oysa cinlerin -Allah'ın dilemesi dışında- insanlara gaybtan haber vermeleri mümkün değildir. Nitekim **"... Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı."** (Sebe Suresi, 14) ayetinde haber verildiği gibi, Hz. Süleyman'ın ölümünden sonradan haberdar olmaları bunun bir delilidir. Ayrıca unutulmamalıdır ki, Neml Suresi'nin 65. ayetinde bildirildiği gibi; **"Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez..."**

Cinleri Allah'a Ortak Koşanlar

Bazı insanlar cinlerin kendilerine ait bir güçleri olduğuna inanmaktadırlar. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü onları yaratan Allah'tır ve onların kendilerine ait hiçbir güçleri yoktur. Allah dilemedikçe onların herhangi bir kişiye zarar vermeleri ya da fayda sağlamaları mümkün değildir. Ancak buna rağmen insanların bir bölümü cinlerden medet umar, onları veli kabul ederler:

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O, ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (Enam Suresi, 100)

Bir Kuran ayetinde Allah, insanların cinlerle temas kurmak suretiyle saptıklarını şöyle haber verir:

"Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar cinlerden bazı adamlara sığınırlardı. Öyle ki onların azgınlıklarını arttırırlardı." (Cin Suresi, 6)

Melekler de bir ayette bazı insanların cinlere ibadet ettiklerini bildirirler:

(Melekler) Derler ki: "Sen yücesin, bizim velimiz Sensin onlar değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi." (Sebe Suresi, 41)

İnsanların cinleri Allah'a şirk koşmalarının ve onlardan medet ummalarının en önemli sebeplerinden biri, onların gaybı bildiklerini düşünmeleridir. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü Allah ayetinde onların gayba dair bir bilgiye sahip olmadıklarını bildirmektedir. (Sebe Suresi, 14) Ayetlerde cinlerin insanlar için bir yol gösterici olmadıkları, hatta insanları doğru yoldan saptırmak için onlara süslü sözler fısıldadıkları bildirilir. Ancak unutulmamalıdır ki, cinlerin Allah dilemedikçe insanlar üzerinde bir etkisi olması mümkün değildir. Onları Allah yaratmıştır ve onlar da kainattaki tüm canlılar gibi Allah'ın emriyle hareket etmektedirler:

Böylece her peygambere insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (Enam Suresi, 112)

Hem insanları yoldan saptıran cinler, hem de cinleri Allah'a şirk koşanlar; bu yaptıklarına karşılık olarak Allah onları sonsuz cehennem azabıyla cezalandıracaktır. Dünya hayatlarında cinlerin yaldızlı sözlerine kananlar ahirette çok büyük bir yanılgıya düştüklerini anlayacaklardır. Çünkü o gün tüm şirk koştukları kimseler kendilerinden uzaklaşacak, Allah'ın karşısında yapayalnız, tek başlarına olduklarını kavrayacaklardır. Cehennem azabıyla karşılık bulacaklarını anladıklarında ise şu şekilde yalvaracaklardır:

İnkâr edenler dediler ki: "Rabbimiz cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları bize göster ayaklarımızın altına alalım, en aşağılarda bulunanlardan olsunlar." (Fussilet Suresi, 29)

Bir diğer ayette ateşin onlar için süresiz bir konaklama yerini olduğunu Rabbimiz şu şekilde bildirmektedir:

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tespit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (Enam Suresi, 128)

İsyan Edenlerin Alacakları Karşılık

Rahman Suresi'nde cin ve insan topluluklarının Allah'ın ilhamıyla hareket eden aciz varlıklar oldukları hatırlatılmaktadır. Allah'ın ayetlerini inkar edip, isyan ettikleri takdirde hiçbir şekilde bir başarı elde edemeyecekleri, çünkü yerlerin ve göklerin tek hakiminin alemlerin Rabbi olan Allah olduğu bildirilmektedir:

Ey cin ve ins toplulukları, eğer göklerin ve yerin bucaklarından aşıp-geçmeye güç yetirebilirseniz, hemen aşın; ancak 'üstün bir güç (sultan)' olmaksızın aşamazsınız. (Rahman Suresi, 33)

Böyle bir girişimde bulunanların alacakları karşılık ise **"İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.'"** (Rahman Suresi, 35) ayetiyle bildirilir.

Nitekim Müslüman cinler bu gerçeği bilmektedirler ve **"Biz, şüphesiz Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık."** (Cin Suresi, 12) ayetinde de belirtildiği gibi acizliklerinin farkındadırlar. Aynı ayetlerin devamında isyan eden toplulukların sonunun cehennem olduğu şöyle bildirilir:

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman; Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İşte o gün, ne insana, ne cinne günahından sorulmaz. Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? (Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İşte bu, suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir. (Rahman Suresi, 37-43)

Bu bölüm boyunca cinlerin çeşitli özelliklerini anlattık. İnsanlarla aynı sorumluluklara sahip olduklarını ama yaratılış olarak farklı özellikleri olduğunu Kuran'dan ayetlerle açıkladık. Kuşkusuz insanlardan farklı bu varlıklara hakim olmak, ancak çok derin ve güçlü bir imanın karşılığında Allah'ın verdiği bir nimettir. Hz. Süleyman, Allah'ın bu nimetiyle ödüllendirdiği, azim sahibi bir peygamberdir. Allah Hz. Süleyman'a rahmet etmiş ve onu dünyada çok az kuluna nasip ettiği büyük bir hakimiyet ile ödüllendirmiştir.

KURAN’DA ŞEYTAN

Şeytanla ilgili Allah Kuran'da birçok ayet bildirmiş, insanları şeytanların vesveselerine karşı uyarmıştır. Şeytanın Kuran'da bildirilen özelliklerini öğrenmek, insanın onun zayıf tuzak ve hilelerine düşmemesi için son derece önemlidir.

İblis'in Allah'a Olan İsyanı ve Küçük Düşürülmesi

Kuran'da, Allah'ın Hz. Adem'i yarattıktan sonra tüm meleklerden ona secde etmelerini emrettiği istediği bildirilir. Meleklerin hepsi Allah'ın emrine uymuş, ancak İblis bu emre itaat etmemiştir. Hz. Adem çamurdan, kendisi ise ateşten yaratıldığı için kendisinin daha üstün olduğunu öne sürmüş ve bu nedenle Hz. Adem'e secde etmeyeceğini söylemiştir:

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Araf Suresi, 11-12)

İblis, Hz. Adem'e secde ettiğinde küçük düşeceğini sanmış, kibirinden ve büyüklenme arzusundan dolayı Allah'ın emrine itaat etmemiştir. Allah'ın herşeyin yaratıcısı olduğunu bildiği, herşeyin tasarrufunun yalnızca Allah'a ait olduğundan haberdar olduğu halde, kendince büyüklenmiş ve insandan "daha hayırlı olduğunu" iddia etmiştir. Üstelik bunları iddia ederken son derece saygısız bir üslup kullanmış, bir yandan Allah'a iman ettiğini iddia ederken, bir yandan da O'na karşı gelme cüretinde bulunmuştur.

Büyüklük peşinde olan İblis, bu hareketi ile kibirini koruyacağını düşünmüş, ama yanılmıştır. Çünkü beklentisinin aksine çok küçük düşmüş, aşağılanmış ve kovulmuştur. Dahası, tüm insanlık tarihi boyunca onun kovulan, yerilen, aşağılanan ve kötülerin en kötüsü olarak cehennemde azap görecek olan bir varlık olduğu bilinmektedir ve gelecekte de bilinecektir. İblis'in Allah'ın huzurundan kovuluşu ayetlerde şöyle bildirilir:

(Allah:) "Öyleyse oradan in, orada büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." (Araf Suresi, 13)

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak oradan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (Araf Suresi, 18)

Aslında şeytanın içine düştüğü bu durum, kibirli, kendini beğenmiş insanların düştükleri durumla aynıdır. Onlar şeytanın tuzaklarına düşerek büyüklenir, bu şekilde saygı ve itibar göreceklerini zannederler. Ancak tam aksine aşağılanırlar. Herşeyden önce Allah katında küçülürler, çünkü, **"Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez"**. (Nisa Suresi, 36) İnsanlar arasında da küçülürler; kibirli insanların hiçbirinin gerçek bir dostu, gerçek bir seveni yoktur, hatta herkes böyle insanlardan için için nefret eder. Bu, aşağılanmanın en kötülerinden biridir. Daha büyük bir aşağılanma ise, bu insanların cehennemde şeytanlarıyla birlikte görecekleri şiddetli azap olacaktır.

Şeytan İlk Olarak Hz. Adem ve Eşine Vesvese Verdi

İblis Allah'ın huzurundan kovulduktan sonra, kıyamete kadar sürecek olan mücadelesine başladı. İnsanları aldatarak saptırmak için onlara türlü yollardan sokuldu. İlk büyük tuzağı, cennette yaşamakta olan Hz. Adem'i ve eşini kandırarak, onları Allah'ın emrine itaatsizliğe sürüklemesiydi. İnsanlık tarihinin başlangıcındaki bu olay Kuran'da şöyle anlatılır:

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. Şeytan, kendilerinden "örtülüp gizlenen çirkin yerlerini" açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." Dedi ki: "Orda yaşayacak, orda ölecek ve ordan çıkarılacaksınız." (Araf Suresi, 19-25)

İşte insanlığın dünyadaki yaşamının başlangıcı, Hz. Adem'in üstteki ayetlerde anlatılan durumuydu. Ancak Hz. Adem Allah'a tevbe etti ve Allah onu bağışladı. İblis'in insanların aleyhine yürüttüğü mücadelesi ise son bulmadı.

Şeytanlar İnsan Şeklinde Olabilirler

Allah Kuran'da şeytanların insan veya cin şeklinde olabileceklerini, konuşarak veya insanların kalplerine vesvese vererek onları etkileyip, doğru yoldan saptırabileceklerini bildirmiştir. Yani şeytanlar insan şekline de girip, insanların arasında dolaşabilmektedirler. Allah bu durumu Kuran'da şöyle bildirmektedir:

De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. İnsanların Malikine, İnsanların (gerçek) İlahına; "Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran" vesvesecinin şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); Gerek cinlerden, gerekse insanlardan. (Nas Suresi, 1-6)

Ayette görüldüğü gibi, "insan ve cin şeklindeki şeytanlar"dan insanların sakınmaları gerekir. İblis -Allah'ın dilemesi dışında- insana görünmez, ancak zihinlerine etki eder. İnsanlar, bazen akıllarından geçen kötülükleri, kuruntuları, dine muhalif düşünceleri kendilerinden zannederler. Oysa bunları onlara fısıldayan şeytandır. Eğer şeytanın etkisi altında olduklarını fark edip, Allah'a sığınır ve hemen hayır ve güzellik yönünde düşünür, Kuran ayetlerini akıllarına getirirlerse, şeytanın bu fısıldamalarının üzerlerinde hiçbir etkisi olmaz:

Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Araf Suresi, 200-201)

Şeytanlar aynı zamanda insan olarak da karşımıza çıkarlar. Bu bir insanın dostu olarak gördüğü bir yakını, bir fikir adamı veya saldırgan bir insan olabilir. Bu şeytanlar tüm özellikleri ile insana benzerler. Ancak konuşma ve tavırları ile insanları Allah'ın yolundan saptırmaya, onları dünya hayatına tutku ile bağlamaya çalışırlar.

Allah, birçok ayetinde şeytanın orduları olduğunu bildirmektedir. Ve bu şeytan orduları, binlerce yıldır insanları doğru yoldan saptırmak için mücadele vermektedirler. Ancak üstün gelenler daima Allah'ın yolunda olanlardır. İblis ve ordusu ise, cehennemle karşılık bulacaktır:

Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülüverilmiştir. Ve İblis'in bütün orduları da. (Şuara Suresi, 94-95)

Şeytan Dünya Hayatını Çekici Göstermeye Çalışır

Şeytan, Allah'ın huzurundan kovulduktan sonra, düştüğü bu durumun nedeni olarak insanı görmüş ve insana olan kinini, onun soyunu saptırarak göstermeye karar

vermiştir. Oysa, şeytan kendi ahlaksızlığı, küstahlığı, kibir ve itaatsizliği nedeniyle cezalandırılmıştır. Ancak kibirinden bu gerçeği kabul etmeyen şeytan şöyle bir yemin etmiştir:

O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele.)" dedi. (Allah:) "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi. Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onları (insanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım." "Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (Araf Suresi, 14-17)

Şeytanın en önemli taktiklerinden biri insanları zaafları ile aldatmaya çalışmasıdır. Örneğin Hz. Adem ve eşini "sonsuzluk" vaadi ile kandırmıştır. İnsanların birçoğunu ise dünya hayatına bağlayarak, dünya hayatını çok çekici, süslü ve sanki hiç son bulmayacak bir yermiş gibi göstererek kandırmaya çalışır. Bir ayette şeytanın bu özelliğini Rabbimiz şöyle haber verir:

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (Sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (Hicr Suresi, 39)

Örneğin şeytan bir iş adamına işine tutkuyla bağlanması, maddi kazancı ve ticari itibarı herşeyin üzerinde tutması için telkinde bulunabilir. Bu, daha önce de belirttiğimiz gibi yakınındaki bir insan veya onun zihnine telkinde bulunan bir cin şeytan olabilir. Bu insan, söz konusu telkinler nedeniyle tüm ahlaki ve manevi değerleri, dini, ahireti terk eder. Böylece şeytan, bu insanın zayıf yönünü kullanarak, onu dinden saptırmış olur.

Kuran'da, Allah şeytanın Sebe kavmini bu şekilde saptırdığını bildirmektedir:

"Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var. Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar. Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar). O Allah, O'ndan başka İlah yoktur, büyük Arş'ın Rabbidir." (Neml Suresi, 23-26)

Ancak unutmamak gerekir ki, şeytanın taktikleri ve hileleri gerçekte çok zayıftır ve vicdanını kullanan, Allah'ı ve Kuran ayetlerini düşünen samimi insanların üzerinde hiçbir etkisi olmaz.

Şeytanın İman Edenler Üzerinde Hiçbir Etkisi Yoktur

Şeytanın tüm bu sinsi taktiklerinin ve mücadelesinin yanında bir gerçek vardır: Şeytan samimi iman eden kulların üzerinde hiçbir etki bırakamaz. Hatta güçlü imana sahip müminler, aynı Hz. Süleyman'da olduğu gibi, şeytanın tüm planlarına bir kilit vurur, onu tamamen etkisiz hale getirebilirler. Allah'ı çokça anan, herşeyde Allah'ın yarattığı bir hayır ve güzellik gören, her tavrında ve düşüncesinde Allah'a yönelen ve Kuran'a başvuran müminler için şeytanın hilesi çok zayıftır. Allah bunu ayetlerinde şöyle bildirir:

Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (Nahl Suresi, 99-100)

Allah başka ayetlerinde de, şeytanın hiçbir zorlayıcı gücü olmadığını, ancak ona bu imkanın verilmiş olmasının nedeninin, iyilerle kötülerin ayırt edilmesi için olduğunu bildirmektedir:

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. Oysa onun, kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (Sebe Suresi, 20-21)

Şeytan müstakil güce sahip bir varlık değildir. Yaptıklarını Allah'ın bilgisi dahilinde yapmaktadır. Böylece şeytana uyanlarla, şeytanın tuzaklarına düşmeyen takva sahibi müminler birbirlerinden ayrılmaktadırlar.

Şeytanın Kuran'da Bildirilen Bazı Özellikleri

Sinsi ve Yalancıdır (İbrahim Suresi, 22)
Azgın ve Kaypaktır (Hac Suresi, 3)
Gücü Yalnızca Çağırmaya Yeter (İbrahim Suresi, 22)
İyilikten ve Hayırdan Yana Hiçbir Yönü Yoktur (Nisa Suresi, 117)
İnsanlar Üzerindeki Etkisi Pisliktir (Enfal Suresi, 11)
İnsanların Şükretmelerini Engellemek İster (Araf Suresi, 17)
İnsanlara Korku Vermeye Çalışır (Al-i İmran Suresi, 175)
Müminlerin Arasını Bozmaya Çalışır (İsra Suresi, 53) (Maide Suresi, 91)

İnsanları, Sözde Onlara İyilik Yaptığına İkna Etmeye Çalışır (Araf Suresi, 20-21)
Allah'ın Adını Kullanarak Saptırmaya Çalışır (Fatır Suresi, 5-6)
Müminlerin Zamanla Yıpranmalarını İster (Al-i İmran Suresi ,155)
Yalan Vaadlerde Bulunur (İbrahim Suresi, 22)
Kuruntulara ve Kuşkulara Düşürmeye Çalışır (Nisa Suresi, 119-120)
Sapkın Amelleri Süslü ve Çekici Gösterir (Neml Suresi, 24)
Fakirlik Korkusu Vermeye Çalışır (Bakara Suresi, 268)
Kibir Vermeye Çalışır (Sad Suresi, 74-75)
Gösteriş İçin İbadet Etmeye Teşvik Eder (Nisa Suresi, 38)
Ayetlerden Uzaklaştırmaya Çalışır (Zuhruf Suresi, 36-37)
Unutkanlık ve Dalgınlık verir (Mücadele Suresi, 19) (En'am Suresi, 68) (Kehf Suresi, 63)
Duygusallık Telkini Yapar (İsra Suresi, 64) (Mümtehine Suresi, 1-3)
Detaylara Daldırır (Bakara Suresi, 67-71)
İsrafa Teşvik Eder (İsra Suresi, 26-27)

Şeytanın Allah'a başkaldırma cüretinde bulunan, son derece isyankar, insanlara karşı büyük bir düşmanlık besleyen, insanları doğru yoldan alıkoymak için türlü çabalar harcayan bir varlık olduğunu Kuran'dan ayetlerle açıkladık. Tarihin başından bu yana tüm insanları Allah'ın yolundan saptırmaya çalışan böyle bir varlığın, bir insanın hizmetine verilmiş olması elbette Allah'ın büyük bir rahmetidir. Hz. Süleyman'ın, şeytanları kendi emrinde çalıştırmış, onları hak dinin faydasına olacak işlerde kullanmış olması, kuşkusuz onun Allah'ın üstün kullarından olduğunun açık bir göstergesidir.

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu. Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve

deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."[21]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.[22]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[23]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[24]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[25]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için,

10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[26]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla*...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* [27] demek zorunda kalmıştı.

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[28]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[29]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen

etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmış olmadığının en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini hala taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[30]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[31]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[32]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1) Australopithecus
2) Homo habilis
3) Homo erectus
4) Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[33]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder.[34]

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[35] Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[36]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu?

Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[37]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[38]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler. Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak

düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmak için çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın

senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[39]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve

medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde de bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların

ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı bir ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir.

Nitekim yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[40]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük

aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

1 http://www.inhs.uiuc.edu/chf/pub/virtualbird/teacher/lespl6.html
2 http://www.inhs.uiuc.edu/chf/pub/virtualbird/teacher/lespl6.html
3 http://www.infowar.com/mil_c4i/01/mil_c4i_080701a_j.shtml; Science et vie, "Les avions sans pilote passent a l'attaque..." Şubat, 1998, no: 965, s. 119
4 http://www.seaworld.org/FlightforSurvival/fsbirds.html
5 http://www.promolife.com/products/pest.htm#How
6 http://www.spyshopusa.com/
7 http://www.advanced-intelligence.com/newprod.html
8 http://www.advanced-intelligence.com/faq.html#!VID008FAQ8
9 http://www.tscm.com/typebug.html
10 http://www.eksenotomasyon.com.tr/haber2.htm; National Geographic Türkiye, Aralık 2001
11 http://armyant.ee.vt.edu/paper/robo_mag.html
12 http://www.cs.technion.ac.il/~wagner/
13 Milliyet, 20 Nisan 2001
14 http://www.minerals.net/mineral/sulfides/galena/galena.htm
15 Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Büyük Lügat, Türdav, İstanbul, 2000
16 http://users.erols.com/mwhite28/war-1900.htm
17 http://users.erols.com/mwhite28/war-1900.htm
18 http://www.oxfam.org.hk/english/resource/document/millennium.shtml
19 Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Büyük Lügat, Türdav, İstanbul, 2000
20 http://www.shrc.org/books/hr.20year/hr6.htm
21 Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
22 Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
23 New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life, Bulletin of the American Meteorological Society, cilt 74, Kasım 1982, s. 1328-1330.
24 Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
25 Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
26 Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
27 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s.189
28 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, s. 184.
29 B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
30 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s.179

31 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
32 Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
33 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, cilt 258, s. 389
34 J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
35 Alan Walker, Science, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
36 Time, Kasım 1996
37 S. J. Gould, Natural History, cilt 85, 1976, s. 30
38 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
39 Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28
40 Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43

Hazreti Süleyman, Allah'ın büyük bir saltanat, eşsiz bir zenginlik, cinler ve kuşlarla desteklenmiş çok güçlü ordular ve üstün ilimler lutfettiği bir peygamberdir. Bu kitabın yazılmasındaki amaç, Allah'ın birçok yönden diğer insanlardan üstün kıldığı Hz. Süleyman'ı, Kuran'da tarif edilen özellikleriyle tanıtmak, Rabbimizin bu seçkin kulunun örnek ahlakı üzerinde düşünülmesini sağlamaktır.

Üzerinde durulması gereken diğer bir nokta ise, Kuran'da anlatılan Hz. Süleyman ile ilgili kıssanın birçok açıdan ahir zamana bakıyor olmasıdır. Ahir zaman, kıyamete yakın bir vakitte Kuran ahlakının tüm dünya üzerinde hakim olacağı ve insanlar arasında yaygın olarak yaşanacağı bir dönemdir. Bu dönemde Allah, Hadi (hidayet veren) sıfatını taşıyan bir şahsı (Hz. Mehdi) vesile edecek, inkarcı felsefe ve ideolojileri ortadan kaldıracak ve dünyanın dört bir yanında devam eden zulüm ve kargaşayı sona erdirecektir.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, ahir zamanda yaşanacak olan bu hakimiyetin, Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemlerinde yaşanan hakimiyete çok benzeyeceğine dikkat çekilmektedir. İşte bu nedenle elinizdeki kitapta, Hz. Süleyman ve Hz. Zülkarneyn dönemini anlatan ayetler bu bakış açısıyla incelenmektedir. Söz konusu ayetlerdeki işaretler, iman edenlerin dünya üzerinde gelişen olayları daha geniş bir açıdan değerlendirmelerini sağlayacak ve ufuklarını açacak çok hikmetli açıklamalardır. Bu kitabın bir amacı da, tüm Müslümanları ahir zamanın bu müjdesi üzerinde düşünmeye ve bunun şevk ve heyecanını yaşamaya teşvik etmektir.